

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

عَلِيٌّ كَرِيمٌ

تَوَجَّهْ بِهِ حَضْرَت

عَجَلُ اللَّهِ تَعَالَى
فَرَجُهُ الشَّرِيفُ

وَأَعِصِرْ أَمَامَ زَمَانِ

عَلِيٌّ مُحَمَّدٌ مَبِشَّرٌ

توجّه به

حضرت ولی عصر

امام زمان ارواحنا فداء

نگاهی کوتاه و مختصر به
اوصاف و فضایل امام زمان ارواحنا فداء

تألیف: علی محمد مبشر

شناسنامه کتاب

توجه به حضرت ولی عصر امام زمان (عج)

مؤلف: علی محمد مبشر

ناشر: الماس

نوبت چاپ: دوم (اول ناشر)

پاییز ۱۳۸۴

تیراژ: ۵۰۰۰ جلد

قیمت: ۸۰۰ تومان

چاپ: انصارالمهدی (عج)

شابک: ۹۶۴-۷۷۵۳-۲۰-۹

مرکز پخش: ۶۶۰۸۴۸۵ - ۰۹۱۲۵۵۳۹۹۰۸

تقديم به پیشگاه:
مولای عالم،
ذخیره پروردگار،
یادگار پیامبر ﷺ،
فرزند امیرالمؤمنین ﷺ،
فرزند حضرت فاطمه زهرا ﷺ،
و فرزند ائمه اطهار ﷺ و منتقم خون
شہید کربلا حضرت بقیة اللہ الأعظم صاحب
العصر الزمان، حجة بن الحسن المہدی ارواحنا فداء.

فهرست مطالب

پیشگفتار	۱۱
ولادت با سعادت حضرت ولی عصر <small>علیه السلام</small>	۱۴
فرزند حضرت زهرا <small>علیها السلام</small> را بخوایم	۱۹
حضرت بقیة الله الأعظم ارواحنا فداء مصلح عالم	۲۲
آقا امام زمان <small>علیه السلام</small> به پادارنده حق	۲۶
صاحب پرچم هدایت	۳۰
آقا امام زمان <small>علیه السلام</small> فرزند برگزیدگان الهی	۳۴
آقا امام زمان <small>علیه السلام</small> برطرف کننده نابسامانی ها	۳۸
ستاره درخشان عالم امکان	۴۰
آقا امام زمان <small>علیه السلام</small> صاحب پیروزی	۴۳
آقا امام زمان <small>علیه السلام</small> صاحب شرافت و بزرگی	۴۶
چرا آقا امام زمان <small>علیه السلام</small> قدرش پنهان است؟	۴۹

- ۵۱ ..... چه کسی نزدیکتر از امام زمان علیه السلام به خدا
- ۵۴ ..... درد دل با آقا امام زمان ارواحنا فداه
- ۵۸ ..... آقا امام زمان علیه السلام آرزوی مشتاقان
- ۶۱ ..... به یاد امام زمان علیه السلام بنالیم
- ۶۵ ..... راهی به سوی دوست
- ۶۹ ..... خدا کند که بیایی
- ۷۲ ..... از او غافل نباشیم
- ۷۸ ..... برای او با جدیت دعا نماییم
- ۸۲ ..... زمان ظهورش چه دلرباست
- ۸۶ ..... نور الهی، محو کننده ظلمت
- ۸۸ ..... عصمت آقا امام زمان علیه السلام
- ۹۱ ..... روشنی چشم او
- ۹۴ ..... هدایتگر حقیقی
- ۹۷ ..... آرزوی یاری او
- ۱۰۱ ..... آرزوی دولت کریمه اهل بیت علیهم السلام
- ۱۰۳ ..... دعا برای فرج در صلوات ضرباب اصفهانی علیه السلام
- ۱۰۴ ..... یاد او
- ۱۰۸ ..... ظهور او عطای الهی
- ۱۱۱ ..... به ظلمت راضی نباشیم
- ۱۱۲ ..... دعای نیمه شعبان
- ۱۱۳ ..... درک ظهور و طاعت او سعادت و الاست
- ۱۱۵ ..... یکی از منتظران ظهور
- ۱۱۷ ..... اوست عاشق ظهور و دعا کننده به دوستان

- انتقام از دشمنان ۱۱۹
- تشرّف محمّد بن عیسی بحرینی ۱۲۱
- درخواست فرج و دعا برای دوستان خود ۱۲۸
- زیارت امام زمان علیه السلام ۱۳۰
- صلوات و درود بی منتها برای او ۱۳۱
- بیعت با او ۱۳۳
- جدیّت در دعا ۱۳۶
- بی قراری برای او ۱۳۹
- درود خلق نه اذیت آزار آنها ۱۴۱
- او سزاوار عشق است ۱۴۳
- او آرامش قلب‌هاست ۱۵۱
- انتظار نصرت خدا برای او ۱۵۳
- ظهورش دیدنی است ۱۵۷
- چگونه دعا کنیم و چه بخواهیم؟ ۱۶۰
- رفع امراض و آفات در ظهور اوست ۱۶۲
- عالم بی ظهور او زندان است ۱۶۴
- آقا امام زمان علیه السلام حجت خداوند ۱۶۵
- آقا امام زمان علیه السلام، دوست دار مؤمنان ۱۶۶
- آقا امام زمان علیه السلام گویای حکمت و راستی ۱۶۸
- آقا امام زمان علیه السلام دلسوز و خیرخواه ۱۶۸
- آقا امام زمان علیه السلام بینا کننده نابینایان ۱۶۹
- آقا امام زمان علیه السلام ولی خدا و فرزند ائمه هدی صلوات الله علیهم اجمعین ۱۷۱
- آقا امام زمان علیه السلام خلیفه خدا و خلیفه پدران و اجداد طاهرینش می‌باشد ۱۷۲

- ۱۷۳ ..... آقا امام زمان علیه السلام عالم به غیب، و حافظ اسرار الهی است
- ۱۷۵ ..... آقا امام زمان علیه السلام نور خدایی که هرگز خاموش نمی شود
- ۱۷۶ ..... آقا امام زمان علیه السلام حجت خدا بر اهل آسمان و زمین
- ۱۷۷ ..... شهادت به ولایت امام زمان علیه السلام
- ۱۷۸ ..... حضرت ولی عصر علیه السلام خزانه دار علم الهی
- ۱۷۹ ..... راضی بودن به امامت امام زمان علیه السلام
- ۱۸۰ ..... گل بی همتا
- ۱۸۱ ..... آقا امام زمان علیه السلام برطرف کننده سرگردانی ها
- ۱۸۳ ..... آقا امام زمان علیه السلام شفاعت کننده بی نزاع
- ۱۸۴ ..... پذیرش اعمال با ولایت امام زمان علیه السلام
- ۱۸۵ ..... عدول از ولایت امام زمان علیه السلام موجب سقوط در آتش
- ۱۸۶ ..... آقا امام زمان علیه السلام نظام دین
- ۱۸۸ ..... آقا امام زمان علیه السلام شفا بخش و آرام بخش قلبها
- ۱۸۹ ..... تواضع در درگاه امام زمان علیه السلام
- ۱۹۰ ..... امید ما
- ۱۹۱ ..... ظهور امام زمان علیه السلام را از خدا بخواهیم
- ۱۹۲ ..... آقا امام زمان علیه السلام کلمه حق
- ۱۹۳ ..... چرا باید حضرت بقیه الله الأعظم علیه السلام ظهور فرماید؟
- ۱۹۴ ..... انتظار عدل امام زمان علیه السلام
- ۱۹۵ ..... حمد و ثنای الهی برای نعمت محبت امام زمان علیه السلام
- ۱۹۷ ..... آقا امام زمان علیه السلام، هدایتگر امتها
- ۱۹۸ ..... آقا امام زمان علیه السلام جانشین پیامبران و امامان

بیتنا الحزین

پیشگفتار

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على اشرف الأنبياء والمرسلين،
سيدنا ومولانا أبي القاسم المصطفى محمد ﷺ وعلى أهل بيته
الأطهرين الأنجيين، لا سيما الحجة بن الحسن المهدي عجل الله تعالى له فرجه
ولعنة الله على أعدائهم أجمعين من الآن إلى قيام يوم الدين

اللَّهُمَّ كُنْ لَوْلِيِّكَ الْحُجَّةِ بْنِ الْحَسَنِ صَلَواتُكَ عَلَيْهِ
وَ عَلَى آبائِهِ فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَ فِي كُلِّ سَاعَةٍ، وَ لِيّاً
وَ حَافِظاً وَ قَائِداً وَ ناصِراً وَ دَلِيلاً وَ عَيْناً حَتَّى تُسْكِنَهُ
أَرْضَكَ طَوْعاً وَ تُمَتِّعَهُ فِيهَا طَوِيلاً.

حمد و سپاس خداوندی را سزااست که حضرت پیامبر و اهل بیت
طاهرینش ﷺ را کشتی نجات و چراغ هدایت قرار داد تا کسانی را که در
هلاکت واقع شدند نجات بخشد نور هدایت مردم بوده و سرگردانان را به
راه راست هدایت نمایند.

همچنان که زبان گویای وحی، حضرت پیامبر گرامی اسلام ﷺ

فرمودند:

إِنَّمَا مَثَلُ أَهْلِ بَيْتِي فِي هَذِهِ الْأُمَّةِ مَثَلُ سَفِينَةِ نُوحٍ فِي لَجَّةِ
الْبَحْرِ مَنْ رَكِبَهَا نَجَىٰ وَ تَخَلَّفَ عَنْهَا غَرِقَ.^۱

به راستی که مثل اهل بیت من در این امت، مثل کشتی نوح در دریای متلاطم است کسی که به آن کشتی سوار شد نجات پیدا کرد و کسی که ترک کرد غرق گردید (پس کسی که با اهل بیت پیغمبر باشد نجات پیدا می‌کند و کسی که آنان را رها کند غرق می‌شود).

اکنون که در دوران تاریک غیبت در این عالم به سر می‌بریم دوران همچون دریای متلاطم و پر امواج، کشتی نجات آن امام زمان حضرت مهدی علیه السلام است، کسی که عصاره تمام انبیاء و اولیاء است و ائمه معصومین علیهم السلام، ما را به او راهنمایی نموده‌اند آن کسی که تمام ائمه معصومین علیهم السلام انتظار ظهور شریفش را می‌کشند، برای نجات از غرق شدن باید رهرو راه او بوده و همواره تسلیم فرمان و در انتظار مقدم شریفش باشیم مهر و محبت او را در دلمان پرورانیده و با دشمنانش دشمن باشیم و مشتاق فرج او باشیم، چرا که او عدل پروردگار را ظاهر می‌نماید و قلب بندگان الهی را شفا داده و بر مؤمنین عزت می‌بخشد.

او سنت پیامبران را زنده می‌کند و تاریکی‌های ظلم و جور را بر می‌دارد و آتش کفر را در عالم خاموش می‌گرداند.

آری، اوست نوری که هرگز خاموش نمی‌شود، و اوست راه الهی،

۱. اثبات الهداة: ۱/ ۶۴۰ ح ۷۶۵.

هر که غیر آن را ببیند هلاک می‌گردد. و همو است که مؤمنین را زنده نموده و کافرین را نابود می‌گرداند.

او قیام‌کننده به حق است و امام منتظر می‌باشد و اوست بقیة الله در روی زمین و حجّت خداوند بر تمام بندگان است.

از این جهت بر همگان لازم است که تا حدّ توان با قلم و زبان نسبت به آن وجود شریف ایفای وظیفه نمایند. ما نیز در این راستا با توضیح و بیان فراهایی از دعای شریف «ندبه» و احادیث و فرمایشات امامان و پیشوایان خود، متوجه امام زمان خود و جمال و جلال او می‌شویم. و بدین وسیله شناخت، محبت و عشق خود را افزون داده و به وسیله سخن وحی، روح جان خود را حیات می‌دهیم و مولای خویش را یاری نموده و چگونگی انجام وظیفه خود را از کلام وحی الهام می‌گیریم.

به امید روزی که شاهد فرا رسیدن دوران شکوهمند ظهور باهرالنور یوسف زهرا علیها السلام حضرت مهدی علیه السلام باشیم. ان شاء الله.

قم جوار پاک بی بی حضرت فاطمه معصومه علیها السلام

سالروز شهادت بی بی حضرت امّ البنین علیها السلام^۱

جمادی الثانی ۱۴۲۶

علی محمد مبشر

۱. سالنامه حدیثی پیرامون امام عصر علیه السلام.

ولادت با سعادت حضرت ولی عصر علیه السلام

شیخ صدوق علیه السلام در کتاب «کمال الدین» می نویسد:

حضرت حکیمه علیها السلام عمه امام حسن عسکری علیه السلام می گوید: پس از آن که امام حسن عسکری علیه السلام مژده تولد فرزندش، امام زمان صلوات الله علیه را به من داد فرمود: امشب را نزد ما بمان.

من امتثال امر نموده، در خدمت حضرت نرجس خاتون علیها السلام بودم. آن شب، پیوسته تا طلوع فجر مراقب آن بانوی بزرگوار بودم. او در کنار من آرام خوابیده بود و از پهلویی به پهلویی نمی گشت. نزدیکی های طلوع فجر بود که ناگاه با ترس و لرز از خواب پرید.

من به سوی او رفتم و او را به سینه چسبانیدم و به او نام خدا را خواندم. امام حسن عسکری علیه السلام با صدای بلند فرمود: عمه! سوره «إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ» را بر او بخوان.

شروع به خواندن سوره کردم. پرسیدم: حالت چطور است؟
گفت: آنچه مولایم به تو خبر داده بود ظاهر گشت.

من همچنان که آقا فرموده بود، سوره را بر او می خواندم. متوجه شدم که فرزندش نیز در شکم مادر با من آن سوره مبارکه را می خواند و بر من سلام نمود. وقتی سلام او را شنیدم، ترسیدم و شگفت زده شدم. امام عسکری علیه السلام صدا زد:

لا تعجبي من أمر الله عز وجل، إن الله تبارك وتعالى ينطقنا
بالحكمة صغارا ويجعلنا حجة في أرضه كباراً.

(عمّه!) از کار خدا در شگفت مباش! به راستی خداوند متعال ما را از دوران کودکی به حکمت خود گویا ساخته، و در بزرگی حجت خود در روی زمین قرار داده است.

هنوز کلام امام علیه السلام به پایان نرسیده بود که حضرت نرجس علیها السلام از دیده‌ام ناپدید شد و دیگر او را ندیدم. گویا میان من و او پرده‌ای زده شد. به همین جهت، فریاد زنان به سوی امام حسن عسکری علیه السلام دویدم. امام علیه السلام فرمود: عمّه! برگرد به زودی او را در جای خودش خواهی دید. من به همان اتاق آمدم، زمانی نگذشت که پرده کنار رفت و نرجس خاتون علیها السلام را دیدم که نوری از وی می‌درخشید که چشمانم را خیره کرد. در این هنگام، کودکی را دیدم که سر به سجده گذاشته بود. وقتی سر از سجده برداشت، روی دو زانو نشست و انگشت سبابه خود را به سوی آسمان گرفت و فرمود:

أشهدُ أن لا إلهَ إلاَّ اللهُ وحده لا شريك له. وأنَّ جدِّي محمّداً
رسولُ اللهُ وأنَّ أبِي أميرالمومنين.

گواهی می‌دهم که معبودی جز خدا نیست و شریکی ندارد به راستی که
جدّم حضرت محمّد پیامبر خداست و پدرم امیر مؤمنان است.

تا آنجا که همه امامان و پیشوایان معصوم علیهم السلام را نام برد. وقتی به نام
مبارک خود رسید فرمود:

اللَّهُمَّ أنجز لي وعدی واتمم لي امري وثبّت وطأتي واملأ
الأرض بي عدلاً وقسطاً.

خدایا! وعده‌ای که به من فرمودی (فرج و ظهور) به انجام رسان ، و امرم را به پایان برسان ، و قدم‌های مرا ثابت و استوار نما ، و به وسیله من زمین را از عدل و قسط پر کن .

در این هنگام، امام حسن عسکری علیه السلام با صدای بلند فرمود: عمّه جان! او را بگیر و پیش من بیاور.

من آن کودک را بغل گرفتم و به خدمت امام علیه السلام آوردم، وقتی در برابر پدر بزرگوارش قرار گرفتم؛ آن کودک در دستان من بود، به پدر بزرگوار خود سلام کرد.

امام علیه السلام نیز او را گرفت، و این در حالی بود که مرغانی چند بالای سر آن حضرت در پرواز بودند.

امام علیه السلام زبان مبارک خود را در دهان فرزندش گذاشت، و او می نوشید. آنگاه رو به من نمود و فرمود: عمّه! او را نزد مادرش ببر تا او را شیر دهد، بعد نزد من بیاور.

من طبق امر آقایم آن کودک زیبا را نزد مادرش بردم، و مادرش او را شیر داد. باز به نزد امام عسکری علیه السلام باز گردانیدم، هنوز پرندگان بالای سر حضرتش در پرواز بودند. حضرت یکی از پرندگان را صدا زد و فرمود:

إِحْمَلْهُ وَاحْفَظْهُ وَرَدَّهُ إِلَيْنَا فِي كُلِّ أَرْبَعِينَ يَوْمًا.

این کودک را ببر و نگهداری کن و هر چهل روز نزد ما برگردان .

در این هنگام من شنیدم که امام حسن عسکری علیه السلام پشت سر فرزندش می فرمود: تو را به خدایی می سپارم که مادر موسی علیه السلام فرزندش را به او سپرد.

وقتی حضرت نرجس علیها السلام این صحنه را دید، گریست.

امام علیه السلام به او فرمود:

اسکتی، فَإِنَّ الرِّضَاعَ عَلَيْهِ مُحَرَّمٌ إِلَّا مِنْ ثَدْيِكَ، وَسَيَعَادُ إِلَيْكَ
كَمَا رَدَّ مُوسَى إِلَى أُمِّهِ.

آرام باش! او جز از تو شیر نمی خورد که شیر دیگران بر او حرام است و به
زودی به سوی تو باز گردانده می شود، همان گونه که موسی به مادرش بر
گردانیده شد.

و آن فرمایش خداوند متعال است که می فرماید:

﴿فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ كَمَا تَأْخُذُ بِالسَّيِّئَاتِ أَن يَحْزَنَ﴾^۱.

ما او را به مادرش باز گردانیدیم، تا چشمش روشن شود و غمگین نباشد.

حضرت حکیمه علیها السلام می گوید: من از امام علیه السلام پرسیدم: آن چه پرنده‌ای
بود؟ فرمود:

هَذَا رُوحُ الْقُدُسِ، الْمَوْكَلُ بِالْأئِمَّةِ يُوَفِّقُهُمْ وَيَسُدُّهُمْ وَيُرِيئُهُمْ
بِالْعِلْمِ.

او روح القدس بود که مراقب امامان علیهم السلام است که آنها را موفق و استوار
می دارد و به علم و دانش پرورش می دهد.

چهل روز سپری شد، آن کودک زیبا را نزد برادر زاده‌ام باز گرداندند.

امام علیه السلام کسی را نزد من فرستاد و مرا خواست، وقتی به خدمتش
شرفیاب شدم. کودک را دیدم که در برابر آن حضرت راه می رفت. (در
شگفت شدم). عرض کردم: آقای من! این کودک که دو ساله است؟

۱. سوره قصص آیه ۱۳.

امام علیه السلام لبخندی زد و فرمود:

إِنَّ أَوْلَادَ الْأَنْبِيَاءِ وَالْأَوْصِيَاءِ إِذَا كَانُوا أُمَّةً يَنْشُؤُونَ بِخِلَافِ مَا يَنْشُؤُ غَيْرَهُمْ، وَإِنَّ الصَّبِيَّ مَنَّا إِذَا أَتَى عَلَيْهِ شَهْرٌ كَانَ كَمَنْ يَأْتِي عَلَيْهِ سَنَةٌ، وَإِنَّ الصَّبِيَّ مَنَّا لِيَتَكَلَّمَ فِي بَطْنِ أُمِّهِ وَيَقْرَأَ الْقُرْآنَ وَيَعْبُدُ رَبَّهُ عَزَّوَجَلَّ وَعِنْدَ الرِّضَاعِ تَطْعِيهِ الْمَلَائِكَةَ وَتَنْزِلَ عَلَيْهِ صَبَاحاً وَمَسَاءً.

همانا فرزندان پیامبران و جانشینان آنها که دارای مقام امامت و پیشوائی هستند رشد و نمو آنها با کودکان دیگر فرق دارد، کودکان یک ماهه ما همانند کودکان یک ساله دیگران است کودکان ما در شکم مادرشان حرف می‌زنند، قرآن می‌خوانند و خدا را پرستش می‌نمایند و در دوران شیر خوارگی فرشتگان در تحت فرمان آنها هستند و هر صبح و شام برای اجرای فرمان آنها به نزد آنان فرود می‌آیند.^۱

* * *

۱. قطره‌ای از دریای فضائل اهل بیت علیهم السلام: ۷۷۹/۲.

فرزند حضرت زهرا علیها السلام را بخوایم

حال این موعود الهی در پس پرده غیبت به سر می برد و بشریت از دیدار او محرومند. کسی که خداوند او را برای نجات بشریت و اصلاح امور عالم خلق نموده، آیا وقت آن نرسیده که مردم در پی منجی خود بوده و به درگاه خدا تضرع و زاری نمایند، تا خداوند فرج و ظهور او را مقدر نماید؟

زیرا که اگر با دقت به فرمایش امام معصوم خود بیندیشیم و با تعمق بنگریم، در می یابیم که هرچه بهتر و بیشتر باید در این امر همت گمارده و امر دعای برای فرج را عظیم دانسته و پی گیر بوده و دست بر نداریم تا به مقصود برسیم، همان گونه که: فضل بن ابی قره گوید:

حضرت امام صادق علیه السلام (در ضمن حدیثی) فرمودند:

فلما طال علی بنی اسرائیل العذاب ضجّوا وبکوا إلى الله
أربعین صباحاً، فأوحى الله إلى موسى و هارون یخلصهم من
فرعون فحطّ عنهم سبعین ومائة سنة .

قال: فقال أبو عبدالله علیه السلام: هكذا أنتم لو فعلتم لفرّج الله عنا فأمّا
إذا لم تكونوا فإنّ الأمر ينتهي إلى منتهاه .^۱

زمانی که عذاب بر بنی اسرائیل طولانی شد، چهل روز به درگاه
خداوند ضجه و گریه کردند، خداوند متعال بر حضرت موسی و هارون

۱. تفسیر عیاشی: ۱۵۵:۲ .

وحی فرمود که بنی اسرائیل را از دست فرعون خلاص کنند، و عذابی که بنا بود صد و هفتاد سال دیگر برداشته شود از آنها برداشت. حضرت امام صادق علیه السلام در ادامه فرمود: همچنین اگر شما این عمل را انجام دهید خداوند فرج ما را می‌رساند، و اگر انجام ندهید این امر به نهایت خود می‌رسد.

همچنین ما از فرمایشات خود حضرت ولی عصر و امام زمانمان علیهما السلام چنین می‌یابیم که فرموده:

و أَكثِرُوا الدَّعَاءَ بِتَعْجِيلِ الْفَرَجِ فَإِنَّ ذَالِكَ فَرَجُكُمْ.^۱

برای تعجیل فرج زیاد دعا کنید که فرج و گشایش شما این است.

پس امامان معصوم به ما آموخته‌اند که دعای فرج را اهمّیت دهیم و دست از آن بر نداریم.

آری، باید دنبال گم شده خود باشیم و انتظار او را داشته باشیم تا به سر منزل مقصود برسیم.

اکنون فرازهایی از دعای پرشور «ندبه» را - که منتظران حضرتش روزهای جمعه به یاد مولای مهربانشان زمزمه می‌کنند - بیان می‌نمایم و در ضمن، پرسش‌هایی در این مورد مطرح و با تأمل در مطالب والای آن دقت می‌کنیم، تا در دوران هجران و دوری مولایمان آنها را به کار ببندیم:

أَيْنَ بَقِيَّةُ اللَّهِ الَّتِي لَا تَخْلُو مِنَ الْعِثْرَةِ الْهَادِيَةِ؟
أَيْنَ الْمُعَدُّ لِقَطْعِ دَابِرِ الظُّلْمَةِ؟

۱. بحار الأنوار: ۹۲، ۵۲.

أَيْنَ الْمُنتَظَرُ لِإِقَامَةِ الْأُمَّتِ وَالْعُوجِ؟
 أَيْنَ الْمُزْتَجَى لِإِزَالَةِ الْجَوْرِ وَالْعُدْوَانِ؟
 أَيْنَ الْمُدَّخَرُ لِتَجْدِيدِ الْقَرَائِضِ وَالسُّنَنِ؟
 أَيْنَ الْمُتَّخِذُ (الْمُتَّخِذُ) لِإِعَادَةِ الْمِلَّةِ وَالشَّرِيعَةِ؟
 أَيْنَ الْمُؤَمَّلُ لِإِحْيَاءِ الْكِتَابِ وَحُدُودِهِ؟^۱

کجاست آن بقیة الله (کسی) که از خاندان پاک‌ها دیان امت بیرون نیست؟

کجاست کسی که برای قطع کردن ریشه‌های ستمکاران آماده شده است؟

کجاست آن منتظری که برای اقامه و راست نمودن کجی‌ها و نادرستی‌ها می‌باشد؟

کجاست آن کسی که امید می‌رود ستم و بیدادگری را براندازد؟
 کجاست آن کسی که برای تجدید واجبات و سنت‌ها ذخیره گردیده است؟

کجاست آن کسی که برای برگرداندن کیش و آیین، اختیار شده است؟
 کجاست آن کسی که برای زنده کردن قرآن و حدودش آرزوشده است؟

۱. مفاتیح الجنان دعای ندبه : ۸۸۰، صحیفه مهدیه : ۲۴۴.

حضرت بقیة الله الأعظم ارواحنا فداء مصلح عالم

اکنون با توجه به فرازهای بیان شده و با تدبّر و اندیشه در معانی والای آنها این پرسش‌ها مطرح می‌شود:

آیا مولای ما امام زمان علیه السلام از خانواده هدایت و هادیان اُمت نیست؟
آیا سید ما امام زمان علیه السلام آماده شده برای قطع کردن ریشه ستمکاران نیست؟

آیا آقای ما امام زمان علیه السلام برای اقامه و راست کردن کجی‌ها و نادرستی‌ها نیست؟

آیا سرور ما امام زمان علیه السلام امیدش نمی‌رود که بیدادگران را براندازد؟
آیا مولا و نور چشم ما، امام زمان علیه السلام برای تجدید واجبات و سنت‌ها ذخیره نگردیده است؟

در پاسخ این پرسش‌ها می‌گوییم:

تردیدی نیست که حضرت امام زمان ارواحنا فداء برای برگرداندن کیش و آیین، اختیار شده و به یقین آن حضرت برای زنده کردن قرآن و حدودش آرزو شده است. وقتی حدود قرآن رعایت گردد عالم گلستان می‌شود. و پیامبر و آل اطهرش علیهم السلام خشنود می‌گردند. پس اگر این چنین است، برای چه از او غافل باشیم و از او استمداد و طلب کمک ننماییم و دستان را به دامن لطفش دراز نکنیم؟

پاسخ این پرسش‌ها و صدها پرسش دیگر در فرازهای این دعای

شریف آمده، و این فرازهای شریف صفابخش قلب همه محبین امام زمان علیه السلام است. البته کفار و منافقین را مغموم و محزون می کند و آنان را که منتظر وجود مقدس حضرتش هستند، خوشحال می گرداند و حتی کسانی که از ادیان دیگر و ملیت های دیگرند و منصف هستند و دنبال مصلحی می گردند، آن گاه که زمان فرج و ظهورش توصیف می شود که چه خواهد شد، می گویند: ای کاش! هر چه زودتر آن دوران فرا برسد، زیرا تمام خوبی ها در دوران ظهور مولا یمان می باشد.

آری، نباید از وجود مقدسی که خداوند برای اصلاح امور مسلمانان آماده کرده، غافل بود. همان گونه که حضرت پیامبر گرامی اسلام صلی الله علیه و آله می فرماید:

مردی از اهل بیت من خروج می کند و به سنت من عمل می نماید خداوند برکت خود را از آسمان به او نازل می فرماید و زمین برکت خود را ظاهر می گرداند زمین را با عدل پر می کند چنانکه با ظلم و جور پر گردیده...^۱

پس خوب است که به درگاه خداوند التماس نماییم و ظهور و تشریف فرمائیش را از خداوند متعال مسألت کنیم، مانند کارها و حاجت های دیگر، که با سوز و آه و خواست قلبی الحاح و اصرار می نماییم، به درگاه حضرت احدیت التماس بنماییم تا مولا یمان را درک نموده و از فیض حضور و ظهورش محروم نگردیم.

چرا که هم اکنون بهترین شخصیت جهان هستی در پس پرده غیب است. کسی که اگر چه خوبی و لطف او همه جا را فرا گرفته، ولی هنوز ظهور نفرموده است. البته با تشریف فرمایی آن حضرت دست قدرت و لطف کرامت او را مشاهده خواهیم نمود و از همه خیر و خوبی‌ها که با وجود حضرت ظاهر می‌گردد، لذت خواهیم برد، دوران بر طرف شدن همه بدی‌ها را درک خواهیم نمود. به امید روزی که خداوند با ظهور باهرالنورش قلب همه را مصفا فرماید.

اکنون سزاوار است که به فرمایش مولایمان حضرت امام صادق علیه السلام گوش جان بسپاریم، آن حضرت در سخنی دل نشین می‌فرمایند:

... خدای تعالی در آخر الزمان و در روزگاری که مانند سنگ خارا است و در ایام نادانی خلایق، مردی را مبعوث می‌گرداند و او را با ملائکه خود مؤید می‌کند و یاران وی را از چیزهای بد نگاه می‌دارد، و در مقابل رنج و تعیش، او را یاری و نصرت می‌نماید، و او را بر همه اهل زمین غالب می‌گرداند تا این که از راه میل و رغبت یا از راه اجبار و اکراه، دین اسلام را قبول نمایند.

زمین را از عدل، قسط، نور و برهان پر می‌گرداند. همه اهالی شهرها به اطاعت و دین وی می‌آیند. کافری نمی‌ماند، مگر این که ایمان می‌آورد، و بد کرداری نمی‌باشد، مگر این که صالح و نیکوکار می‌شود. و در ملک خود با درندگان مصالحه می‌کند، و زمین نباتات خود را می‌رویاند، و آسمان برکتش را نازل

می‌گرداند، و خزائن زمین برای وی ظاهر و آشکار می‌شوند.^۱
 اکنون به فرازهای دیگری از دعای شیوا و شریف «ندبه» توجه
 می‌نماییم:

أَيْنَ مُخِيبِ مَعَالِمِ الدِّينِ وَ أَهْلِهِ؟
 أَيْنَ قَاصِمِ شَوْكَةِ الْمُعْتَدِينَ؟
 أَيْنَ هَادِمِ أُبْنِيَةِ الشُّرْكِ وَ النِّفَاقِ؟
 أَيْنَ مُبِيدِ أَهْلِ الْفُسُوقِ وَ الْعِصْيَانِ وَ الطُّغْيَانِ؟
 أَيْنَ حَاصِدِ فُرُوعِ الْغِيِّ وَ الشَّقَاقِ (النِّفَاقِ)؟
 أَيْنَ طَامِسِ آثَارِ الزَّيْغِ وَ الْأَهْوَاءِ؟
 أَيْنَ قَاطِعِ حَبَائِلِ الْكِذْبِ (الْكَذِبِ) وَ الْإِفْتِرَاءِ؟
 أَيْنَ مُبِيدِ الْعُتَاةِ وَ الْمَرَدَّةِ؟^۲

احیا کننده آثار و نشانه های دین و اهل آن کجاست؟
 درهم شکننده شوکت متجاوزین و ستمکاران کجاست؟
 ویران کننده بناهای شرک و نفاق کجاست؟
 نابود کننده اهل فسق و گناه و سرکشان و ظالمان کجاست؟
 کسی که شاخه های گمراهی و نهال دشمنی و اختلاف را درو می‌کند،
 کجاست؟
 محو کننده آثار کج دلی‌ها، کجروی‌ها، اندیشه‌های باطل و هواپرستی
 کجاست؟

۱. مهدی موعود: ۱۴۱/۲.

۲. مفاتیح الجنان، دعای ندبه: ۸۸۰، صحیفه مهدیه: ۲۴۴.

قطع کننده ریسمان‌های دروغ، تهمت و افترا کجاست؟
 نابود کننده سرکشان و متمرّدان کجاست؟
 بر پادارنده حق و نابود کننده باطل کجاست؟

آقا امام زمان علیه السلام به پادارنده حق

همان گونه که اشاره کردیم پس از توجه و تدبّر کامل در این فرازها از خود می پرسیم:

آیا امام زمان علیه السلام احیا کننده آثار و نشانه های دین نیست؟
 آیا امام زمان علیه السلام درهم شکننده شوکت متجاوزین و ستمکاران نیست؟
 آیا امام زمان علیه السلام ویران کننده بناهای شرک و نفاق نیست؟
 آیا امام زمان علیه السلام نابود کننده اهل فسق، گناه، سرکشان و ظالمان نیست؟
 آیا امام زمان علیه السلام درو کننده شاخه‌های گمراهی و نهال دشمنی و اختلاف نیست؟

آیا امام زمان علیه السلام محو کننده آثار کج دلی‌ها و کجروی‌ها نیست؟
 آیا امام زمان علیه السلام محو کننده اندیشه‌های باطل و هواپرستی نیست؟
 آیا امام زمان علیه السلام قطع کننده ریسمان‌های دروغ، تهمت و افترا نیست؟
 آیا امام زمان علیه السلام نابود کننده سرکشان و متمرّدان نیست؟

پاسخ همه این سؤالات در این فرازها بیان گردیده است. فقط کافی است در مورد آنها بیندیشیم و نتیجه بگیریم که وقتی تمام این برنامه‌ها با دست با کفایت حضرتش ظاهر و انجام شود، عالم خوش و خرم خواهد شد.

چرا که تمام بدبختی‌ها و گرفتاری‌ها از گناه و از تاریکی و ظلمت است

که دشمنان به وجود آورده اند و مؤمنین را از هر جهت در آزار و اذیت قرار داده و روزگار دنیا را به مؤمنین تنگ کرده اند ضعیفان را در زیر پای خود قرار داده و از حقشان محروم کرده اند.

آری، با تشریف فرمائی آن حضرت، دشمن خوار و ذلیل می شود، مؤمن عزیز و شادمان می گردد، بلکه حال تمام مردم نیکو می گردد. و اختلاف بر طرف و هرگز حق مخفی نمی گردد. و همه با هم با مهربانی زندگی می نمایند. چنانچه در حدیثی که از مولی الموحّدین امیرالمؤمنین علی علیه السلام بیان گردیده است که به زودی آن را ذکر خواهیم نمود.

بنابراین سزاوار است که فعالیت نمایم و به ریسمان محکم الهی چنگ زده و خود را به مولایمان نزدیک نموده و باعث دل خوشی و شادمانی او باشیم و برای تشریف فرمائیش از جان و مال و هستی خود مایه بگذاریم و اسباب تشریف فرمائیش را فراهم نمایم.

در حدیث مذکور آمده که عمار گوید:

به امیرالمؤمنین علیه السلام گفتم: فدایت شوم! برای چه اصحاب حضرت مهدی (ارواحنا فداء) را آرزو کنیم با آن که هم اکنون ما در دوران امامت و اطاعت تو هستیم و اعمال ما از اعمال اصحاب دولت حق (زمان ظهور) افضل است؟ امیرالمؤمنین علیه السلام فرمود:

سبحان الله أما تحبون أن يظهر الله عزّوجلّ الحقّ و العدل في البلاد و يحسن حال عامّة الناس، و يجمع الله الكلمة و يؤلّف بين القلوب المختلفة، و لا يعصى الله في أرضه، و يقام حدود الله في خلقه، و يردّ الحقّ إلى أهله، فيظهره حتى لا يستخفي

بشيءٍ من الحقِّ مخافةً أحد من الخلق^۱

منزه است خدا، آیا دوست ندارید که خداوند متعال حق را ظاهر نماید، عدل را در شهرها نمایان کند، حال تمام مردم را نیکو کند، اجتماع کلمه و الفت بین قلوب مختلف برقرار نماید، در زمین خداوند معصیت نشود، حدود الهی در خلق برپا شود و حق به اهلش برگردد؟ پس خداوند او را (حضرت مهدی عج) ظاهر می‌کند تا حق از ترس احدی از خلق مخفی نگردد.

با توجه به این حدیث زیبا، متوجه شدیم که حضرت مهدی ارواحنا فداد قلب‌ها را نسبت به هم مهربان می‌نماید. و با تشریف فرمایش معصیت برطرف می‌شود. مردم به حقوق خود - بر طبق دستور پیامبر صلی الله علیه و آله و قرآن - می‌رسند، حق در عالم مخفی نمی‌ماند، جاهلان از حکم خداوند، آگاه می‌شوند، گمراهان هدایت می‌شوند و همه اندیشه‌های باطل از بین می‌روند.

در واقع می‌یابیم که دواي همه دردهای جامعه در تمام عالم فرا می‌رسد، هر راه مانده‌ای به سر منزل مقصود می‌رسد و همه از گرفتاری‌های عالم نجات پیدا می‌کنند. در نتیجه، هم خودمان و هم فرزندان و نسل‌های آینده ما به دامن اسلام عزیز چنگ زده و ثابت قدم می‌مانند و همه هم و غم‌ها بر طرف می‌شود.

آری، از این حدیث شریف یافتیم و به یقین ما افزوده شده که نباید

۱. بحار الأنوار: ۱۲۸: ۵۲.

سُست باشیم و غفلت کنیم، بلکه باید کوشش نماییم که این نور با عظمت الهی در عالم درخشش نماید و ما همواره به یاد فرج او بوده و بر این آقا دعا کنیم و دیگران را هم با امام زمان ارواحنا فداء آشنا و یاد و ذکر حضرت ولی عصر ارواحنا فداء را در قلب آنها جای دهیم. آنان را به انتظار مقدم مولا فراخوانیم و یاور با صفا برای او آماده نموده سعی کنیم که دلها با محبت او زنده گردد و نسبت به دشمنان او بغض خود را ظاهر و بغض دشمنان او را در دل دیگران ایجاد کنیم.

باز به فراز دیگری از دعای «ندبه» دل می‌سپاریم و فریاد می‌زنیم:

أَيْنَ مُسْتَأْصِلُ أَهْلِ الْعِنَادِ وَ التَّضَلُّيلِ وَ الْإِلْحَادِ؟

أَيْنَ مُعِزُّ الْأَوْلِيَاءِ وَ مُذِلُّ الْأَعْدَاءِ؟

أَيْنَ جَامِعُ الْكَلِمَةِ (الْكَلِمِ) عَلَى التَّقْوَى؟

أَيْنَ بَابُ اللَّهِ الَّذِي مِنْهُ يُؤْتَى؟

أَيْنَ وَجْهُ اللَّهِ الَّذِي إِلَيْهِ يَتَوَجَّهُ الْأَوْلِيَاءُ؟

أَيْنَ السَّبَبُ الْمُتَّصِلُ بَيْنَ الْأَرْضِ وَ السَّمَاءِ؟

أَيْنَ صَاحِبُ يَوْمِ الْفَتْحِ وَ نَاشِرُ رَايَةِ الْهُدَى؟^۱

کجاست برکننده ریشه اهل عناد و گمراه کنندگان و بی دینان؟

کجاست عزت بخش دوستان و خار کننده دشمنان؟

کجاست آن گرد آورنده سخنان متفرقه بر پرهیزکاری؟

کجاست آن درگاه الهی که از آن در وارد شوند؟

کجاست نماینده خدا که دوستان به سوی او روکنند؟

۱. مفاتیح الجنان، دعای ندبه: ۸۸۰، صحیفه مهدیه: ۲۵۱.

کجاست آن وسیله پیوند میان زمین و آسمان؟
کجاست صاحب روز پیروزی و برافرازنده پرچم هدایت؟

صاحب پرچم هدایت

با توجه به این فراز می پرسیم:

آیا امام زمان علیه السلام برکننده ریشه اهل عناد و دشمنی و گمراه کنندگان و بی دینان نیست؟

آیا امام زمان علیه السلام عزت بخش دوستان و خوارکننده دشمنان نیست؟

آیا امام زمان علیه السلام گرد آورنده سخنان متفرق بر پرهیزکاری نیست؟

آیا امام زمان علیه السلام آن درگاه الهی که از آن در وارد می شوند نیست؟

آیا امام زمان علیه السلام نماینده خدا که دوستان به سوی او رو می کنند، نیست؟

آیا امام زمان علیه السلام آن وسیله پیوند میان زمین و آسمان نیست؟

آیا امام زمان علیه السلام صاحب روز پیروزی و برافرازنده پرچم هدایت نیست؟

آری، همه این امور دور محور آن حضرت می گردند. و به راستی چه نعمت‌ها در وجود حضرتش نهفته که در زمان فرج و ظهورش ظاهر می گردد، اگر چه هم اکنون نیز همه آفریدگان به برکت وجود حضرتش ارتزاق می شوند، چنان که در دعای شریف «عدیله» آمده است:

وَ بِيْمِنِهِ رِزْقَ الْوَرَى، وَ بِوُجُودِهِ ثَبَّتَتِ الْأَرْضُ وَالسَّمَاءُ^۱

به یمن وجود حضرت ولی عصر ارواحنا فداد همه خلق عالم روزی می خورند و برقراری زمین و آسمان به سبب اوست.

۱. مفاتیح الجنان: دعای عدیله.

ولی در زمان ظهور، علوم ظاهر، جهل برطرف و خیلی از الطاف حضرتش نمایان و آشکار می‌گردد. تمام زمین حیات دوباره یافته و بندگان و مخلوقات خداوند از مشکلات نجات می‌یابند.

مسلم است که خواست حضرتش نیز همین است که دیگران با فرج حضرتش خوبی‌ها را بیابند. برای رسیدن به دامن لطف او سزاوار است که با زبان، قلب و عمل فعالیت داشته باشیم که این آب کوثر الهی به تمام تشنگان ولایت برسد و باعث تشویق دیگران به طرف حضرت و راهنما به سوی او باشیم.

حدیث زیبا و دل ربایی را درباره حضرت که نشانگر شمه‌ای از دوران ظهورش می‌باشد، بیان می‌نماییم و این بشارتی است که حضرت رسول خدا ﷺ درباره حضرت مهدی ارواحنا فداء داده است.

حضرت پیامبر گرامی اسلام ﷺ می‌فرمایند:

أبشروا بالمهديّ ... و يقسم المال صحاحاً بالسويّه و يملأ قلوب أمة محمد غنى و يسعهم عدله، حتى أنّه يأمر مبنادياً ينادى: من له حاجة إليّ؟ فما يأتيه أحد إلاّ رجل واحد يأتيه فيسأله. فيقول له المهدي: إئت السادن حتى يعطيك. فيأتيه، فيقول: أنا رسول المهدي إليك لتعطيني مالاً. فيقول: أحت! فيحني ما لا يستطيع أن يحمله فيلقي منه حتى يكون قدر ما، يستطيع أن يحمله فيخرج به فيندم. و يقول، أنا كنت أجشع أمة محمد نفساً كلّهم دُعي إلى هذا المال، فتركه غيري. فيردُّ

عليه فيقول (السادن): إِنَّا لَا نَقْبَلُ شَيْئاً أُعْطِينَاهُ ...^۱

شما را به مهدی (ارواحنا فداء) بشارت باد ... او ثروت‌ها را درست و به طور مساوی تقسیم می‌کند و به برکت او غنا و بی‌نیازی دل‌های اُمّت محمد ﷺ را لبریز می‌سازد و عدالت او همه را در بر می‌گیرد تا آن جایی که دستور می‌دهد ندا کننده‌ای ندا کند: هان، ای مردم! هرکس نیاز مالی دارد بیاید و هر چه می‌خواهد بگیرد. جز یک نفر، کسی نمی‌آید. آن یک نفر می‌آید و حضرت امام مهدی ارواحنا فداء به او می‌فرماید: نزد خزانه دار برو تا آنچه می‌خواهی به تو بدهد.

شخص سائل نزد خزانه دار می‌رود و می‌گوید: من از سوی حضرت مهدی ارواحنا فداء آمده‌ام تا به من کمک کنی و ثروتی به من بدهی. خزانه دار می‌گوید: آنچه می‌خواهی از خزانه بردار! آن شخص سائل آن قدر جواهرات و سیم و زر بر می‌دارد که قدرت بردن آن را ندارد، مقداری از آن را بر می‌گرداند تا بتواند حمل کند و بقیه را می‌برد.

هنگامی که از خزانه دور می‌شود پشیمان می‌شود و با خود می‌گوید: (گویی) من حریص‌ترین فرد از اُمّت محمد ﷺ هستم، همه برای دریافت مال دعوت شدند، اما جز من کسی نیامد. در این هنگام نزد خزانه دار بر می‌گردد و زر و سیم را پس می‌دهد. اما خزانه دار از او نمی‌پذیرد، و می‌گوید: ما چیزی را که بخشیدیم دیگر نمی‌پذیریم...

۱. امام مهدی ﷺ: ۷۴۵. از الصواعق المحرقة: ۱۰۲. معجم احادیث الامام مهدی ﷺ، ۱/۲۴۰.

در جامعه‌ای که ما زندگی می‌کنیم ممکن است برای بعضی از افراد پرسش‌هایی پیش آید که چه زمانی در جهان هستی گمراهی، دشمنی، اختلاف، مشکلات و جهل بر طرف می‌گردد؟

چه زمانی در جهان عزت و تقوا، روش درخشنده الهی، سایه پرچم اسلام در همه کُره زمین، ظاهر شدن علم، راحتی بندگان الهی، صفا و صمیمت و برادری و برابری خواهد بود؟

چه زمانی به حاجت و خواست خود خواهیم رسید؟

جواب پرسش‌ها را در فرازهای دعای شریف «ندبه» می‌یابیم. همچنین حدیث شریفی که ذکر شد، بیان‌گر جواب است.

اکنون به فرازی دیگر از دعای شریف «ندبه» گوش فرامی‌دهیم و سوز و آه به دل جاری می‌نماییم و جویای گم شده خود هستیم تا او را بیابیم در این دعای شریف می‌خوانیم:

أَيْنَ مُؤَلَّفُ شَمْلِ الصَّلَاحِ وَالرِّضَا؟
 أَيْنَ الطَّالِبُ بِذُحُولِ الْأَنْبِيَاءِ وَ أَبْنَاءِ الْأَنْبِيَاءِ؟
 أَيْنَ الطَّالِبُ (الْمُطَالِبُ) بِدَمِ الْمُقْتُولِ بِكَرْبَلَاءِ؟
 أَيْنَ الْمَنْصُورُ عَلَى مَنْ اِعْتَدَى عَلَيْهِ وَ افْتَرَى؟
 أَيْنَ الْمَضْطَرُّ الَّذِي يُجَابُ إِذَا دَعَا؟
 أَيْنَ صَدْرُ الْخَلَائِقِ (الْخَلَائِفِ) ذُو الْبِرِّ وَ التَّقْوَى؟
 أَيْنَ ابْنُ النَّبِيِّ الْمُصْطَفَى وَ ابْنُ عَلِيِّ الْمُرْتَضَى وَ ابْنُ خَدِيجَةَ
 الْغُرَاءِ وَ ابْنُ فَاطِمَةَ الْكُبْرَى؟^۱

۱. مفاتیح الجنان، دعای ندبه: ۸۸۰، صحیفه مهریه: ۲۴۴.

(آن شخصی که) جمع آورنده جامه صلاح و برطرف کننده پریشانی و خوشنود کننده دل هاست، کجاست؟
 جوینده خون پاک پیامبر و فرزندان پیامبر کجاست؟
 آن جوینده خون شهید کربلا کجاست؟
 آن یاری شده و پیروزمند بر هر تجاوزکار و اهل دروغ و یا تهمت کجاست؟
 آن مضطری که وقتی دعا کند اجابت می شود، کجاست؟
 آن امام صدرنشین خلائق عالم، صاحب نیکوکاری و تقوا کجاست؟
 فرزند پیامبر مصطفی و علی مرتضی و فرزند خدیجه، آن سیمای نورانی و فرزند فاطمه کبری کجاست؟

آقا امام زمان ﷺ فرزند برگزیدگان الهی

باز نگاهی به دوران تاریک غیبت می نماییم و نابسامانی های آن را می بینیم و می پرسیم:

آیا امام زمان ﷺ جمع آورنده جامه صلاح و برطرف کننده پریشانی و خوشنود کننده دل ها نیست؟

آیا امام زمان ﷺ طلب کننده خون پاک پیامبر و فرزندان پیامبر نیست؟

آیا امام زمان ﷺ جوینده خون شهید کربلا نیست؟

آیا امام زمان ﷺ یاری شده و پیروزمند بر هر تجاوزکار و اهل دروغ و یا تهمت نیست؟

آیا امام زمان ﷺ آن مضطری نیست که وقتی دعا کند، اجابت می شود؟

آیا امام زمان ﷺ صدرنشین خلائق عالم و صاحب نیکوکاری و تقوا نیست؟

آیا امام زمان علیه السلام فرزند پاک پیامبر مصطفی و علی مرتضی و فرزند خدیجه، آن سیمای نورانی و فرزند فاطمه کبری نیست؟ بلکه مولای مهربان ما اوست که عالم را پر از عدل و داد می‌کند و صاحب ولایت از طرف پروردگار است که بر همه ولایت دارد، که سخن وحی چه زیبا بیان گر این مطلب است. حضرت پروردگار رؤوف و مهربان، در قرآن کریم می‌فرماید:

«يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَ أَطِيعُوا الرَّسُولَ وَ أُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ»^۱

«ای کسانی که ایمان آورده‌اید! اطاعت خداوند، بنمایید، اطاعت رسول خدا و ولی الامر را بنمایید.»

مقصود از اولی الامر، امام معصوم علیه السلام است، همان گونه که در تفسیر این آیه آمده. بنابراین، صدرنشین و مولای همه در عالم هستی حضرت مهدی علیه السلام است.

اکنون به فرازهای زیبایی از دعای امام جواد علیه السلام که درباره برطرف شدن پریشانی و اصلاح و نور افشانی می‌باشد توجه می‌نماییم. حضرت امام جواد علیه السلام در این دعا موقعیت قبل از فرج و زمان ظهور را بیان می‌فرمایند. سید و آقای ما، به لطف و عنایتش ما را مورد رحمت قرار داده و حاجت را تمام نموده و ظلمت و نور را به ما نشان داده است و می‌فرماید:

اللَّهُمَّ إِنَّ ظُلْمَ عِبَادِكَ قَدْ تَمَكَّنَ فِي بِلَادِكَ حَتَّى أَمَاتَ الْعَدْلَ،

۱. سوره مبارکه نساء. آیه ۵۹.

وَقَطَعَ السُّبُلَ، وَمَحَقَ الْحَقَّ، وَأَبْطَلَ الصِّدْقَ، وَأَخْفَى الْبِرَّ،
وَأَظْهَرَ الشَّرَّ، وَأَخْمَدَ التَّقْوَى، وَأَزَالَ الْهُدَى، وَأَزَاحَ الْخَيْرَ،
وَأَثَبَتِ الضَّيْرَ، وَأَنَمَى الْفَسَادَ، وَقَوَّى الْعِنَادَ، وَبَسَطَ الْجَوْرَ،
وَعَدَى الطَّوْرَ.

اللَّهُمَّ يَا رَبَّ لَا يَكْشِفُ ذَلِكَ إِلَّا سُلْطَانُكَ، وَلَا يُجِيرُ مِنْهُ إِلَّا
امْتِنَانُكَ. اللَّهُمَّ رَبِّ فَاثِرِ الظُّلْمِ، وَبُثِّ حِبَالِ الْغَشْمِ، وَأَخْمِدْ
سُوقَ الْمُنْكَرِ، وَأَعِزَّ مَنْ عَنَّهُ يَنْزَجِرُ، وَاحْصُدْ شَاقَةَ أَهْلِ الْجَوْرِ،
وَأَلْبِسْهُمْ الْحَوْرَ بَعْدَ الْكُورِ، وَعَجِّلِ اللَّهُمَّ إِلَيْهِمُ الْبَيَاتَ، وَأَنْزِلْ
عَلَيْهِمُ الْمُثَلَاتِ، وَأَمِثْ حَيَاةَ الْمُنْكَرِ لِيُؤْمِنَ الْمَخُوفُ، وَيَسْكُنَ
الْمَلْهُوفُ، وَيَشْبَعَ الْجَائِعُ، وَيَحْفَظَ الضَّائِعُ، وَيَأْوِي الطَّرِيدُ،
وَيَعُودَ الشَّرِيدُ، وَيُغْنِيَ الْفَقِيرُ، وَيُجَارَ الْمُسْتَجِيرُ، وَيُوقَّرَ
الْكَبِيرُ، وَيُرْحَمَ الصَّغِيرُ، وَيُعَزَّ الْمَظْلُومُ، وَيَذَلَّ الظَّالِمُ، وَيُفْرَجَ
الْمَغْمُومُ، وَتَنْفَرَجَ الْغَمَاءُ، وَتَسْكُنَ الدَّهْمَاءُ، وَيَمُوتَ
الْإِخْتِلَافُ، وَيَعْلُو الْعِلْمُ، وَيَشْمَلَ السَّلْمُ، وَيُجْمَعَ الشَّتَاتُ،
يَقْوَى الْإِيمَانُ، وَيَتْلَى الْقُرْآنُ، إِنَّكَ أَنْتَ الدِّيَانُ الْمُنْعِمُ الْمَنَّانُ.^۱

بار الها! ظلم بندگان تو در شهرها جای گرفته تا جایی که عدل و داد
از بین رفته، راهها قطع گردیده، حق ناچیز و بی اعتنا شده و صدق از
بین رفته، احسان و نیکی مخفی گردیده و شر و بدی ظاهر شده
است، تقوا خاموش گشته، هدایت زایل شده و خیر دور گردیده
(برگردانیده شده)، کجی ثابت گردیده و فساد رشد کرده. دشمن قوی
شده، ظلم و جور گسترش پیدا کرده و از حد گذشته است.

۱. صحیفه مهدیه: ۳۰۴، مهج الدعوات: ۳۱۵.

بارالها! این مشکلات برداشته نمی‌شود مگر به سلطان تو و امانی نیست مگر این که تو بر ما منت گذاری (رهایی بخشی).

بارالها! دنبالهٔ ظلم را قطع گردان و ریسمان‌های عدم تفکر را بگسل و پاره نما، بازار منکر را خاموش کن و کسی را که از منکر منزجر است، عزت مرحمت فرما و اصل حاصل اهل جور را از ریشه بر کن و لباس نقصان بعد از انبوهی عدد بر آنان بپوشان.

بارالها! در بیان روشنت به سوی اینان تعجیل فرما و عذاب خود را بر اینان نازل فرما و حیات منکر را نابود کن، تا این که شخص ترسان در امان قرار گیرد، شخص ناآرام، آرام گیرد، گرسنه سیر گردد، شخص ضایع شده محفوظ گردد و شخص طرد شده، ماوی گیرد، کسی که رها شده است برگردد، شخص فقیر غنی شود، بی امان، امان پیدا کند، شخص بزرگ، بزرگی خود و شخص کوچک رحم خود را دریابد. مظلوم عزیز و ظالم، ذلیل شود، شخص غم دار غمش برطرف گردد و کلاً سختی و اندوه برطرف شود. اجتماع آرامش گیرد و اختلاف از بین برود، علم و نشانهٔ بلندی، مرتبهٔ خود را پیدا نماید، اجتماع سالم بماند، پراکندگی برطرف شود، ایمان قوی گردد و قرآن آن طور که باید، تلاوت گردد به درستی که تو وام دهند، نعمت دهند و منت گذار هستی.

آقا امام زمان علیه السلام بر طرف کننده نابسامانی‌ها

ما از این بیانات شیوای حضرت امام جواد علیه السلام نور هدایت می‌گیریم که عالم در چه حساسیت و شرایطی می‌باشد.

این نابسامانی‌هایی را که در دعا بیان فرمودند به طور مُسَلَّم طبق احادیث و دعاها فقط با تشریف فرمایی حضرت ولی عصر علیه السلام و ظهور باهرالتورش بر طرف می‌گردد. اصلاح کامل جهان به دست مبارک ولی الله الأعظم حضرت مهدی علیه السلام می‌باشد. زیرا او مظهر قدرت الهی است و قیام کننده به حق، و برپادارنده راستی و صداقت و نابود کننده دروغ و خیانت و کفر و نفاق است.

همان گونه که در قسمتی از خطبه شیوای امیرالمؤمنین علیه السلام آمده که حضرتش فرموده:

... يظهر صاحب الراية المحمدية والدولة الأحمدية، القائم بالسيف والحال الصادق في المقال، يمهّد الأرض و يحيي السنّة والفرض.^۱

یعنی: (هان ای مردم!) پرچمدار پرچم محمدی و فرمانروای دولت احمدی و قیامگر به شمشیر عدالت و راست گفتار و شایسته کردار، خواهد آمد.

زمین و زمان را برای برقراری عدالت و شکوفایی ارزشهای اسلام آماده نموده و سنت‌های واجب و مستحب را زنده خواهد ساخت.

۱. امام مهدی از ولادت تا ظهور: ۱۲۲.

هم اکنون با فرازهای دیگر دعا و نیایش از سوز جگر مولایمان را می خوانیم و به درگاهش ناله سر می دهیم:

بِأَبِي أَنْتَ وَ أُمِّي وَ نَفْسِي لَكَ الْوِقَاءُ وَ الْحِمَى .
 يَا ابْنَ السَّادَةِ الْمُقَرَّبِينَ ، يَا ابْنَ النُّجَبَاءِ الْأَكْرَمِينَ ،
 يَا ابْنَ الْهُدَاةِ الْمُهْدِيِّينَ (الْمُهْتَدِينَ) ،
 يَا ابْنَ الْخَيْرَةِ الْمُهَذَّبِينَ ،
 يَا ابْنَ الْغَطَارِفَةِ الْأَنْجَبِينَ ،
 يَا ابْنَ الْأَطَائِبِ الْمُطَهَّرِينَ (الْمُسْتَظْهَرِينَ) ،
 يَا ابْنَ الْخَضَارِمَةِ الْمُتَّجِبِينَ .^۱

پدر و مادرم به فدایت و خودم بلاگردان و سپر بلای تو و حامی ذات پاک تو شوم.

ای فرزند بزرگواران و مقربان، ای زاده اصیل و نجیب و شریف و بزرگوارترین اهل عالم،

ای (آقایی) که فرزند هادیان و راهنمایان هدایت یافته می باشی،

ای (سروری) که فرزند برگزیدگان پاکیزه هستی،

ای فرزند مهمتران، سروران و شرافتمندان خلق،

ای (کسی که) فرزند نیکوترین پاکان عالمی،

ای کسی که فرزند جوان مردان و برگزیدگان هستی.

۱. مفاتیح الجنان، دعای ندبه: ۸۸۰، صحیفه مهدیه: ۲۴۴.

ستاره درخشان عالم امکان

با توجه به فرازهای دلربای دعا، این پرسش‌ها جلوه گر می‌شود:
 آیا سزاوار نیست که خودمان را بلاگردان و سپر دردهای امام زمان علیه السلام
 گردانیم و حامی او باشیم؟
 آیا امام زمان علیه السلام فرزند بزرگواران و مقربان درگاه الهی نیست؟
 آیا امام زمان علیه السلام زاده اصیل، نجیب، شریف و بزرگوارترین اهل عالم
 نیست؟

آیا امام زمان علیه السلام فرزند هادیان و راهنمایان هدایت یافته نیست؟
 آیا امام زمان علیه السلام فرزند برگزیدگان پاکیزه نیست؟
 آیا امام زمان علیه السلام فرزند مهمتران سروران و شرافتمندان خلق نیست؟
 آیا امام زمان علیه السلام فرزند بهترین و نیکوترین پاکان عالم نیست؟
 آیا امام زمان علیه السلام فرزند جوان مردان و برگزیدگان نیست؟
 بلکه او منشأ خوبی‌های عالم است. همه خوبی‌ها در او جمع است،
 همچنان‌که در زیارت جامعه کبیره حضرت امام هادی علیه السلام می‌فرماید:

إِنَّ ذِكْرَ الْخَيْرِ كُنْتُمْ أَوْلَهُ وَأَصْلُهُ وَفَرْعُهُ وَمَعْدِنُهُ وَمَأْوَاهُ وَ
 مُنْتَهَاهُ.^۱

اگر (در جایی) خیر و خوبی ذکر شود شما ائمه اول آن و اصل و فرع و
 معدن و مأوا و منتهای آن هستید.

۱. مفاتیح الجنان، دعای جامعه کبیره.

آری، آنچه خوبان همه دارند تو تنها داری.

اکنون چه زیباست در اینجا وصف شریف حضرت مهدی صلوات الله علیه که از جانب پروردگار متعال به حضرت رسول خدا ﷺ رسیده بیان گردد: پیامبر خدا ﷺ می فرمایند:

لَمَّا اسرى بى أوحى إلى ربى جلّ جلاله ...

فرفعت رأسى فإذا أنا بأنوار علي و فاطمة و الحسن و الحسين و علي بن الحسين و محمد بن علي و جعفر بن محمد و موسى بن جعفر و علي بن موسى و محمد بن علي و الحسن بن علي و محمد بن علي و الحجة بن الحسن القائم في وسطهم كأنه كوكب دري.

قلت: يارب! من هؤلاء؟

قال: هؤلاء الأئمة، و هذا القائم الذي يحلُّ حلالى و يحرم حرامى و به أنتقم من أعدائى و هو راحة الأوليائى و هو الذي يشفى قلوب شيعتك من الظالمين و الجاحدين و الكافرين...^۱ آنگاه که مرا به معراج بردند، خداوند متعال جلّ جلاله به من وحی فرمود...

پس سرم را به سوی آسمان بالا بردم و انواری مشاهده نمودم، آن نورها نور امیرالمؤمنین علی علیه السلام، فاطمه علیها السلام، حسن علیه السلام، حسین علیه السلام، علی بن الحسین علیه السلام، محمد بن علی علیه السلام، جعفر بن محمد علیه السلام، موسی بن جعفر علیه السلام، علی بن موسی علیه السلام، محمد بن علی علیه السلام، علی بن

۱. بحار الأنوار: ۳۷۹/۵۲.

محمد ﷺ، حسن بن علی ﷺ و حجت بن الحسن ﷺ بودند و حضرت حجت (مهدی صاحب الزمان) در وسط آن نورها ایستاده بود. مانند ستاره درخشان می درخشید.

گفتم: پروردگارا! اینها چه کسانی هستند؟

فرمود: اینها ائمه معصومین ﷺ هستند و آن کسی که ایستاده (حضرت مهدی ﷺ) او قیام کننده است که حلال مرا حلال می کند، حرام مرا حرام، به وسیله او از دشمنانم انتقام می گیرم، او آسایش اولیای من است و اوست که قلوب شیعیان تو را از دست ظالمان، منکران و کافران شفا می دهد.

پس حضرت مهدی ﷺ کسی است که خداوند انتظار قیامش را دارد و قیام او آرزوی همه ائمه ﷺ می باشد.

آری، حضرت صاحب الزمان ارواحنا فداء دین خدا را برقرار و همه اولیای الهی را مسرور می نماید.

همچنان که خداوند درباره اش فرمود: با لشکر او را یاری می کنم، تا دعوت او را آشکار نماید.^۱

هم اکنون به فرازهای دیگری دعای «ندبه» دل داده، دل از گرد و غبار جلا می دهیم، مولایمان را صدا می زنیم و به امید درک وصالش، التجاء می نمایم:

يَا ابْنَ الْقَمَاقِمَةِ الْأَكْرَمِينَ (الْأَكْبَرِينَ).

يَا ابْنَ الْبُدُورِ الْمُنِيرَةِ.

۱. بحار الأنوار: ۲۱۲:۵۲.

يَا ابْنَ الشُّرُجِ الْمُضِيئَةِ.
 يَا ابْنَ الشُّهُبِ الثَّاقِبَةِ.
 يَا ابْنَ الْأَنْجُمِ الزَّاهِرَةِ.
 يَا ابْنَ السُّبُلِ الْوَاضِحَةِ.
 يَا ابْنَ الْأَعْلَامِ اللَّائِحَةِ.^۱

ای فرزند آقایان و سرورانی که همانند دُرهای پرجود و گرمی هستند.
 ای فرزند ماه تابان!
 ای فرزند چراغ‌های درخشان!
 ای فرزند ستارگان تابنده و فروزان!
 ای زاده اختران فروزنده!
 ای فرزند راه‌های روشن!
 ای فرزند نشانه‌های آشکار!

آقا امام زمان عجله صاحب پیروزی

مسلم است که در ذهن و فکر انسان، نور فروزان دعا می‌تابد و پرسش‌هایی مطرح می‌شود که با تدبّر در فرازهای دعای شریف پاسخ آن‌ها را می‌یابیم:

آیا امام زمان عجله فرزند آقایان و ساداتی که همانند دُرهای پرجود و گرمی هستند، نیست؟

آیا امام زمان عجله فرزند ماه تابان نیست؟

آیا امام زمان عجله فرزند چراغ‌های درخشان نیست؟

۱. مفاتیح الجنان، دعای ندبه: ۸۸۰، صحیفه مهدیه: ۲۴۴.

آیا امام زمان علیه السلام فرزند ستارگان تابنده و فروزان نیست؟

آیا امام زمان علیه السلام فرزند اختران فروزنده نیست؟

آیا امام زمان علیه السلام فرزند راه‌های روشن نیست؟

آیا امام زمان علیه السلام فرزند نشانه‌های آشکار نیست؟

باید بیان نمود که او نه تنها فرزند این فضایل و مناقب است و فرزند سادات و موالی عظام است، بلکه او خود سید و مولا و ولی الله است. حجّت خدا بر خلق و قائم به امر الهی است که خود حضرتش نیز منتظر روز قیام می باشد.

آری؛ او بقیة الله، حجّة الله، یدالله، نورالله و حافظ دین الهی می باشد.

اکنون سزاوار است که به فرمایش دلربای حضرت رسول گرامی اسلام صلی الله علیه و آله در رابطه با غلبه و فتح و پیروزی که به دست فرزندش حضرت مهدی عجل الله تعالی فرجه الشریف انجام می شود، توجه نماییم، پیامبر خدا صلی الله علیه و آله می فرماید:

الأئمة من بعدي اثنا عشر أولهم أنت يا علي! و آخرهم القائم عليه السلام الذي يفتح الله تعالى ذكره على يديه مشارق الأرض و مغاربها.^۱

امامان بعد از من دوازده نفر می باشند. ای علی! اول ایشان تو هستی و آخرشان قائم می باشد، خداوند به دست او مشرق و مغرب زمین را فتح می نماید.

آری، ما همه محتاج و نیازمند الطاف او هستیم و باید سر را به آستانه او

۱. بحار الأنوار: ۳۷۸/۵۲.

بنهیم که ان شاء الله ما را هم از حزب و اولیائش قرار دهد. تا غالب و رستگار باشیم که سعادت جمیع خلق به وسیله قرب به اوست. چنان که در زیارت شریفش آمده:

وَأَنَّ حَزْبَكَ هُمُ الْغَابِلُونَ وَ أَوْلِيَاءِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ.^۱

حزب شما پیروز و غالب و دوستانتان تو رستگار می باشند.

به راستی که رستگاری همان دوستی امام زمان ارواحنا فداء می باشد.

بار دیگر به فرازهای شیرین و شیوای دعای پرشور «ندبه» دل داده و از لسان امام معصوم عجلتعالیه نسبت به حضرتش شناخت یافته و سر تعظیم فرود می آوریم و از عظمت و بزرگواری امام زمانمان بیشتر آگاه می گردیم:

يَا ابْنَ الْعُلُومِ الْكَامِلَةِ.

يَا ابْنَ السُّنَنِ الْمَشْهُورَةِ.

يَا ابْنَ الْمَعَالِمِ الْمَأْتُورَةِ.

يَا ابْنَ الْمُعْجَزَاتِ الْمَوْجُودَةِ.

يَا ابْنَ الدَّلَائِلِ الْمَشْهُودَةِ (الْمَشْهُورَةِ)،

يَا ابْنَ الصَّرَاطِ الْمُسْتَقِيمِ،

يَا ابْنَ النَّبَاءِ الْعَظِيمِ.^۲

ای فرزند دانش‌های کامل!

ای فرزند سنن و قوانین مشهور و معروف آسمانی!

۱. مفاتیح الجنان، زیارت سرداب مقدس: ص ۸۶۸.

۲. مفاتیح الجنان، دعای ندبه: ۸۸۰، صحیفه مهدیه: ۲۴۴.

ای فرزند معالم و آثار ایمان!
 ای فرزند معجزات موجود!
 ای فرزند دلیل ها و برهان های آشکارا!
 ای فرزند راه راست!
 ای فرزند خبر بزرگ!

آقا امام زمان علیه السلام صاحب شرافت و بزرگی

با توجه به فرازهای این دعای شریف، سؤالاتی در ذهن انسان تداعی می شود در صورتی که تدبیر نماییم، پاسخ این پرسش ها را در همین دعا می یابیم. اگر چه در بعضی جاها مقداری تکرار به نظر می رسد، ولی توجه بیشتر را نسبت به حضرت و اوصاف او به ارمغان می آورد.

آیا امام زمان علیه السلام فرزند علوم کامل نیست؟

آیا امام زمان علیه السلام فرزند سنت و قوانین مشهور و معروف آسمانی نیست؟

آیا امام زمان علیه السلام فرزند معالم و آثار ایمان نیست؟

آیا امام زمان علیه السلام فرزند معجزات موجود نیست؟

آیا امام زمان علیه السلام فرزند دلیل ها و برهان های آشکار نیست؟

آیا امام زمان علیه السلام فرزند راه راست نیست؟

آیا امام زمان علیه السلام فرزند خبر بزرگ نیست؟

فرازهای بلند و رسای دعای شریف «ندبه»، معرفت ما را نسبت به مولایمان زیاد می کند، دل ما را به وصف مولایمان شاد می نماید و از قیاس کردن دیگران به حضرت ولی عصر ارواحنا فداء ما را باز می دارد.

در این دعا، شرافت و بزرگی و بزرگواری حضرتش را بی شمار معرفی می نماید و عاشقان و دوستان حضرتش با درک شرافت و بزرگی حضرت سعی و کوشش دارند که از حضرتش غافل نبوده و اسباب خشنودی آن بزرگوار را فراهم نموده و در زمان غیبت و ظهورش او را یاری نمایند.

پس همه سعی کنیم باعث تشویق افراد به سوی او و ترویج آثار او بوده و از کسانی باشیم که حضرت رسول الله ص آنان را از رفقای خود دانسته و گرامی ترین امت خود شمرده است.

حضرت امام باقر ع می فرماید:

پیامبر گرامی اسلام ص فرمودند:

طوبی لمن ادرك قائم أهل بيتي و هو يأتهم به في غيبته قبل
قيامه و يتولّي أوليائه و يعادي أعدائه، ذلك من رفقائي و
ذوي مودّتي و أكرم أمّتي عليّ يوم القيامة.^۱

خوشا به حال کسی که قیام کننده اهل بیت مرا درک کند و امامت او را در زمان غیبت بشناسند. و دوستان او را دوست بدارد و دشمنان او را دشمن بدارد، آنها از رفقای من هستند و صاحبان مودت من در روز قیامت و بزرگوارترین امت من می باشند.

این حدیث شریف توجه ما را به سوی حضرتش جلب کرده و دل ما را به درک حضرت قائم ارواحنا فداء به شور و شعف می اندازد. دوستی با دوستانش و دشمنی با دشمنانش را به ما می آموزد و بشارت رفاقت با

۱. بحار الأنوار: ۷۲۰۵۱.

پیامبر خدا ﷺ و گرامی ترین امت او بودن را به ما داده که این خود بهترین سعادت می باشد.

سزاوار است که به حضرتش توسل و توجه کنیم و ارتباط خود را با حضرتش بر قرار نماییم سعی کنیم ولایت، عشق و محبتمان را قوی گردانیم و از دشمنان او بیزاری جویم، یار و یاور او در تمام جهات باشیم. در فرازهای دیگر از این دعای پرشور، می خوانیم:

يَا ابْنَ مَنْ هُوَ فِي أُمَّ الْكِتَابِ لَدَى اللَّهِ عَلِيٌّ حَكِيمٌ،
 يَا ابْنَ الْآيَاتِ وَالْبَيِّنَاتِ،
 يَا ابْنَ الدَّلَائِلِ الظَّاهِرَاتِ،
 يَا ابْنَ الْبَرَاهِينِ الْوَاضِحَاتِ الْبَاهِرَاتِ،
 يَا ابْنَ الْحُجَجِ الْبَالِغَاتِ،
 يَا ابْنَ النِّعَمِ السَّابِغَاتِ،
 يَا ابْنَ طُهُ وَالْمُحْكَمَاتِ،
 يَا ابْنَ يَسٍ وَالذَّارِيَاتِ،^۱

ای فرزند کسی که در نزد خدا در کتاب کل علی، والا، و حکیم و فرزانه است.

ای فرزند آیات و بیّنات!

ای فرزند دلیل‌ها و برهان‌های آشکار!

ای فرزند برهان‌های روشن و نمایان!

ای فرزند حجت‌های رسا!

۱. مفاتیح الجنان دعای ندبه : ۸۸۰، صحیفه مهدیه : ۲۴۴.

ای زاده نعمت‌های شایان!
ای فرزند طه و آیات محکم قرآن!
ای فرزند یس و ذاریات!

چرا آقا امام زمان علیه السلام قدرش پنهان است؟

با توجه به فرازهای شیرین دعای پر شور «ندبه» که همچون چراغ راه هدایت را نشان می‌دهد و جلال و جمال و والا بودن عزیزمان و نور چشم همه، حجت پروردگار مهربان را معرفی می‌نماید به عمق قلب و جان با نگاهی عمیق نظری می‌نماییم و به یاد مولایمان با تدبّر فکر نموده، و از خود سؤال می‌نماییم؟ ما پیرو چه امامی هستیم؟

آیا تا به حال بزرگی و بزرگواری او را پی برده و گوش جان سپرده‌ایم؟
آیا چشم و لسان جان را برای پذیرایی فرمایشات حضرتش آماده نموده و ذکر او را بیان نموده و مولای مهربان خود را خشنود نموده‌ایم؟
حال با خود می‌گوییم:

آیا چنین نیست که حضرتش فرزند کسی است که نزد خدای متعال والا و اعلی می‌باشد؟

آیا چنین نیست که حضرتش در کتاب کل، در نزد خداوند والا، حکیم و فرزانه است؟

آیا چنین نیست که امام زمان علیه السلام فرزند آیات، بیّنات و حجت‌های واضح است؟

آیا چنین نیست که امام زمان علیه السلام فرزند برهان‌های روشن و نمایان است؟

آیا چنین نیست که امام زمان علیه السلام فرزند حجت‌های رسا می‌باشد؟

آیا چنین نیست که امام زمان علیه السلام زاده نعمت‌های شایان می‌باشد؟

آیا امام زمان علیه السلام فرزند طه و آیات محکم قرآن نیست؟

آیا چنین نیست که امام زمان علیه السلام فرزند یس و ذاریات است؟

آری، باید دقت کنیم که ما پیرو چه امامی هستیم؟ در وجود امام زمان

ما چه فضایل و مناقبی نهفته است که او والا می‌باشد؟

باید از او کسب علم و فضیلت کنیم و سعی کنیم هر چه بیشتر از حضرتش بهره مند گردیم. چون او حی و حاضر است، و برای مؤمنین آسایش به ارمغان می‌آورد و افکار به هم ریخته را جمع‌آوری می‌نماید، و به مردم عافیت می‌بخشد و اخلاق مردم را اصلاح می‌گرداند با توسلات شبانه روز به درگاه حضرتش توجه آن بزرگوار را جلب نموده و از نور هدایت او هدایت یافته و در ظلمت‌های ضلالت و گمراهی‌هایی که دشمنان به وجود آورده‌اند، راه را بیابیم و خود را اهل سعادت نموده، از هر نوع بلا و گمراهی نجات یابیم و در انتظار ظهور شریفش باشیم که بهترین هدایت درک امام زمان و ظهور او می‌باشد، ان شاء الله چشم ما به جمال دل ربایش روشن شود.

آری، او بزرگواریست که برکات بی‌حد و اندازه در زمان ظهور باهرالنورش آشکار گشته و علوم و شکوفایی در آن زمان آشکار می‌گردد، و مردم را از جهل و از شک و شبهه‌ها خلاص می‌گرداند.

چنان که حضرت امام باقر علیه السلام می‌فرماید:

...تؤتون الحكمة في زمانه حتى أن المرأة لتقضى في بيتها

بکتاب الله و سنّة رسول الله صلی الله علیه و آله.

در زمان ظهور و فرمان روایی حضرت بقیّة الله الأعظم عجل الله تعالی فرجه الشریف خداوند متعال به مردم آن دوران دانش و علم اعطا می نماید. به طوری که زن در خانه و زندگی خود بر طبق کتاب خداوند و سنت پیامبر صلی الله علیه و آله داروی می کند.

بار دیگر به فرازهای شریف دعای «ندبه» گوش جان می سپاریم، و شناخت و معرفت را بیشتر می یابیم:

يَا ابْنَ الطُّورِ وَ الْعَادِيَاتِ،
يَا ابْنَ مَنْ دَنَا فَتَدَلَّى فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى دُنُوًّا وَ اقْتِرَابًا
مِنَ الْعَلِيِّ الْأَعْلَى.^۲

ای فرزند طور و عادیات!

ای فرزند کسی که در شب معراج (به خدا) نزدیک شد، تا به اندازه دو سرکمان، یا نزدیکتر رسید. در نزدیک شدن و قرب نسبت به خدای علی اعلی.

چه کسی نزدیکتر از امام زمان علیه السلام به خدا

برای این که به عمق معانی والای این جملات پی ببریم؛ سؤالاتی را مطرح و در آنها تأمل می کنیم و می گوئیم:

آیا امام زمان علیه السلام فرزند طور و عادیات نیست؟

آیا چنین نیست که حضرتش فرزند کسی است که در شب معراج به

۱. بحار الأنوار: ۳۵۲/۵۲.

۲. مفاتیح الجنان دعای ندبه: ۸۸۷، صحیفه مهدیه: ۲۴۴.

خداوند نزدیک شد به اندازه دو سرکمان یا نزدیکتر رسید؟
 آیا برای ما واضح نیست که حضرتش فرزند کسی است که نزد خدای
 متعال (علی و اعلی) می باشد؟
 آری، علوم نزد اوست و آن بزرگوار عالم به غیب می باشد و اوست که
 حافظ اسرار الهی می باشد. در اینجا حدیث امام باقر علیه السلام را که در باب
 فضیلت حضرت ولی عصر صلوات الله علیه می باشد، بیان می کنیم:
 علی بن ابراهیم قمی رحمته الله در تفسیر خود از امام باقر علیه السلام نقل کرده است که
 حضرتش فرمود:

به خدا سوگند! گویا قائم علیه السلام را می بینم که بر حجر الأسود تکیه داده و
 مردم را درباره حق خود به خدا سوگند می دهد و می فرماید:
 ای مردم! کسی که درباره خدا با من محاجه کند (حجت و دلیل آورد،
 مناظره و گفتگو کند) من از هر کس به او نزدیک تر و سزاوارترم.
 ای مردم! هر کس با من درباره آدم گفتگو کند من از هر کس به آدم
 نزدیک تر و آشناترم.
 ای مردم! هر کس با من درباره نوح احتجاج کند، من از هر کس به نوح
 نزدیک تر و داناترم.
 ای مردم! هر کس درباره ابراهیم با من گفتگو کند، من از هر کس به
 ابراهیم نزدیک تر و آگاه ترم.
 ای مردم! هر کس درباره موسی با من گفتگو کند، من از هر کس به
 موسی نزدیک ترم.
 أَيُّهَا النَّاسُ! مَنْ يَحَاجُنِي فِي مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَنَا أَوْلَى بِمُحَمَّدٍ.

أَيُّهَا النَّاسُ! مَنْ يَحَاجُّنِي فِي كِتَابِ اللَّهِ فَأَنَا أَوْلَىٰ بِكِتَابِ اللَّهِ.

ای مردم! هرکس درباره محمد صلی الله علیه و آله با من گفتگو کند، من از هرکس به محمد صلی الله علیه و آله نزدیکتر و سزاوارترم.

ای مردم! هرکس در مورد کتاب خدا با من بحث و گفتگو کند، من از هرکس به کتاب خدا نزدیکتر و عالمترم.^۱

آری، او عصاره انبیا و اوصیای الهی می باشد و اوست که وارث پیامبران خداوند است و علوم معجزات پیامبران نزد او می باشد. او با دلیل و برهان با تمام اقشار و ملت‌ها و ادیان می تواند مواجه نماید و کسی نمی تواند او را محکوم کند. اوست که تمام ملت‌ها و ادیان در زیر قدرت و سلطنت او واقع می شود و سلطنت با صفا و با عظمتش را در زمان ظهورش مشاهده می نماییم و الطاف و احسان و کرمش را می یابیم.

ان شاء الله همه نسبت به حضرتش در خود حالت انتظار داشته باشیم. و آرزوی دیدار او را بنماییم و عاشق او باشیم.

در ادامه به فرازهای دیگر دعای «ندبه» که سوز و گداز منتظران را نسبت به مولا، و محبوب وصف می نماید، می پردازیم:

لَيْتَ شِعْرِي أَيْنَ اسْتَقَرَّتْ بِكَ النَّوَىٰ؟

بَلْ أَيْ أَرْضٍ تُقَلِّكَ أَوْ تُرَىٰ.

أَبْرَضَوَىٰ أَوْ غَيْرَهَا أَمْ ذِي طُوًى؟

عَزِيزٌ عَلَيَّ أَنْ أَرَىٰ الْخَلْقَ وَلَا تُرَىٰ.

۱. قطره‌ای از دریای فضائل اهل بیت علیهم السلام: ۷۹۴/۱.

وَلَا أَسْمَعُ (أَسْمَعُ) لَكَ حَسِيساً وَلَا نَجْوَى.
عَزِيزٌ عَلَيَّ أَنْ تُحِيطَ بِكَ دُونِي (لَا تُحِيطُ بِي دُونَكَ) الْبَلْوَى،
وَلَا يَنَالُكَ مِنِّي ضَجِيجٌ وَلَا شَكْوَى.^۱

ای کاش می دانستم کجا و چه وقت دل‌ها به ظهور تو قرار خواهد یافت؟

آیا به کدام زمین اقامت داری و در کدام سرزمین می باشی؟

آیا در کوه رضوان، یا غیر آن یا در ذی طوی هستی؟

بسیار سخت است بر من که خلق را ببینم و تو را نبینم،

و از تو صدایی نشنوم و نه زاری،

بسیار گران و سخت است بر من که تو تنها گرفتار باشی و بلا بر تو

احاطه کند، و به تو از من ناله، ضجه و شکایتی نرسد.

درد دل با آقا امام زمان ارواحنا فداء

آری، بامداد هر روز جمعه عاشقانش با حضرتش با سوز و گداز درد دل دارند.

آیا ما آرزوی ظهور حضرتش را داریم و به دنبال آرامش واقعی هستیم؟

آیا به یاد او هستیم که مولایمان در کدام زمین اقامت دارد؟ و در کدام سرزمین می باشد؟ و آیا دوری او ما را اذیت و آزار می رساند؟

آیا هرگز با او درد دل نموده ایم که ای مولای ما! در کوه رضوا یا غیر آن یا در ذی طوی هستی؟

۱. مفاتیح الجنان، دعای ندبه: ۸۸۰، صحیفه مهدیه: ۲۴۴.

آیا بر ما نیز سخت شده که خلق را می بینیم و او را نمی بینم و مشتاق دیدار آقا امام زمانمان هستیم؟

آیا بر ما سخت می گذرد که ببینیم مولایمان را بلا احاطه کرده و گرفتار است و سال های سال است که در پس پرده غیبت به سر می برد؟
و آیا کسی برای تشریف فرمایی و ظهورش صورت روی خاک می گذارد و خداوند را می خواند و خداوند را به حق اولیائش سوگند می دهد که امام بر حق، حضرت ولی عصر صلوات الله علیه را برساند و ریشه گناهان را از بیخ و بُن برکند و صفا و محبت در بین بندگان الهی ایجاد نماید؟
آیا برای ما سخت است و احساس درد می نمایم که چرا ناله ما به مولایمان نمی رسد؟

و آیا اگر او را درک نکنیم و به او نرسیم متأثر می شویم؟
و آیا درد و سوز دوری او ما را وادار می کند که در جستجوی او باشیم؟
و آیا واقعاً در جستجوی امام گم گشته هستیم؟
بیاییم دل را به یاد او زنده کنیم، و آن گونه نباشیم که دیدن و ندیدن او برای ما مساوی باشد.

عاشق و محب حضرت ولی عصر ارواحنا فداء دوری مولایش او را آرام نمی گذارد و او همواره درباره مولای خود در فکر و اندیشه است.
ذکر مولای خود را دارد، ذکر و یادش را در میان دیگران زیاد می کند، درد دل مولایش را بیان نموده، غصه ها و غم های عزیز فاطمه علیها السلام را به دیگران می رساند و برای مولای خود یار و یاور آماده می کند و دیگران را در محبت و عشق به حضرتش یاری می نماید. هر جا ذکر او می شود شرکت می کند و شداید و سختی هایی را که حضرتش تحمل می کند، بیان

نموده و به یاد مولای خود گریه و ناله داشته و غم دوری او و دور افتادگی او را می خورد و نسبت به امام زمان ارواحنا فداء خود بی تفاوت نیست. همان گونه که مولای ما حضرت امام صادق علیه السلام در فراق حضرت امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف می فرماید:

سیدی غیبتك نفت رقادی و ضیقت علی مهادی و أسرت منی
 راحة فؤادی . سیدی غیبتك أوصلت مصابی بفجائع الأبد.^۱
 ای آقای من! غیبت تو خواب را از من گرفته است، محل آسایش مرا
 تنگ کرده و راحتی قلبم را گرفته است. مولای من! غیبت تو مصیبت
 مرا به درد، بلا و سختی ابدی وصل نموده است.

پس عاشق ترین عاشقان به حضرت ولی عصر عجل الله تعالی فرجه الشریف،
 حضرت امام صادق علیه السلام است که در فراق او آرامش ندارد و دوری
 امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف او را نا آرام نموده است.

محبین امام زمان ارواحنا فداء هم در فراق او درد دارند و ناراحتی امام
 زمان صلوات الله علیه آنان را راحت نمی گذارد. و مرتب در فکر مولای غریب
 خود می باشند. چرا که حضرتش در زمان غیبت گرفتار مصایب زیادی
 می باشد که باید امر فرج اصلاح گردد و حضرتش نجات پیدا کند.

آری، آنچه از نامالایمات و کردارهای ناشایسته وجود دارد به وسیله
 ظهور و فرج حضرتش برطرف می گردد، زیرا ظهور و فرج همان برطرف
 شدن تمام کفر، ظلم، جنایت، خیانت، امراض و گرفتاری ها و برقرار
 شدن امن و امان روحی و حق و عدالت در جهان هستی و بر چیده شدن

۱. بحار الأنوار: ۲۱۹-۵۱.

تمام بی دینی‌ها، بی عدالتی‌ها و فسادها و جنایت‌ها می‌باشد. برماست که انتظار ظهورش را داشته باشیم و از او غافل نباشیم، همچنان که حضرت امام جواد علیه السلام فرمودند:

... إِنَّ الْقَائِمَ مَنَّا هُوَ الْمَهْدِيُّ الَّذِي يَجِبُ أَنْ يَنْتَظَرَ فِي غَيْبَتِهِ وَ
يَطَاعَ فِي ظَهْرِهِ.

به راستی که قیام کننده ما مهدی می‌باشد آن که در زمان غیبت
انتظار او واجب است و باید در زمان ظهورش اطاعت شود. (باید از او
اطاعت نمود)

بار دیگر به فرازهای روح بخش دعای شریف «ندبه» گوش دل سپرده
و از سخن نور آفرین مولایمان الهام گرفته و دل را به دنبال صاحب دل
روانه کوی معشوق خود می‌نماییم:

بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ مُغَيَّبٍ لَمْ يَخْلُ مِنَّا،
بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ نَارِحٍ مَا نَزَحَ (يَنْزَحُ) عَنَّا،
بِنَفْسِي أَنْتَ أُمْنِيَّةٌ شَائِقِي يَتَمَنَّى مِنْ مُؤْمِنٍ وَ مُؤْمِنَةٍ ذَكَرًا فَحَنَّا،
بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ عَقِيدٍ عَزَّ لَا يُسَامَى،
بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ أَثِيلٍ مَجْدٍ لَا يُجَارَى (يُخَادَى)،
بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ تِلَادٍ نَعَمٍ لَا تُضَاهَى.^۱

جانم فدایت که تو آن حقیقت پنهانی که از میان ما بیرون نیستی،
جانم فدایت که تو از نظر دوری، ولی از ما ابداً جدا نیستی،

۱. مفاتیح الجنان دعای ندبه : ۸۸۰ ، صحیفه مهدیه : ۲۴۴.

جانم فدایت که تو همان مقصود و آرمان هر مشتاقی هستی که
 آرزوی تو می‌کند،
 (یعنی مشتاقان) مؤمنین و مؤمنات به یاد تو ناله از دل سر می‌دهند،
 جانم فدایت که تو دارای عزتی که، برتری و هم ترازوی نداری،
 قسم به جانم تو همان بنیاد مجد و شرف در رکن و بزرگواری هستی
 که همانند و هم قطاری نداری،
 جانم فدایت که تو از نعمت‌های دیرین خاص خدایی که مانند نداری.

با توجه به فرازهای نورانی و دل ربای این دعای شریف پرسش‌هایی به
 افکار انسان راه یافته و ما را بیشتر به سوی مولا و محبوب و و سرورمان
 سوق می‌دهد و شعاع عشق و محبت را بیشتر به صفحه دل وارد نموده و
 دل را به خال سیاه مولایمان محو و مبهوت می‌نماید، خانه دل را به
 ملکوت عشق برده و پرنده دل به لانه آسایش برگشته و با مولای خود راز و
 نیاز می‌نماید.

آقا امام زمان علیه السلام آرزوی مشتاقان

با تدبّر و تأمل در این فرازهای نورانی می‌پرسیم:
 آیا حضرت ولی عصر علیه السلام حقیقت پنهانی نیست که از میان ما بیرون
 نمی‌باشد؟
 آیا چنین نیست که حضرت از نظر ما دور، ولی از ما ابداً جدانمی‌باشد؟
 آیا او مقصود، منظور و آرزوی هر مشتاق نیست؟
 آیا مؤمنین و مؤمنات به خاطر او ناله سر نمی‌دهند؟
 آیا حضرتش دارای عزتی نیست که برتر، و هم تراز ندارد؟

آیا حضرتش بنیاد رکن بزرگواری نیست که هم قطار و مانندی ندارد؟
 آیا امام زمان علیه السلام از نعمت‌های دیرین خاص الهی نیست که مانندی
 ندارد؟

مسلم است که با تعمق و تدبّر در فرازهای نورانی دعا به طوری که
 چشم و گوش دل محو آن فرازها گردد، پاسخ را در می‌یابیم و خود را در
 بهشت مهدی زهرا علیها السلام می‌بینیم و از آب کوثر عشق و محبت او جرعه‌ای
 می‌نوشیم و دل را به مولای خود سپرده و آرزوی وصال او می‌نماییم و از
 حضرتش دل بر نمی‌داریم و خانه قلب را محل عبور ملائک قرار داده و از
 فیوضات حضرتش بهر مند شده و دل به غیر او نمی‌سپاریم.

از طرفی، همواره به دنبال کسب خشنودی او و دوری از آنچه حضرتش
 خوش ندارد، می‌باشیم و آرزوی دیدار و روز ظهورش را می‌نماییم و
 دوست می‌داریم که تمام مردم عالم با نور ظهورش مشمول نعمت و لطف
 او قرار گیرند. چنانچه سید و مولای ما حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله
 می‌فرمودند:

مهدی به صورت آشکار، در میان امت من خروج می‌کند. در آن
 وقت امت من در نعمت هستند و چهار پایان در تعیش باشند و
 زمین نباتات خود را ظاهر کند و اموال به طور مساوی به امت
 من داده شود.^۱

چه زیبا و با صفا است که همه با هم همواره وصالش را آرزو نماییم و از

۱. مهدی موعود: ۱۳۵، ۱ ح ۱۵. کشف الغمه.

خداوند متعال بخواهیم به ما از ناحیه فرج حضرت آرامش و امن و امان عطا فرماید و در زیر سایه لطف حضرتش محفوظ و از رحمت و نعمت ظهورش بهرمنند گرداند و از یاری کنندگان حضرتش قرار دهد.

حال به فرازهای دیگری از دعای «ندبه» توجه نموده و با مولای مهربان خود راز و نیاز کرده، اشک شوق جاری نموده و در فراق او بنالیم و بدین طریق دست به دامن او زده و وصالش را طلب نماییم.

بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ نَصِيفِ شَرَفٍ لَا يُسَاوِي.
إِلَى مَتِي أَخَارُ (أَجَارُ) فِيكَ يَا مَوْلَايَ! وَإِلَى مَتِي وَ أَيِّ خِطَابٍ
أَصِفُ فِيكَ وَ أَيِّ نَجْوَى؟
عَزِيزُ عَلَيَّ أَنْ أَجَابَ دُونَكَ وَ (أَوْ) أَنَاغِي.
عَزِيزُ عَلَيَّ أَنْ أَبْكِيكَ وَ يَخْذُلَكَ الْوَرَى،
عَزِيزُ عَلَيَّ أَنْ يَجْرِي عَلَيْكَ دُونَهُمْ مَا جَرَى.^۱

جانم به فدایت، تو صاحب شرافتی هستی که برابری ندارد.
تا چه زمان سرگردان تو باشم ای مولای من! و تا کی، و چگونه شما را
خطاب کنم و تو را توصیف کنم و چگونه راز دل گویم؟
بر من سخت است که پاسخ داده شوم در غیر تو و سرگرم شوم.
بر من سخت و مشکل است که من از هجرانت بگریم و خلق تو را
واگذارند.

بر من سخت است آنچه بر تو می‌گذرد، بر غیر تو نمی‌گذرد.

۱. مفاتیح الجنان، دعای ندبه: ۸۸۰، صحیفه مهدیه: ۲۴۴.

به یاد امام زمان علیه السلام بنالیم

با توجه به این فرازهای شریفه دعا، به راستی ما نسبت به آن بزرگوار چگونه هستیم؟

آیا سزاوار نیست که مابندگان الهی، به یاد او بنالیم، به یاد و سرگردان او باشیم، چنین مولای با عظمت را فراموش نماییم و اسباب دلخوشی و خشنودی او را فراهم نماییم. خود را مشمول توجه خاص حضرتش نموده، اظهار عشق و علاقه به او بنماییم، و در راه او تلاش کنیم و تا صبح ظهورش از پا ننشینیم، تا صورت ما به پای مبارکش نرسیده و تا دل به قرارگاه خود نایل نگشته، مولا، مولا، گفته، او را رها نکنیم.

چرا و تا کی باید از دیدار و فیض ظهور و فرجش، سرگردان و

محروم باشیم؟

آیا غم دوری او سخت نیست که در چیزی دیگر مشغول و تمام عمر از

او غافل باشیم؟

تا کی چیز دیگری جای محبت مولایمان را در قلبمان جای بدهیم؟

آیا امام زمان علیه السلام غریب نیست؟

آیا نباید برای ما سخت باشد که مولایمان را غریب ببینیم؟ یا در بعضی

جاها اصلاً سخنی از او به میان نیاید؟

و آیا وقتی که عزیز جانمان را یاد نمی‌کنیم نباید دوری او ما را اذیت

کند؟

آیا وقایع ناگوار از مصایب روزگار و گناهان و ناملایمات و ترک

واجبات الهی و کم اعتنایی به دستورات الهی، یا بی اعتنایی مردم به امام عصر صلوات الله علیه نباید ما را محزون و مغموم می نماید؟

خلاصه، آیا غریبی و تنهایی امام زمان چه قدر ما را رنج می دهد؟
در این جا روایتی را که بیان گر غریبی حضرتش می باشد، می آوریم.
باشد که حضرتش را در طاعت غریب نگذاریم، و شب و روز در محافل و مجالس با نعمت های زبان، چشم و جان خود در همه حال و همه جا آن بزرگوار را یاد نموده و دل بندگان را متوجه مولایمان نماییم و حضرتش را از غریبی بیرون آوریم و خود و فرزندان و اهل و عیال و دوستان را به سر سفره حضرت ولی عصر ارواحنا فداد سوق دهیم و از ذکر شیرینیش جان را از تلخی های روزگار رهانیده و با عشق او ناملایمات و تلخی ها را از میان برداریم و به وظیفه خود عمل نماییم.

بلکه در این راه از کسانی باشیم که می گویند در راه عشق و محبت او حاضریم از جام های زهر هلاهل بنوشیم.

تلخی ها و مصایب را با تمام سلول های جان خریداری نموده و افتخار چنین جان نثاری را داشته باشیم.

بکوشیم در این راستا خود و بندگان الهی را به میدان حقیقت و معنویت، و به سوی وجود مولای ذی جود، ولی نعمت و حجت معبود و ناصر و منصور الهی سوق داده و یار باوفای حضرتش باشیم.

پس نباید حضرتش را غریب بگذاریم که به راستی بنا به فرمایش آقایمان امام کاظم علیه السلام امام زمان ما علیه السلام غریب و تنها است. اکنون به فرمایش مولایمان گوش جان می دهیم:

داود بن کثیر گوید:

از حضرت امام موسی ابن جعفر علیه السلام درباره (حضرت مهدی عجل الله تعالی فرجه الشریف) سؤال کردم.

فرمود:

هو الطريد الغريب الغائب عن أهله.^۱

او (امام زمان) طرد شده و تنها و غریب و غائب از اهل خود می باشد.

همچنین سرور ما حضرت اباعبدالله الحسین علیه السلام در ضمن حدیثی که از حضرتش می پرسند: شما صاحب امر هستید، می فرماید:

ولكن صاحب هذا الأمر الطريد الشريد الموتور...^۲

ولیکن صاحب این امر (حضرت مهدی) طرد شده و تنها و او را تنها گذاشته اند.

آیا تا حال از خود سؤال کرده ایم که چرا باید ائمه و امام موسی بن جعفر علیه السلام و امام حسین علیه السلام بفرمایند: مهدی تنها و غریب است و مردم او را رها کرده اند؟

به طور مسلم تا زمانی که آن بزرگوار به خواسته اش نرسد غریب است و تنها خواسته او ظهور و فرجش می باشد که باید ظاهر گردد.

آری، در اشتیاق به حضرت ولی عصر ارواحنا فداه بودن، اظهار محبت کردن، مودب بودن و صرف یا صاحب الزمان گفتن و یک حاجت از

۱. بحار الأنوار: ۵۱/۱۵۱.

۲. بحار الأنوار: ۵۱/۱۳۳.

حضرتش طلب کردن اگر چه خوب است، ولی باید درد دل او را درک کرد و به دنبال برطرف کردن هم و غم او بود و مسلم موقعی غم او برطرف می‌گردد که امر فرجش اصلاح گردد.

زیرا گرفتارهای عالم با تشریف فرمائیش برطرف می‌گردد و دین جد بزرگوارش، در سراسر گیتی به صورت ظاهر حاکم می‌گردد و در عالم جایی برای بی‌دینان باقی نمی‌ماند.

هر ضعیف و ناتوان در جهان به قوت ایمان از ناحیه حضرت قوی می‌گردد، متکبران و جبّاران به هلاکت می‌رسند و احکام بر مبنای قرآن و فرمایشات ائمه علیهم‌السلام به طور کامل اجرا می‌شود. در آن دوران ظهور حاکمیت ولایت در عالم به دست صاحب ولایت، حضرت مهدی صلوات الله علیه جلوه می‌نماید و جایی برای شرک و بدعت باقی نمی‌ماند و حق جای خود را پیدا می‌کند.

اللَّهُمَّ اِشْفِ صَدْرَ الْحُجَّةِ بِظُهُورِ الْحُجَّةِ

بارالها! سینه مبارک ولایت حضرت صاحب الزمان ارواحنا فداه را با ظهورش شفا عطا فرما.

اینک فرازهای دیگری از این دعای شریف را زمزمه می‌کنیم:

هَلْ مِنْ مُعِينٍ فَأُطِيلَ مَعَهُ الْعَوِيلَ وَ الْبُكَاءَ؟
 هَلْ مِنْ جَزُوعٍ فَأُسَاعِدَ جَزَعَهُ إِذَا خَلَا؟
 هَلْ قَدِيتُ عَيْنٌ فَسَاعِدْتَهَا عَيْنِي عَلَى الْقَدَى؟
 هَلْ إِلَيْكَ يَا ابْنَ أَحْمَدَ سَبِيلٌ فَتُلْقِي؟
 هَلْ يَتَّصِلُ يَوْمَنَا مِنْكَ بَعْدَةَ (بِغْدِهِ) فَتَحْظِي؟

مَتَى نَرِدُ مَنَاهِلَكَ الرَّوِيَّةَ فَنَرَوِي؟

مَتَى نَنْتَقِعُ مِنْ عَذْبِ مَائِكَ؟ فَقَدْ طَالَ الصَّدَى.^۱

آیا کسی هست مرا یاری کند تا به همراهی او ناله و گریه را طولانی
کنم؟

آیا ناله کننده و بی تابی هست که مساعدت او را کنم هنگامی که تنها
هست؟

آیا به چشمی خار فرورفته تا چشم من در ناراحتی و اشک با او هم
دردی نماییم؟

ای فرزند احمد! آیا به سوی تو راه ملاقاتی هست، تا تو را ببینم؟
آیا روز جدایی ما به فردای وصال می رسد که به دیدن جمالت بهرمنند
شویم؟

کی شود بر چشمه های سیراب کننده ات در آییم و سیراب شویم؟
کی شود از آب زلال گوارایت سود بریم؟ به راستی که تشنگی به درازا
کشید.

راهی به سوی دوست

این درس گران مایه چیست که این دعای شریف به ما داده؟ و راستی
چه بیدار باشی است که خفتگان را بیدار می نماید؟

این سوز و آه چه سوز و آهی است که در فراق امام زمان ارواحنا فداء به
قلب و جگر ما سرایت می دهد؟

راستی، این دعای شریف، حضرت را چه زیبا معرفی می نماید؟

۱. مفاتیح الجنان، دعای ندبه: ۸۱۰، صحیفه مهدیه: ۲۴۴.

چگونگی درک درد محبوب را به ما می شناساند، از بی احساسی که نسبت به درد فراق داریم ما را به درد فراق دوست رهنمون می نماید، آن حرارت فراق را که بعضی با آن می سوزند و مولای خود را می جویند به ما رسانده تا به دنبال آب زلال وصال معشوق واقعی بوده و از سرچشمه کوثرش روح و روان خود را سیراب نمائیم و روی دلجوی او را تمنا نمائیم.

آیا این عشق و سوز چه زمانی سلول‌های خفته وجود را به حرکت در می آورد؟ و چه زمانی به افتادگان وادی عشق و محبت محبوب جان داده و آنان را به سوی مولای واقعی و حقیقی خود می رساند؟

به طور مسلم زمانی این سوز در دل ما به وجود می آید که شمه‌ای از درد محبوب خود، حضرت امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف را با جان درک کنیم.

وقتی که منکرات، گناهان و دوری از او، دل را بیازارد و غیرت و حریت ما را حرارت دهد و در قید شیاطین انسی و جنی نباشیم، بلکه متوجه حق و حقیقت باشیم و از غیر او منصرف گردیم، در آن وقت لذت و شیرینی نام و یاد امام زمان ارواحنا فداء را می چشیم. چون نام معصوم شیرین و گواراست، چنان که حضرت امام هادی علیه السلام در زیارت شریفه جامعه کبیره می فرماید:

فَمَا أَخْلَى أَسْمَاءَكُمْ وَ أَكْرَمَ أَنْفُسَكُمْ وَ أَعْظَمَ شَأْنَكُمْ.^۱

چه شیرین است نام‌های مقدس شما (ائمه)، چه با کرامت است نفس

۱. مفاتیح الجنان، زیارت جامعه کبیره: ۹۰۹.

شما، چه با عظمت است شأن و مقام شما.

آری، ره روان کوی حضرت صاحب الأمر ارواحنا فداء با چنین سوز و گداز با او ناله سر می دهند.

حقاً که این سوز و گداز بر آنان گوارا باد خداوند چنین سوز و گداز را نصیب ما نیز فرماید تا نه فقط مولایمان را تنها نگذاریم و فراموش نکنیم، بلکه همیشه با او باشیم و یار و یاور دل سوخته بوده و در همه مواقع تسلیم او باشیم و حضرتش را شاد نماییم.

پس دوری او عاشقان را بی قرار می نماید. زیرا که او حقیقت و معنویت، بلکه همه خیرات و برکات می باشد و چیزی که ما را از او دور می نماید، باطل و فاسد است. و آنچه ما را به او برساند حق و حقیقت است.

آیا سزاوار نیست برای مولایی که تمام نعمت‌ها به یمن او به ما روزی می شود، گریان شویم؟

آیا سزاوار نیست که بگردیم و عاشقان بی تاب او را پیدا کنیم و یار و یاور او را زیاد نماییم؟

آیا سزاوار نیست که آرزوی دیدار او را بنماییم و مشتاق جمالش باشیم اکنون به فرازهای شیرینی که از نور منیر، و بینایی از طرف بصیر، و پیروزی از طرف قدیر است، گوش جان فرا داده، پر و بال سوخته خود را به این داروی ابدی ولایت شفا داده، به اوج عالم قدس پر کشیم، جمال مولای جلیل را دیده، از علایق غیر او دل بریده، محو جمال او شده، از تمام غم و غصه‌های عالم رهیده و در سایه لطف ظهورش آرمیده، در

حالی که دست به دامن احسان او زده و با امیدی به مثال کسی که غیر او را ندیده، سر تعظیم می‌گذاریم. و از برای این لطف الهی که شامل حال ما گردیده حمد و ثنای پروردگار مهربانمان را نموده و سر را بر آستان با عظمتش می‌گذاریم. به درگاهش شکر نموده و تمنای مزید این نعمت محبت و ولایت ولی محبوبش حضرت ولی عصر علیه السلام را می‌نماییم:

مَتَى نُنَادِيكَ وَ نُرَاوِحُكَ فَتَقَرَّرَ عَيْنَا (فَتَقَرَّرَ عَيْنُونَا)؟
 مَتَى تَرَانَا (وَ) نَرَاكَ وَ قَدْ نَشَرْتَ لِوَاءِ النَّصْرِ تُرَى؟
 أَ تَرَانَا نَحْفُ بِكَ وَ أَنْتَ تَوُمُّ الْمَلَأَ،
 وَ قَدْ مَلَأْتَ الْأَرْضَ عَدْلًا؟
 وَ أَذَقْتَ أَعْدَاكَ هَوَانًا وَ عِقَابًا؟
 وَ أَبْرَتِ الْعُنَاةَ وَ جَحَدَةَ الْحَقِّ؟
 وَ قَطَعْتَ دَابِرَ الْمُتَكَبِّرِينَ،
 وَ اجْتَسَّتِ أَصُولَ الظَّالِمِينَ،
 وَ نَحْنُ نَقُولُ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.^۱

کی شود که صبح و شام شرف یاب حضور تو گردیم و چشم ما روشن گردد؟

کی باشد که تو ما را ببینی و ما تو را ببینیم در حالی که پرچم نصرت و پیروزی که برافراشته‌ای دیده شود؟

آیا خواهی دید که ما به دورت حلقه زده و با سپاه تمام، در حالی که زمین را پر از عدل داد کرده باشی؟

۱. مفاتیح الجنان، دعای ندبه: ۸۰۰، صحیفه مهدیه: ۲۴۴.

و به دشمنانت خواری و کیفر چشانده‌ای،
 (در حالی که) سرکشان و منکران حق را ریشه کن کرده،
 و ریشه متکبران را قطع کرده‌ای،
 و از بیخ و بن اساس ستمکاران را برکنده‌ای،
 و ما در آن حال بگوییم: سپاس و حمد مخصوص پروردگار جهانیان
 است.

خدا کند که بیایی

راستی زمان ظهور حضرت چه زمان زیبا، دلنشین و شیرین است. زیرا
 که در آن زمان جلوۀ محبوب به قلب‌ها عشق می‌دهد و مردم را از ظلمت
 دوران غیبت نجات داده و تمام ریشه‌های کفر و نفاق از جا کنده و نابود
 خواهد شد، مؤمنین و ضعفا از دست ستمکاران نجات یافته و شیرینی
 زمان ظهور به کام‌های همه، و دل همه اهل حق را پر از سرور خواهد
 نمود.

در آن زمان با شکوه اثری از کفر و نفاق نیست، و شعار حق در تمام
 عالم سروده شده، و دولت حق در عالم برقرار می‌باشد. مؤمنین و آنان که
 امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف را یاد می‌کردند و یاری او می‌نمودند و یا
 می‌خواستند یاری کنند ولی نمی‌توانستند خوشحال و خرم‌اند، زیرا آن
 روز، روز شادی و شادکامی دوستان ائمه می‌باشد.

آیا خوش گوار و لذت بخش نیست که از چشمه علم و معرفت و
 محبت او خود و دیگران به برکت فرج و ظهور حضرتش بهرمنند گردیم و
 تمام امراض روحی و جسمی بر طرف گردد، و شیعیان خوش، خرم،
 استوار و قوی گردند؟

به راستی سزاوار است به فرمایش مولایمان حضرت امام سجّاد علیه السلام توجه کنیم، آن حضرت می‌فرماید:

إِذَا قَامَ قَائِمُنَا أَذْهَبَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ عَنْ شِيعَتِنَا الْغَاهَةَ، وَ جَعَلَ قُلُوبَهُمْ كَزَبْرِ الْحَدِيدِ، وَ جَعَلَ قُوَّةَ الرَّجُلِ مِنْهُمْ قُوَّةَ أَرْبَعِينَ رَجُلًا وَ يَكُونُونَ حَكَّامَ الْأَرْضِ وَ سَنَامَهُ.^۱

زمانی که قائم ما قیام کند، خداوند عزوجل امراض و گرفتاری را از شیعیان ما بر می‌دارد و قلب های آنان را مانند قطعه آهن قرار می‌دهد و به نیروی هر مردی از آنان به اندازه نیروی چهل نفر عطا می‌کند و شیعیان ما در زمان ظهور حاکمان و رکن های بزرگ زمین می‌باشند.

چه کسی است که نخواهد به محضر حضرتش مشرف گردد؟
چه کسی و کدامین مرد مؤمن و زن مؤمنه است که آرزوی دیدار امامش را نکند؟

چه کسی است که دوست نداشته باشد پرچم پر فروزان حضرتش در عالم بتابد و برافراشته گردد؟

چه صاحب دلی است که نخواهد دور حضرتش حلقه زند و دست و پای او را ببوسد در حالی که زمین را پر از عدل و داد کرده باشد؟

مگر این که دشمن باشد که البته آنان هر چه زودتر منکوب و نابود می‌گردند. و چه شیرین خواهد بود، آن موقعی که ببینیم دشمنان به کیفر اعمال زشت خود می‌رسند و آنان که با حضرتش خدعه و کینه‌توزی

۱. بحار الأنوار: ۳۱۷/۵۲.

می‌کردند و حتی تا آخرین لحظه با او به دشمنی پرداختند، ذلیل و خوار گشته‌اند.

چه شیرین خواهد بود که متکبران و سرکشان و آنان که می‌دانند در زمان حضرتش در قلب خود جایی برای او نگذاشته‌اند، نابود گردند و به آتش جهنم واصل شوند.

چه شیرین خواهد بود لحظه‌ای که ببینیم اصل و اساس ظلم بر چیده شده، عالم بر محمد و آل محمد علیهم‌السلام و بر مهدی فاطمه علیها‌السلام گوارا است و پرچمشان تمام عالم را فرا گرفته که حتی اهل آسمان‌ها مسرور و شادمان خواهند شد.

اکنون به فرازهای شیرین دعای امام رئوف و انیس قلوب حضرت علی بن موسی الرضا علیه‌السلام توجه نموده و نور هدایت را از این سخنان نورانی کسب کرده و روح و جسم و جان خود را از غبار غفلت جلا داده و چگونگی دعا برای ولی الله الأعظم حجة بن الحسن عجل الله تعالی فرجه الشریف را الهام می‌گیریم.

آن حضرت در دعایی به خداوند متعال این گونه عرضه می‌دارد:

اللَّهُمَّ ادْفَعْ عَنِّي وَلِيَّتِكَ وَ خَلِيفَتِكَ وَ حُجَّتِكَ عَلَيَّ خَلْقِكَ .

وَ لِسَانِكَ الْمُعَبَّرِ عَنكَ النَّاطِقِ بِحُكْمَتِكَ .

وَ عَيْنِكَ النَّاطِرَةِ بِأَذْنِكَ .

وَ شَاهِدِكَ عَلَيَّ عِبَادِكَ الْجَحْجَاحِ الْمُجَاهِدِ .

الْعَائِدِ بِكَ الْعَابِدِ عِنْدَكَ .

وَ أَعِذْهُ مِنِّي شَرِّ جَمِيعِ مَا خَلَقْتَ وَ بَرَأْتَ .

وَ أَنْشَأْتَ وَ صَوَّرْتَ .

وَ احْفَظْهُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَ مِنْ خَلْفِهِ وَ عَنْ يَمِينِهِ وَ عَنْ شِمَالِهِ وَ
 مِنْ فَوْقِهِ وَ مِنْ تَحْتِهِ بِحِفْظِكَ الَّذِي لَا يَضِيعُ مَنْ حَفِظْتَهُ بِهِ.^۱
 پرودگارا! هر بلایی را از ولی، خلیفه و حجت خود بر خلق عالم دفع
 فرما،

و زبان تو که به سخن آید و حکمت بالغه تو که گویا باشد،
 و چشم بینای تو که به امر تو می‌نگرد،
 و گواه بندگان تو و بزرگ‌ترین مجاهدان که در راه تو می‌باشد،
 او پناه آورنده به حضرتت و بندگی حضور حضرتت کند.
 او را از شرّ جمیع مخلوقات که - ایجاد فرموده‌ای - در پناه خود حفظ
 فرما،

از پیش رو و پشت سر و طرف راست و چپ و از طرف بالا و پایین با
 حفظی که هر کس را تو حفظ کنی، ضایع نمی‌گردد محافظت فرما.

از او غافل نباشیم

در دعای شریف حضرت امام رضا علیه السلام، مشاهده می‌شود که حضرتش
 چگونه اهمیت و توجه به حجت الهی حضرت مهدی علیه السلام را بیان
 می‌فرماید، توجه ما را به این که ما چگونه باید با دعا با مولای خود رفتار
 نماییم، جلب می‌کند، و نسبت به بلاهایی که در زمان غیبت متوجه
 حضرتش می‌گردد، بر خورد داشته باشیم.

با توجه به این دعا عظمت امام زمان علیه السلام را از زبان مولای خود حضرت
 علی بن موسی الرضا علیه السلام یافته و بهرمنند می‌شویم که ولی، حجت و خلیفه

۱. مفاتیح الجنان، دعا برای امام زمان عجل الله فرجه: ۸۹۵.

الهی معرفی می فرماید: حضرت در میان خلق الهی می درخشد و نور او در قلوب مؤمنین درخشش دارد. و اگر چه از چشم ما غایب است، ولی فیوضات او در جهان ساری و جاری می باشد.

شایسته است که در این ارتباط به فرمایش سید و مولایمان حضرت امام باقر علیه السلام گوش جان دهیم:
حضرتش می فرماید:

والله يا ابا خالد! لنور الإمام في قلوب المؤمنين أنور من شمس المضيئة بالنهار و هم و الله ينورون قلوب المؤمنين، و يحجب الله عزوجل نورهم عمّن يشاء فتظلم قلوبهم.
والله يا ابا خالد لا يحبّنا عبد و يتولّانا حتّى يطهر الله قلبه، و لا يطهر الله قلب عبد حتّى يسلم لنا، و يكون سلماً لنا، فإذا كان سلماً لنا سلّمه الله من شديد الحساب، و آمنه من فزع يوم القيامة الأكبر.^۱

به خدا سوگند ای ابا خالد! همانا نور امام در قلوب مؤمنین از خورشید - که در روز نور می دهد - بیشتر تابش می کند و خداوند قلب مؤمنین را نورانی می کند و هر کس را بخواهد در حجاب می گذارد و اگر کسی را در حجاب قرار داد، ظلمانی و تاریک می گردد.

ای ابا خالد! بنده ای ما را دوست نمی دارد و ولایت ما را ندارد، مگر این که خداوند قلب او را پاک گرداند و خداوند قلب بنده ای را پاک نمی کند، مگر این که تسلیم ما باشد. زمانی که تسلیم ما شد خداوند

۱. صحیفه مهدیه: ۹۲.

او را از شدايد حساب (در روز قیامت) به سلامت می‌دارد و از فزع روز قیامت او را ایمن می‌گرداند.

از فرمایشات مولایمان حضرت باقر علیه السلام که صاحب حکمت بالغه الهی است حیات قلب یافته و به بهشت محمد و آل محمد علیهم السلام راه پیدا کرده و وصف امام معصوم علیه السلام، حجت الهی، حضرت ولی عصر ارواحنا فداد را شنیدیم.

همانگونه که در دعا و وظیفه خودمان را از نور هدایت حضرتش گرفته و شناختیم که زبان گویای الهی و چشم بینای الهی و ولی مطلق پروردگار در میان ما حضرت بقیه الله الأعظم صلوات الله علیه می‌باشد و او شاهد بر اعمال بندگان است و از دعا الهام گرفتیم تا اینکه برای او دعا نماییم تا خداوند او را از شرّ جمیع خلق که خداوند مصور فرموده حفظ نماید و همچنین او را به خدا می‌سپاریم و از خدا می‌خواهیم که ما را هدایت و راهنمایی نموده تا نسبت به گرفتاری‌های امام زمان علیه السلام بی تفاوت نبوده و دل سوز او باشیم و آنچه او را نگران می‌کند و آن بلاهایی که حضرت به وسیله معصیت خلق، گرفتار آن گشته و موجب اذیت حضرت می‌شود ما را نگران کند. از این رو ما به حضرت توجه نموده، و دست توصل به دامن او دراز می‌نماییم و او را واسطه قرار داده و از خداوند می‌خواهیم که او را حفظ فرماید، از زمان غیبت او را نجات دهد و صبح ظهورش را برساند.

حضرت مولای متقیان امیرمؤمنان علی علیه السلام در حدیث شریفی می‌فرماید:

انتظروا الفرّج و لا تياسوا من روح الله، فإنّ أحبّ الأعمال إلى

الله عزوجلّ انتظار الفرج...^۱

ای مردم! منتظر فرج باشید و از رحمت خدا مأیوس نشوید. به راستی، آن عملی را که خداوند بیشتر دوست دارد، انتظار فرج است.

همچنین حضرتش در حدیث دیگری می‌فرماید:

الآخذ بأمرنا معنا غداً في حظيرة القدس، و المنتظر لأمرنا
كالمتشحط بدمه في سبيل الله.^۲

کسی که امر ما اهل بیت علیهم السلام را بپذیرد و از آن اطاعت کند، با ما در بهترین جای‌گاه بهشت می‌باشد و کسی که منتظر امر فرج ما باشد، مانند کسی است که در خون خود، در راه خدا به شهادت برسد.

آری، انتظار فرج، بهترین عمل است که ائمه ما به انجام و عمل آن، اهمیت بسیار داده و بندگان الهی را به آن راهنمایی نموده‌اند، چنان که حضرت امام صادق علیه السلام در حدیثی دیگری می‌فرماید:

من دين الأئمة الورع و العفة و الصلاح ... و انتظار الفرج
بالصبر.^۳

از دین ائمه ورع و عفت و اصلاح نفس و انتظار فرج می‌باشد.

و همچنین صاحب شریعت و دین، ما را به این انتظار سوق داده و از توجه نکردن به آن، ما را بر حذر داشته‌اند. آن بزرگوار با فرمایش نورانی خود، ما را به طرف رحمت و لطف الهی راهنمایی نموده است.

۱. بحار الأنوار: ۱۲۳/۵۲. ۳. بحار الأنوار: ۱۲۲/۵۲.

۲. بحار الأنوار: ۱۲۳/۵۲.

حال به فرمایش آقایمان حضرت امام رضا علیه السلام گوش جان فرامی دهیم
 که حضرتش می فرماید:
 قال رسول الله صلی الله علیه و آله:

أفضل أعمال امتي انتظار فرج الله عزوجل^۱.

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله فرمودند:

بهترین اعمال امت من انتظار فرج از ناحیه خداوند است.

اکنون باید توجه نمود که چگونه است که ائمه معصومین علیهم السلام آن قدر در
 دعا کردن برای فرج اهمیت داده‌اند و در موارد بسیاری با دعاها و
 فرمایشاتشان به دعا برای فرج رهنمود نموده‌اند و پنبه غفلت را از گوش
 غافلان نسبت به فرج کشیده و همه را به دعا برای فرج سوق داده‌اند.
 هم اکنون به فرازهایی از دعای امام رضا علیه السلام توجه نموده و گوش دل و
 جان را به کلام حق محکم نموده و نور حکمت را می آموزیم:

وَ احْفَظْ فِيهِ رَسُوْلَكَ وَ اَبَاءَهُ اَتَمَّتَكَ،
 وَ دَعَائِمَ دِيْنِكَ وَ اجْعَلْهُ فِي وَدِيْعَتِكَ الَّتِي لَا تَضِيْعُ،
 وَ فِي جِوَارِكَ الَّذِي لَا يُخْفَرُ،
 وَ فِي مَنَعِكَ وَ عَزِّكَ الَّذِي لَا يُقْهَرُ،
 وَ اَمْنَهُ بِاَمَانِكَ الْوَثِيْقِي الَّذِي لَا يُخَذَلُ مِنْ اَمْنَتِهِ بِهِ،
 وَ اجْعَلْهُ فِي كَنَفِكَ الَّذِي لَا يُرَامُ مَنْ كَانَ فِيهِ،
 وَ اَنْصُرْهُ بِنَصْرِكَ الْعَزِيْزِ وَ اَيِّدْهُ بِجُنْدِكَ الْغَالِبِ،

۱. بحار الأنوار: ۱۲۲/۵۲.

و قُوِّهِ بِقُوَّتِكَ وَ أَرْدِفُهُ بِمَلَائِكَتِكَ وَ وَالٍ مِّنْ وَالِيَّةٍ،
 وَ عَادٍ مِّنْ عَادَاهُ وَ أَلْبَسَهُ دِرْعَكَ الْحَصِينَةَ،
 وَ حَفَّهُ بِالْمَلَائِكَةِ حَقًّا.^۱

بارالها! به وسیله آن حضرت، رسول خود و پدران آن حضرت را حفظ فرما.

آنهایی که ستون‌های دین تو هستند و او را در پناهگاه و امانتگاه خود قرار بده که هرگز تباه نخواهد شد،
 و در پناه خود گیر که شکسته نگردد،

و در حفظ و حراست و عزت خود شمار که مغلوب و مقهور نگردد،
 و او را به امان محکمت، ایمن گردان. زیرا هر که در امان تو درآید
 خوار و ذلیل نگردد،

و او را در کنف حمایت خود قرار بده، آن کنف حمایتی که هر که در
 آن در آید هیچ کس قصد سوء به آن نتوان کند،

و او را به قدرت نیرومندی یاری کن، و او را به سپاه غالب خود کمک
 کن،

و او را به نیروی خودت و با فرشتگان نیرو بده، او را همراهی فرما و
 هر که او را دوست دارد دوست بدار.

و هر که او را دشمن دارد، دشمن بدار و زره و جوشن خود را در بر او
 کن،

و فرشتگان را گرداگرد وجود مبارکش بگمار.

۱. مفاتیح الجنان، دعای امام رضا علیه السلام: ۸۹۵.

برای او با جدیت دعا نمایم

از فرمایشات شیوای سید و مولایمان حضرت علی بن موسی الرضا علیه السلام، عظمت و اهمیت نسبت به امام زمانمان ارواحنا فداء را یافتیم، و حضرت امام رضا علیه السلام جدیت در دعا، برای امام عصر علیه السلام، بیان نموده و به ما آموزش می دهد و غفلت را از دل ها می زداید.

وقتی بیشتر توجه کنیم در می یابیم که حضرتش را رکن اصلی دین و ودیعه و امانت الهی معرفی فرموده است، و چگونگی حفظ و حراست حضرتش بیان فرموده است.

زیرا که آن بزرگوار از امانت‌هایی است که باید ضایع نگردد و از خداوند متعال می خواهد که این امانت را در جوار خودش نگهداری کند. و کسی قدرت حفظ او را ندارد. وقتی بیشتر توجه بنمایم نور جلیل حضرتش در قلب و جان فروزان می گردد. و می یابیم که امانت الهی را نباید سرسری شمرد.

آری، نباید نسبت به امام زمانمان بی اهمیت یا کم اهمیت باشیم، در حدّ توان باید در حفظ این امانت کوشا بوده و عزّت این امانت باید حفظ شود. زیرا او صاحب دین الهی و نماینده کُلّ الهی می باشد، باید این امانت یاری گردد و تعداد یار و یاورش رو به افزایش باشد. با دوستان او باید دوست بود و دوستی او در قلب و زبان و رفتار و کردار ساری و جاری گردد. باید مودّت و دوستی او همچین عشق به ظهور او را داشته باشیم. از طرفی، دشمنی با دشمنان او لازم است. آنان که دشمنی امام زمان را

در دل می‌پرورانند، باید با آنان دشمن بود و آنچه حضرتش را تقویت می‌نماید، تقویت نمود و آن کاری که حضرتش را تضعیف می‌کند از آن دوری نمود.

بهترین یاری و دوستی با حضرتش این است که کوشش نماییم دشمنانش به کلی معذول و نابود گردند و این امر امکان ندارد مگر با تشریف فرمایی و ظهور باهرالنورش، سزاوار است همت نموده و وظیفه خود را نسبت به این امر ایفا کنیم. مسلم است تولای کامل نسبت به حضرتش و تبرای کامل نسبت به دشمنان آن حضرت با ظهور باهرالنورش، حاصل می‌شود و دین و قدرت حضرتش عالم را احاطه می‌نماید.

دوران ظهور حضرتش دوران برطرف شدن معاصی، ظلم و ستمکاری، برقراری عدل و رضای الهی در جهان می‌باشد. منکرات به طور کلی برچیده می‌شود، حق مظلوم به او برمی‌گردد، ظلم و ظلمت برطرف می‌گردد و کسی قدرت ظلم کردن بر دیگری را ندارد.

بهترین تولی و دوستی و موَدّت این است که در وظیفه فرج و ظهورش کوتاهی نکنیم و نسبت به تکالیف الهی که در راستای وظیفه ما است کوشش نماییم و آنچه خودمان و دیگران را متوجه حضرتش و دردهای دل او می‌نماید، در آن کوشا و به دیگران برسانیم. و دل‌ها را به سوی حضرت احدیت متوجه کنیم، از درگاه خداوند سرور محمد و آل محمد علیهم‌السلام و عافیت و فرج امام زمان را درخواست نماییم. تا از این نگرانی‌هایی که امام رضا علیه‌السلام فرمودند، حضرتش را در عافیت ببینیم و ذمه

خودمان را به تکلیفی که نسبت به حضرتش داریم بری نماییم. ان شاء الله معروف برقرار و منکر به کلی بر طرف گردد.

آری درک جمیع خیرات در آن دوران می باشد و برطرف شدن شرّ، بدی و اشرار با تشریف فرمایی او حاصل می گردد. حال به فرمایش مولایمان امیرالمؤمنین علیه السلام توجه نماییم.

حضرت امیرالمؤمنین علی علیه السلام می فرماید:

يهلك الأشرار و يبقى الأخيار و لا يبقى من يبغض أهل البيت عليهم السلام...

آن سرور و مصلح کل، اشخاص بد و شر را از بین می برد و نیکان را باقی می گذارد و کسانی که دشمن اهل بیت هستند، باقی نمی مانند. در اینجا به فرازهای دیگر دعای شریف حضرت امام رضا علیه السلام توجه نموده و ظهور قدرت حق را مطلع شده و چگونگی نابودی کفار را به دست حضرت ولی عصر علیه السلام تعالی فرجه الشریف از لسان گویا و بیان شیرین امام رؤوف می شنویم:

اللَّهُمَّ اشْعَبْ بِهِ الصَّدْعَ وَ ارْتُقْ بِهِ الْفَتْقَ،
وَ أَمِتْ بِهِ الْجَوْرَ وَ أَظْهِرْ بِهِ الْعَدْلَ،
وَ زَيِّنْ الْأَرْضَ بِطَوْلِ بَقَائِهِ وَ أَيْدِهِ بِالنَّصْرِ،
وَ انصُرْهُ بِالرُّغْبِ وَ قَوِّ ناصِرِيهِ،
وَ اخذُلْ خاذِلِيهِ وَ دَمِدْمِ مَنْ نَصَبَ لَهُ،

وَ دَمَّرَ مَنْ غَشَّةً وَ اقْتُلُ بِهِ جَبَابِرَةَ الْكُفْرِ وَ عَمْدَةً (عُمْدَةً) وَ
دَعَائِمَةً،

وَ اقْصِمُ بِهِ رُؤُسَ الضَّلَالَةِ وَ شَارِعَةَ الْبِدْعِ،
وَ مُمَيِّتَةَ السُّنَّةِ وَ مُقَوِّتَةَ الْبَاطِلِ،

وَ دَلِّلْ بِهِ الْجَبَّارِينَ وَ أَبْرِ بِهِ الْكَافِرِينَ وَ جَمِيعَ الْمُلْحِدِينَ فِي
مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَ مَغَارِبِهَا وَ بَرِّهَا وَ بَحْرِهَا وَ سَهْلِهَا وَ جَبَلِهَا
حَتَّى لَا تَدَعَ مِنْهُمْ دِيَّاراً وَ لَا تُبْقِيَ لَهُمْ آثَاراً.^۱

خداوندا! تفرقه و پریشانی خلق را به وسیله او برطرف ساز و به وسیله
آن حضرت پاره‌گی و اختلاف را به جمع واحد مبدل فرما،
به وسیله او بیدادگری را از میان بردار و به وسیله او عدالت را پدیدار
فرما،

زمین را با طول عمرش زینت ده و او را به یاری خود کمک کن،
به وسیله ایجاد رعب در دل دشمنانش او را یاری فرما و یاور او را نیز
یاری فرما،

و خوار کننده او را خوار نما و هر که به دشمنی او برخاست هلاکش
گردان،

و کسی که به او خیانت کند از بیخ و بن برکن و به وسیله او گردنکشان
کفر را هلاک کن و سران و پایه های آن را برکن،
و به وسیله حضرتش کمر بدعت و گمراهی را بشکن،
و همچنین کسانی که آیین اسلام را نابود کرده و باطل را تقویت
نموده‌اند، بشکن.

۱. مفاتیح الجنان، دعا برای امام زمان عجل الله فرجه : ۸۹۵.

(پروردگارا!) به وسیله او گردنکشان را پست و خوار گردان و کافران و همه بی دینان را برانداز،
و تمام این کافران در مشرق و مغرب زمین و در صحرا و دریا و زمین‌های هموار و کوه‌ها برانداز تا از آنها دیاری واز آنان آثاری را باقی نگذاری.

زمان ظهورش چه دلرباست

راستی زمان ظهور حضرت ولی عصر ارواحنا فداء چه زیبا و دلربا است، زمانی که اثری از کفر و نفاق نیست و نور ظهور جهان افروزش جهان را احاطه نموده و دل اهل ولایت و هدایت خشنود شده و به سعادت دولت کریمه اهل بیت علیهم السلام نایل می‌شوند. و نابسامانی‌هایی که در این ایام و روزگار مشاهده می‌شود. و کسانی که در روزگار غیبت امام زمان از غیبت حضرتش سوء استفاده نمودند و حیا نکردند، تفرقه، اختلاف و بیدادگری نمودند و بدعت و گمراهی را رواج داده و به حقوق خدا و رسول الله صلی الله علیه و آله و ائمه علیهم السلام و امام زمان علیه السلام اهمیت ندادند و حرمت دین را شکسته و بر طبق هوا و هوس خود عمر خود را تباه کردند و باعث تباهی عمر دیگران شدند همه و همه از بین خواهند رفت.

چنان که از فرمایش مولای ما حضرت علی بن موسی الرضا علیه السلام در فرازهای دعای شریف، برطرف شدن پریشانی خلق، بیان شده، معلوم می‌گردد که چنین مسائلی در روزگار غیبت وجود دارد. و صفا و محبت، امن و امان و رحمت و رأفت در تشریف فرمایی حضرتش و ظهور باهرالنورش می‌باشد و گسیختگی با دست پر برکت او به هم می‌آید و زمین

را او زینت و صفا داده و صمیمیت را در عالم برقرار می‌کند. مشاهده نمودیم که امام رؤوف و مهربان ما حضرت امام رضا علیه السلام چقدر هشدار داده و رجس و پلیدی‌های قبل از ظهور را اخطار داده و ما را بیدار می‌نماید که مواظب باشیم و گول شیاطین را نخوریم. موقعیت قبل ظهور و فرج حضرت را به ما می‌فهماند که پریشانی و گسیختگی، بیدادگری، ظلم و جنایت پیش از فرج و ظهورش وجود دارد. دشمنان در زمان غیبت در کمال آرامش و آسایش زندگی می‌کنند و در گهواره راحتی خوابیده‌اند. خیانت کارها، گردنکش‌ها و سران کفر در روی زمین زندگی می‌کنند، نابود کنندگان آیین اسلام و کسانی که باطل را تقویت می‌کنند در رفاه هستند.

و اینان شرق تا غرب زمین، صحرا و دریا و کوه و دشت زندگی می‌کنند. حضرتش تمام زمین را از لوٹ وجود اینان پاک می‌کند و عالم را به نور محمد و آل محمد علیهم السلام روشن می‌سازد.

پس کسی که فکر می‌کند و با خود می‌گوید: سرگردانی، بدعت، بی‌دینی و دشمنی چه زمانی در عالم ریشه کن می‌شود؟ پاسخ او چنین است که با ظهور حضرت بقیة الله الأعظم عجل الله تعالی فرجه الشریف تمام مشکلات دین بر طرف می‌گردد. نه تنها در یک شهر و یک کشور و چند جا، بلکه در تمام کره زمین، امان از کفر و نفاق گرفته و امان به اهل دین و تقوی بر می‌گردد.

و همه مؤمنین در آسایش قرار می‌گیرند.

مولایمان حضرت امام باقر علیه السلام در این زمینه می‌فرماید:

... و لا یتَرَک بدعة إلا أزالها و لا سنة إلا أقامها ...^۱

(حضرت مهدی ارواحنا فداء) تمامی بدعت‌ها را نابود می‌سازد و همه سنت‌ها و شیوه‌های (مورد رضای خداوند) را بر پا می‌دارد.

حال به فرازهای دیگر دعای شریف حضرت امام رضا علیه السلام توجه نموده و جام علم و حکمت الهی را از سرچشمه ولایت پر می‌کنیم و جسم و جان را از امراض و غبار عدم علم، نجات داده و به نور مولایمان منور گردانیم:

اللَّهُمَّ طَهِّرْ مِنْهُمْ بِلَادَكَ وَ اشْفِ مِنْهُمْ عِبَادَكَ،
وَ اعِزِّ بِهِ الْمُؤْمِنِينَ وَ أَخِي بِهِ سُنَنَ الْمُرْسَلِينَ،
وَ دَارِسَ حُكْمِ النَّبِيِّينَ،

وَ جَدِّدْ بِهِ مَا امْتَحَنِي مِنْ دِينِكَ،
وَ بُدِّلْ مِنْ حُكْمِكَ،

حَتَّى تُعِيدَ دِينَكَ بِهِ وَ عَلَى يَدَيْهِ جَدِيداً غَضّاً مَحْضاً صَاحِحاً لَا
عَوَجَ فِيهِ وَ لَا بِدْعَةَ مَعَهُ،

وَ حَتَّى تُنِيرَ بَعْدْلِهِ ظُلْمَ الْجَوْرِ،

وَ تُطْفِئَ بِهِ نِيرَانَ الْكُفْرِ وَ تُوضِحَ بِهِ مَعَاقِدَ الْحَقِّ وَ مَجْهُولَ
الْعَدْلِ،

فَإِنَّهُ عَبْدُكَ الَّذِي اسْتَخْلَصْتَهُ لِنَفْسِكَ،

وَ اصْطَفَيْتَهُ عَلَى غَيْبِكَ،

وَ عَصَمْتَهُ مِنَ الذُّنُوبِ،

وَ بَرَأْتُهُ مِنَ الْعُيُوبِ ،
وَ طَهَّرْتَهُ مِنَ الرَّجْسِ ،
وَ سَلَّمْتَهُ مِنَ الدَّنَسِ ۱

بار پروردگارا! شهرهایت را از لوث وجود آنان (دشمنان) پاک کن و دل
بندگان را شفا بده ،

و به وسیله او (امام زمان ع) مؤمنان را عزت بده و احکام پیامبران را
زنده گردان ،

به وسیله او آنچه از دینت محو شده ، تجدید فرما ،

و آنچه تبدیل گردیده تجدید فرما ،

تا دینت را به وسیله او و به دست او تازه ، خرم ، زنده ، درست و بدون
کجی و بی بدعت بازگردانی ،

تا به نور عدلش تاریکی های بیدادگری را روشن فرمایی ،

و آتش کفر را با او خاموش گردانی ،

و مشکلات حق را روشن گردانی ،

و مجهولات عدالت را آشکار نمایی ،

زیرا اوست بنده تو که به خود او را مخصوص گردانیده ای ،

و او را برای غیب خویش برگزیده ای و از گناهها ننگه داشتی ،

و عیبها از او زدوده ای و از پلیدیها او را پاک گردانیده ای و از

گناهان سالم داشته ای .

---

۱ . مفاتیح الجنان ، دعا برای امام زمان عجل الله فرجه : ۸۹۵ .

نور الهی، محو کننده ظلمت

در این قسمت از دعا سید و مولای ما حضرت علی بن موسی الرضا علیه السلام از خداوند متعال می‌خواهد:

(پروردگارا) قلب بندگان را شفا بده و شهرها را از لوث وجود دشمنان پاک کن، احکام را زنده گردان.

حضرت موقعیت زمان غیبت را بیان می‌فرماید. یعنی تا زمانی که ظهور و فرج حضرت ولی عصر ارواحنا فداء نشده، شهرها به کثافت دشمنان کثیف، بندگان الهی مریض و احکام الهی پایمال شده و زیر پا نهاده شده است، بلکه به طوری فراموش شده و محو گردیده است که باید به وسیله امام زمان صلوات الله علیه این امر اصلاح گردد.

از این فرمایشات حضرت الهام می‌گیریم که دین در زمان قبل از ظهور و فرج حضرت به خمودگی کشیده شده و به وسیله دشمنان، در آن بدعت گذاشته شده که باید به دست با کفایت آن حضرت اصلاح گردد.

این مطلب بدین معنای نیست که وظیفه ترک گردد. ما موظف هستیم تا آنجا که قدرت داریم به وظیفه شرعی عمل کنیم، ولی با فشار ظلم و جنایت، کار دین به اینجا می‌رسد و احکام با فشار ظالم و خائن قبل از فرج حضرت، عوض شده و طبق این فرمایش امام رضا علیه السلام بدعت‌ها و تبدیل‌ها که در دین وارد کرده‌اند، باید به اصل خود برگردد. آری، امام زمان علیه السلام برگزیده خداوند و معصوم و از هر گناهی منزّه می‌باشد و هر پلیدی و گمراهی را بر طرف می‌نماید.

حضرتش با قدرت الهی می تواند، بر همه عالم مسلط شود. به عنوان مثال، همچنان که خورشید نورافشانی می کند، حضرت ولی عصر علیه السلام هم بر همه عالم نورافشانی و ظهور می نماید و همه انسانها را از کوری و نابینایی و ناشنوایی، ظلمت و غیبت و جمیع امراض اصلاح می نماید. حضرت ولی عصر علیه السلام عجل الله تعالی فرجه الشریف در جواب نامه یکی از شیعیان این گونه فرمودند:

... فاتقوا الله و سلّموا لنا و ردّوا الأمر إلینا ، فعَلینا الإصدار
کما کان منّا الإیراد ...^۱

ترس و پیروی خدا را پیشه کنید، تسلیم ما شوید و کار دین و تبدیل امور را به ما واگذارید. برماست که شما را از سرچشمه وحی و معنویت سیراب کنیم. همان گونه که راهنمایی به نور هدایت از سوی ما بود.

اکنون به فرازهای دیگری از دعای مولایمان حضرت امام رضا علیه السلام توجه می نمایم:

اللَّهُمَّ فَإِنَّا نَشْهَدُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَ يَوْمَ حُلُولِ الطَّامَةِ أَنَّهُ لَمْ
يُذْنِبْ ذَنْبًا ،
وَ لَا أَتَى حُوبًا ،
وَ لَمْ يَرْتَكِبْ مَعْصِيَةً ،
وَ لَمْ يُضَيِّعْ لَكَ طَاعَةً ،
وَ لَمْ يَهْتِكْ لَكَ حُرْمَةً ،

۱. امام مهدی علیه السلام از ولادت تا ظهور: ۳۲۳، بحار الأنوار: ۱۷۹/۵۳.

وَلَمْ يُبَدِّلْ لَكَ فَرِيضَةً،
 وَ لَمْ يُغَيِّرْ لَكَ شَرِيْعَةً،
 وَ أَنَّهُ الْهَادِي الْمُهْتَدِي،
 الطَّاهِرُ النَّقِيُّ النَّقِيُّ الرَّضِيُّ الزَّكِيُّ.^۱

خدایا! ما برای او در روز قیامت گواهی می‌دهیم و روز وقوع آن حادثه
 بزرگ که او هرگز گناهی مرتکب نشده است و خلافتی نیاورده،
 و هرگز مرتکب نافرمانی نشده است،
 و از تو طاعتی ضایع نکرده،
 و تو را هتک حرمتی ننموده،
 از تو واجبی را عوض نکرده،
 قانونی را دگرگون نکرده،
 و این که رهبر و ره یافته اوست،
 و پاک، با تقوی، خالص، آراسته و از هر نقصی مبرا است.

عصمت آقا امام زمان علیه السلام

در این فرازها مولای ما، حضرت امام رضا علیه السلام درباره عصمت و پاکی
 آقا امام زمان ارواحنا فداء فرمایشاتی را فرمودند و ما به وسیله کلام شریف
 امام هشتم ملهم می‌شویم که عقیده و اعتقاد ما باید چنین باشد و نسبت به
 حضرتش هیچ گونه فکر فاسدی نداشته باشیم و حضرتش را به خلافتی
 متهم نسازیم.

۱. مفاتیح الجنان، دعا برای امام زمان عجل الله فرجه: ۸۹۵.

بلکه بایستی بر عقیده خود محکم باشیم که امام ما معصوم و از هر نوع خطا و گناه منزّه می باشد و حتی در روز قیامت و روز حادثه بزرگ هم باید چنین اعتراف کنیم. روزی که بسیار سخت است، سختی آن روز اعتقاد ما را نباید نسبت به امام زمانمان عوض نماید.

پس فرازهای شیرین دعا به ما معرفت می دهد که در عقیده خود هیچ شک و شبهه ای نسبت به امام خود راه ندهیم. معتقد باشیم که امام ما حضرت ولی عصر صلوات الله علیه مطیع کامل حضرت پروردگار است و هرگز مرتکب نافرمانی خدا نشده و نمی شود.

حضرت امام رضا علیه السلام با این بیان، اعتقاد شیعه را محکم و مستحکم می نماید.

شخص مؤمن نه تنها باید معتقد باشد که حضرات ائمه علیهم السلام معصوم هستند، بلکه باید معتقد باشد که آنان هادیان خلق و راهنمایان پاک و پاکیزه می باشند. و بلکه آنان حقیقتی هستند که باطل در مقابل آنان نابود است و نوری هستند که ظلمت را بر طرف می نمایند و ما در زیارت حضرت ولی عصر عجل الله تعالی فرجه الشریف می خوانیم:

... مُحَقِّقُ كُلِّ حَقٍّ وَ مُبْطِلُ كُلِّ بَاطِلٍ.^۱

یعنی (امام زمان ارواحنا فداء) بر پا دارنده هر حقی می باشد و نابود کننده هر باطلی.

پس حل مشکلات دور محور او می چرخد، چون بر پادارنده حق

۱. مفاتیح الجنان، زیارت حضرت صاحب الامر (ارواحنا فداء): ۸۶۹.

اوست و از بین رفتن پلیدی‌ها و باطل به دست او می‌باشد.
 حال به فرمایش امام معصوم خود حضرت امام رضا علیه السلام و فرزهای
 دلنشین دعایش توجه نماییم:

اللَّهُمَّ أَعْطِهِ فِي نَفْسِهِ وَ أَهْلِهِ وَ وَالدِهِ،
 وَ ذُرِّيَّتِهِ وَ أُمَّتِهِ،
 وَ جَمِيعِ رَعِيَّتِهِ مَا تُقَرُّ بِهِ عَيْنُهُ،
 وَ تَسْرُّ بِهِ نَفْسُهُ وَ تَجْمَعُ لَهُ مُلْكُ الْمَمْلَكَاتِ كُلِّهَا،
 قَرِيبَهَا وَ بَعِيدَهَا،
 وَ عَزِيزَهَا وَ ذَلِيلَهَا،
 حَتَّى تُجْرِيَ حُكْمَهُ عَلَى كُلِّ حُكْمٍ،
 وَ يَغْلِبَ (تَغْلِبَ) بِحَقِّهِ (عَلَى كُلِّ) كُلِّ بَاطِلٍ،^۱

خداوندا! به آن حضرت، (امام زمان علیه السلام) و به اهل و فرزند او،
 و به نژاد و امتش،

و همه رعیتش، چنان عطایی مرحمت فرما که چشم (مبارکش) را
 روشن فرمایی،

و حضرتش را شاد گردانی، و او را بر همه کشورها و ممالک مسلط
 کنی، (و برای او) فراهم سازی، ممالک، نزدیک و ممالک دور،
 و ممالک با عزت و بی عزت،

تا این که حکم او را بر هر حکمی جاری سازی،
 و حق او را بر همه باطل غالب گردانی.

۱. مفاتیح الجنان، زیارت امام زمان عجل الله فرجه: ۸۹۸.

روشنی چشم او

بصیرت و شنوایی خود را به وسیله فرمایش امام معصوم باز یافته و دل جانمان را با آب حیات علم و حکمت ولایت زنده می‌نماییم و ظلمت‌های روزگار را به وسیله نور هدایتی که از دعای حضرت علی بن موسی الرضا علیه السلام جلوه گر شد، بر طرف می‌نماییم که باید به فکر چه چیزی باشیم و هرگز از آن غفلت ننماییم.

از این دعای شریف ملهم می‌گردیم که باید به فکر آن چیزی که چشم امام زمان ما را روشن می‌نماید، باشیم. و از آنچه چشم جمیع رعیتش را روشن می‌نماید، غافل نباشیم.

از کلام شریف حضرت امام رضا علیه السلام می‌یابیم که باید کشورهای دور و نزدیک و با عزت و بی‌عزت برای حضرتش جمع شوند، تا حکم او را فرمان برده و فرمان الهی بر همه حکم‌ها جاری گردد و حکمی جز حکم حضرت بقیة الله صلوات الله علیه - که حکم خدا است - باقی نماند و به طور کامل حق بر باطل غالب گردد.

همچنین حضرت امام رضا علیه السلام مدار فکری ما را از غفلت به نور علم و هوشیاری منتقل می‌نماید که به فکر اصلاح همه عالم باشیم و خداوند دوست دارد که تمام ممالک اصلاح گردد و حُکمش در آنها جاری شود. معلوم است که این امر با قدرت قادر حق درست می‌شود، همان گونه که از فرمایشات اهل بیت علیهم السلام معلوم است آن قدرت به وسیله قیام و حرکت الهی امام زمان ارواحنا فداء ظاهر می‌گردد.

همچنان که در دعا آمده است:

اللَّهُمَّ وَ أَعِزِّ بِهِ الدِّينَ بَعْدَ الْخُمُولِ وَ أَطْلِعْ بِهِ السَّحْقَ بَعْدَ
الْأُقُولِ وَ أَجْلِ بِهِ الظُّلْمَةَ وَ اكْشِفْ بِهِ الغُمَّةَ .
اللَّهُمَّ وَ آمِنِ بِهِ الْبِلَادَ وَ اهْدِ بِهِ الْعِبَادَ .^۱

پروردگارا! دین را به دست او نیرومند و عزیز گردان بعد از آن که
گمنام شده و دین را به دست او از مستور بودن آشکار ساز و دین را به
دست او بعد از این که غروب نموده طالع ساز و ابرهای تاریکی را زایل
کن و به وسیله او اندوه را بر طرف نما
پروردگارا! و به وسیله حضرتش شهرها را امن گردان و بندگان را
هدایت فرما.

پس نعمت امنیتی مطلق در جهان از هر جهت و آرامش فکر، روح و
جان و امنیتی مراکز، معابر و مجالس و جمیع امور در طلوع حق، به دست
توانمند ولی الله الأعظم صلوات الله علیه می باشد.

در آن دروان است که در تمام کوه و دشت و دورترین مکانهای زمین
آرامش و صفا برقرار می گردد.

حال به فرازهای دیگر دعا توجه نموده و از شهد شیرین ولایت و
محبت امام عصر ارواحنا فداء روح و جان را مصفا می نمایم:

اللَّهُمَّ اسْلُكْ بِنَا عَلَى يَدَيْهِ مِنْهَاجَ الْهُدَى ،
وَ الْمَحَجَّةَ الْعُظْمَى ،
وَ الطَّرِيقَةَ الْوَسْطَى ،

۱. مفاتیح الجنان، زیارت حضرت صاحب الامر (ارواحنا فداء): ۸۷۱.

الَّتِي يَرْجِعُ إِلَيْهَا الْعَالِي،
 وَ يَلْحَقُ بِهَا التَّالِي وَ قَوَّنَا عَلَى طَاعَتِهِ،
 وَ ثَبَّنَا عَلَى مُشَايَعَتِهِ وَ اٰمَنُنْ عَلَيْنَا بِمُتَابَعَتِهِ،
 وَ اجْعَلْنَا فِي حِزْبِهِ الْقَوَّامِينَ بِأَمْرِهِ،
 الصَّابِرِينَ مَعَهُ الطَّالِبِينَ رِضَاكَ بِمُنَاصَحَتِهِ،
 حَتَّى تَحْشُرْنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِي أَنْصَارِهِ،
 وَ أَعْوَانِهِ وَ مُقَوِّيَةِ سُلْطَانِهِ.^۱

خداوندا! به دو دست مبارکش ما را به راه روشن هدایت کن،

آن طریق و شریعت عظیم الشان،

و طریقه عدل و درستی،

آن طریقه‌ای که هر پیش افتاده‌ای به آن بر می‌گردد،

و هر عقب مانده‌ای به آن می‌رسد، و ما را نیرو به طاعتش عطا فرما،

ما را به پیروی و متابعت او ثابت بدار و بر ما منت بگذار،

و ما را در حزب او قرار بده که به خوبی به دستورش قیام کنیم،

آن چنان که صابر و شکیبا با او در حالتی که رضای تو را با

خیرخواهی او طلب کنیم،

تا این که ما را در روز قیامت از یاران او محشور فرمایی،

و از کسانی قرار ده که مدد کار و نیرو دهنده سلطنتش باشیم.

۱. مفاتیح الجنان، دعا برای امام زمان عجل الله فرجه: ۸۹۵.

هدایتگر حقیقی

با توجه به فرازهای شیرین دعا این سؤال برای ما پیش می‌آید که چگونه است امام معصوم این چنین با سوز و آه انتظار مقدم او را می‌کشد؟ سزاوار است بگوییم حضرتش با اشاره به ما معرفت انتظار مقدم آن بزرگوار را می‌آموزد و ما را ملهم می‌نماید که هدایت و دستگیری ما به دست امام زمان ارواحنا فداء صورت می‌گیرد. چون اوست که از طرف خداوند بندگان ضعیف و درمانده را دستگیری می‌نماید. او یدالله، عین الله و قدرت الله می‌باشد.

سیر و سلوک ما به طرف حق است و راه حق، پرچم هدایت و طریقه راستی و شریعت عظیم الهی به دست پربرکت ولی الله الأعظم امام زمان صلوات الله علیه می‌باشد. زیرا در مسیر این راه، بعضی عقب افتاده‌اند و بعضی جلو - همان گونه که از این دعا استفاده می‌شود - ولی راه امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف راه عدل و راستی می‌باشد که عقب افتادگان و جلو افتادگان بایستی در آن راه قرار بگیرند.

و ملاحظه نمودیم که حضرت امام رضا علیه السلام چه زیبا فرموده است:

خدایا! متابعت امام زمان را بر ما منت بگذار.

یعنی به این آسانی نیست که هر کس که می‌خواهد راه حضرتش را بی‌ماید. باید مورد منت الهی و ممنون او باشد. زیرا باید بسیار فیض عظیمی شامل حال او گردد، و از فرمایش حضرتش می‌یابیم که باید انسان‌ها از خداوند بخواهند که منت بگذارد و به آنان فرمان برداری از امام

زمان را عطا فرماید تا موفق شوند، حضرتش به ما می آموزد که سعی کنیم از حزب او باشیم و از خداوند بخواهیم که ما را از حزب او قرار دهد. چنان که روشن است این راه، صبر و شکیبایی لازم دارد و اگر بخواهیم که از خداوند جدا نشویم و همواره با او باشیم باید از او استمداد کنیم که رضایت او و خیر الهی امام زمان صلوات الله علیه را به ما بدهد.

زیرا روز قیامت که روز حساب و کتاب است، از آن نباید غافل بود تا در روز حشر با او باشیم و باید بکوشیم که از مددکاران او و نیرو دهندگان به حکومتش باشیم. از کسانی که با او مخالفت کردند یا می کنند، نباشیم و از کسانی که دشمنان حضرتش را تقویت نمودند و قوی کننده بی بند و باری هستند، نباشیم.

سعی کنیم از طایفه‌هایی نباشیم که فساد، فسق و بی عفتی را ترویج و دنباله روی می کنند و بی صبری می کنند، دنبال گناه و معصیت می روند و باعث دوری خود و دیگران از خدا می شوند، و از کسانی نباشیم که خود و دیگران را از ولایت و دوستی حضرتش جدا نموده و به دوستی غیر او تشویق می نمایند و بندگان الهی را از خدا و ولی خدا جدا می نمایند و حزب شیطان و جبت و طاغوت می شوند و از لشکر الهی جدا شده و حق امام زمان علیه السلام را زیر پا می گذارند و از روز قیامت و حساب هم نمی ترسند و باعث فساد و به فساد کشانیدن مردم هستند، به حرام و حلال الهی اهمیّت نمی دهند و دل امام زمان را می سوزانند، بلکه سعی کنیم از جانثاران حضرت مهدی ارواحنا فداء باشیم.

حال به فرازهای دیگر دعا توجه نموده و سر خضوع و خشوع در

مقابل مولا و سرور خود فرود می آوریم و لیبیک گویان می گوئیم:

اللَّهُمَّ وَ اجْعَلْ ذَلِكَ لَنَا خَالِصًا مِنْ كُلِّ شَكٍّ وَ شُبُهَةٍ وَ رِيَاءٍ وَ
سُمْعَةٍ،

حَتَّى لَا نَعْتَمِدَ بِهِ غَيْرَكَ وَ لَا نَطْلُبَ بِهِ إِلَّا وَجْهَكَ،
وَ حَتَّى تُحِلَّنَا مَحَلَّهُ وَ تَجْعَلَنَا فِي الْجَنَّةِ مَعَهُ وَ أَعِدَّنَا مِنَ السَّأْمَةِ
وَ الْكَسَلِ وَ الْفِتْرَةِ،

وَ اجْعَلْنَا مِمَّنْ تَنْتَصِرُ بِهِ لِدِينِكَ وَ تُعِزُّ بِهِ نَصْرًا وَ لِيَّكَ،
وَ لَا تَسْتَبْدِلُ بِنَا غَيْرَنَا،

فَإِنَّ اسْتِبْدَالَكَ بِنَا غَيْرَنَا عَلَيْكَ يَسِيرٌ، وَ هُوَ عَلَيْنَا كَثِيرٌ.^۱

بارالها! این (عقیده) را برای ما از شکها، شبههها، ریاها و شهرت
طلبیها، خالص گردان،

تا این که اعتماد به غیر تو ننماییم و جز وجه تو را طلب نکنیم،
تا این که ما را به مقام او (که معلوم کرده‌ای) رسانی و در بهشت با او
قرار دهی،

بارالها! ما را از خستگی و دلتنگی و بی میلی پناه بده،
و ما را از کسانی که یاری کردی برای دین خود و عزت دادی برای
یاری ولایت قرار بده،

و دیگری را به جای ما مبدل مگردان،
زیرا جایگزین کردن دیگری به جای ما بر تو آسان است، ولی بر ما
بسیار ناگوار می باشد.

۱. مفاتیح الجنان، دعا برای امام زمان عجل الله فرجه: ۸۹۵.

آرزوی یاری او

از فرمایشات حضرت، استفاده می‌نماییم که اعتماد و اتکاء محکمی برای یاری ولیّ الله الأعظم ارواحنا فداء لازم است، و بهترین اتکاء برای ما، خداوند متعال است که به او پناهنده شویم و از او درخواست پناهندگی و قدرت و قوّت کنیم، تا ما را از فتنه‌های روزگار غیبت برهانند و در پناه خود از بهترین یاوران حضرت ولیّ عصر صلوات الله علیه قرار بدهد.

آری، آن او تمام آرزوها و امیدها می‌باشد و به او دل مؤمنین آرام می‌گیرد و در گرداب‌های هلاکت، او ما را پناه می‌دهد و اوست که انسان را از شک‌ها و شبهه‌ها، ریاها و کج فهمی‌ها نجات می‌دهد.

وجود مقدّس امام رضا علیه السلام راه سعادت ما را بیان می‌کند و رمز یار و یاور بودن برای امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف را به ما می‌آموزد، که اگر می‌خواهید در تمام این مشکلات که در روزگار غیبت پیش می‌آید و تمام موانعی که به شما هجوم می‌آورد، از یاوران حضرت ولیّ عصر ارواحنا فداء باشید.

باید به درگاه حضرت احدیّت التماس و التجاء داشته باشید و از او درخواست کنید که شما را از یاوران امام زمان صلوات الله علیه قرار دهد. از خداوند بخواهید که شک و شبهه، ریا، سمعه و شهرت را از دل‌ها بردارد تا بتوانید به غیر او توجه ننمایید و راه الهی را ادامه دهید. زیرا گرمی قلب‌ها به وسیله صاحب قلب می‌باشد و سوز و عشق امام زمان علیه السلام بهترین سرمایه و هستی ماست که ان شاء الله خداوند ادب و طاعت در حضورش را به همه

عطا فرماید. زیرا او مقلب القلوب است و او یاری کننده مؤمنین می باشد.
خداوند متعال در قرآن مجید می فرماید:

﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لِيَزْدَادُوا إِيمَانًا
مَعَ إِيمَانِهِمْ﴾^۱

«اوست که آرامش را بر قلب‌های مؤمنین نازل می‌کند تا این که بر
ایمان آنان افزوده گردد.»

فرازهای نورانی دعای حضرت امام رضا علیه السلام هشدار می‌دهد که
خستگی، دل‌تنگی و بی میلی چیزی است که باید از آن بیرون آمد و از این
درد باید به حضرت احدیت، خداوند متعال پناه برد و از او خواست تا این
نقص را برطرف کند و برای دل قرارگاه ایجاد گردد و فرمایش دیگر
حضرت، به این امر هدایت و راهنمایی می‌نماید که باید مواظبت کرد که از
یاران او باشیم و ما را از این مقام برکنار نکنند و دیگری را جای ما قرار
دهند. زیرا این تبدیل، مسئله سختی است. باید از خداوند خواست و
التماس کرد تا از قرب امام زمان علیه السلام زایل نگردیم.

پس شرافت انسان در قرب به امام زمان ارواحنا فداء است. و عزت و
دارایی ما در گرو نزدیک بودن به آن حضرت و رضایت حضرتش
می‌باشد. باید کوشش نماییم که از بهترین اولیای آن بزرگوار باشیم. و در
راستای قرب و نزدیک شدن و رضایت حضرتش کوشش کنیم. تا
می‌توانیم از جهت مادی در راه حضرت ولی عصر ارواحنا فداء خرج نماییم و

۱. سوره مبارکه، فتح آیه ۴.

از جهت دعا و تشویق دیگران، برگزاری مجالس دعا برای فرجش، نذر و نذورات و صدقات، مجالس روضه و ختم صلوات و مجالس زیارت عاشورا، همگی دست به دست هم بدهیم و او را در این زمان غیبت هر گونه که می‌توانیم، کمک کنیم و عملاً صحبت و عشق او را در قلب خودمان و دیگران زیاد کنیم.

بذر دشمنی با دشمنانش را در قلب خودمان و دیگران بکاریم و از خداوند متعال شب و روز بخواهیم و کمک طلب کنیم و دست از محبت و عشق او برنداریم.

زیرا عشق و محبت او و دشمنی با دشمنانش چیزی است که درباره آن «طوبی» گفته شده و رضایت خداوند و خشنودی ائمه علیهم‌السلام در همین محبت و عشق می‌باشد و همچنین محبت و عشق است که ما را در روز قیامت در درجه بالا با ائمه علیهم‌السلام قرار می‌دهد.

در این قسمت درباره محبت و عشق به ائمه علیهم‌السلام و حضرت ولی عصر صلوات الله علیه و بغض نسبت به دشمنانشان روایتی را بیان می‌کنیم:

حضرت امام کاظم علیه‌السلام می‌فرماید:

طوبی لشیعتنا المتمسکین بحبنا فی غیبة قائمنا الثابتین علی موالاتنا و البرائة من أعدائنا، أولئک منّا و نحن منهم قد رضوا بنا أئمة و رضینا بهم شیعة و طوبی لهم ، هم و الله معنا فی درجتنا یوم القیامة.^۱

۱. بحار الأنوار: ۵۱/۱۵۱.

خوشا به حال شیعیان ما، آنان که به محبت ما در زمان غیبت قائم ما (حضرت مهدی عج) چنگ می زنند و آنان که بر دوستی ما از هر جهت ثابت هستند و از دشمنان ما بیزارند، اینان از ما هستند و ما از اینان، اینان راضی هستند و خشنودند که ما ائمه ایشان هستیم و ما هم از اینان خشنود هستیم و خوش به حال (شیعیان) قسم به خداوند که اینان (شیعیان) در روز قیامت در درجه ما می باشند.

در ادامه به فرازی دیگر از دعای شریف امام رضا ع می پردازیم:

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ وَوَلَاةِ عَهْدِهِ وَ الْأَئِمَّةِ مِنْ بَعْدِهِ،
 وَ بَلِّغْهُمْ آمَالَهُمْ وَ زِدْ فِي آجَالِهِمْ،
 وَ أَعِزِّ نَصْرَهُمْ وَ تَمِّمْ لَهُمْ مَا أَسْنَدْتَ إِلَيْهِمْ مِنْ أَمْرِكَ لَهُمْ،
 وَ ثَبِّتْ دَعَائِمَهُمْ،
 وَ اجْعَلْنَا لَهُمْ أَعْوَانًا وَ عَلَىٰ دِينِكَ أَنْصَارًا،
 فَإِنَّهُمْ مَعَادِنُ كَلِمَاتِكَ وَ خُزَانُ عِلْمِكَ،
 وَ أَرْكَانُ تَوْحِيدِكَ وَ دَعَائِمُ دِينِكَ وَ وِلَاةُ أَمْرِكَ،
 وَ خَالِصَتُكَ مِنْ عِبَادِكَ وَ صَفْوَتُكَ مِنْ خَلْقِكَ،
 وَ أَوْلِيَاؤُكَ وَ سَلَائِلُ أَوْلِيَائِكَ وَ صَفْوَةُ أَوْلَادِ نَبِيِّكَ،
 وَ السَّلَامُ عَلَيْهِ وَ عَلَيْهِمْ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ.^۱

بارالها! بر والیان عهد او و امامان بعد از او (که در زمان ظهور بعد از حضرت حکومت می نمایند) می آیند درود فرست و آن بزرگواران را به

۱. مفاتیح الجنان، دعا برای امام زمان ارواحنا فداء: ۸۹۵.

آرزو و آمالشان (برقراری دولتشان) برسان و بر عمرشان بیافزا.
و نصرت با عزت عطایشان کن و برای آنها آنچه مستند کردی از امر
خود به اتمام رسان،
و ستون های آنان را ثابت بدار،
و ما را از یاران آنان و دین خود قرار بده،
زیرا آنها معدن کلمات روحانی و گنجینه دانش تو می باشد.
و اساس و ارکان توحید تو می باشند و آنان ستون های دین تو و
والیان امر تو می باشند،
و از بندگان خالص تو و برگزیدگان از خلق تو می باشند،
و آنان دوستان تو و اولاد اولیا و زبده و برگزیده فرزندان پیامبران تو
هستند.
و دورد و سلام بر امام زمان و بر ائمه علیهم السلام و رحمت خدا و برکاتش بر
آنان باد.

آرزوی دولت کریمه اهل بیت علیهم السلام

در فرازهای شریفه دعا، حضرت امام رضا علیه السلام، به دوران بعد از
حضرت مهدی ارواحنا فداه - که ائمه اطهار علیهم السلام می آیند و حکومت می نمایند -
اشاره کرده و ما را راهنمایی می فرماید که نسبت به همه حضرات ائمه علیهم السلام
و دولت آنان دعا نماییم.
زیرا بعد از حکومت حضرت مهدی عجل الله تعالی فرجه الشریف ائمه
معصومین علیهم السلام یک به یک حکومت خواهند نمود.
چنان که این موضوع در زیارت جامعه کبیره از امام هادی علیه السلام به طور
صریح بیان گردیده است. در زیارت جامعه می خوانیم:

فَتَبَّنِي اللَّهُ أَبَدًا مَا حَبِيتُ عَلَى مُوَالَاتِكُمْ وَ مَحَبَّتِكُمْ وَ دِينِكُمْ وَ
 وَفَّقَنِي لِمَطَاعَتِكُمْ وَ رَزَقَنِي شَفَاعَتِكُمْ وَ جَعَلَنِي مِمَّنْ يَفْتَضُّ
 آثَارَكُمْ وَ يَسْئَلُكَ سَبِيلَكُمْ وَ يَهْتَدِي بِهُدْيِكُمْ وَ يَحْشُرُ فِي
 زُمْرَتِكُمْ وَ يَكْرِهُ فِي رَجْعَتِكُمْ وَ يَمْلِكُ فِي دَوْلَتِكُمْ وَ يُشْرَفُ فِي
 عَافِيَتِكُمْ وَ يُمَكِّنُ فِي أَيَّامِكُمْ وَ تَقْرَأُ عَيْنُهُ غَدًا بِرُؤْيَتِكُمْ.^۱

حضرت امام هادی علیه السلام در حالی که خطاب به حضرات ائمه

معصومین علیهم السلام می نماید، فرموده است:

خداوند! مرا تا زنده هستم همیشه بر دوستی به تمام معنی و محبت
 و دین شما ائمه ثابت بدارد. و (از خداوند) می خواهم مرا موفق به
 اطاعت شما بدارد و شفاعت شما را روزی من گرداند و مرا از کسانی
 که آثار شما را به دیگر می رسانند، قرار دهد و مرا در راه شما سیر دهد
 و به هدایت شما مرا هدایت فرماید و (خداوند) مرا با شما محشور
 گرداند و در زمان رجعت شما مرا برگرداند. (یعنی زمانی که ائمه علیهم السلام
 بر می گردند)

در دولت شما به من مکنث عطا فرماید و به عافیت شما مشرف گرداند
 و در روزگار ظهور شما تمکن دهد (مرا از کسانی که) فردا به دیدار
 شما چشمشان روشن شده، قرار دهد.

ائمه معصومین علیهم السلام برگزیدگان خداوند و ارکان توحید الهی می باشند.
 پر واضح است که امام هادی علیه السلام به شیعیان تعلیم می دهد که در خطاب
 به ائمه طاهرین علیهم السلام چنین عرض ادب کنند و از خداوند نعمت محبت و

۱. مفاتیح الجنان، زیارت جامعه کبیره: ۸۰۷.

ولایت آنان را بخواهند و مردم متوجه باشند که باید نسبت به برقراری دولت کریمه ایشان، اهمیت بدهند و منتظر چنین زمانی باشند که ائمه اطهار علیهم السلام حکومت خود را ظاهر نمایند که برای آنان ظهور در پیش است و رجعت برای آنان می‌باشند. پس ما هم از تمنای حضور در دولت آنان غافل نباشیم و سعی نماییم که از کسانی باشیم که روزگار دولت ائمه علیهم السلام را با عافیت درک کنیم.

دعا برای فرج در صلوات ضرباب اصفهانی علیهم السلام

حال به فرمایش مولایمان حضرت صاحب الزمان عجل الله تعالی فرجه الشریف که در توفیق صلوات ضرباب اصفهانی آمده گوش جان سپرده و با این توجه، از غفلت روزگار زمان غیبت رها می‌شویم، جان را به صاحب خود، امام زمان ارواحنا فداء داده و هستی خود را به مقدم مبارکش می‌اندازیم:

اللَّهُمَّ وَ صَلِّ عَلَيَّ وَ لِيكَ، الْمُحْيِي سُنَّتِكَ الْقَائِمِ بِأَمْرِكَ،
 الدَّاعِي إِلَيْكَ، الدَّلِيلِ عَلَيْكَ،
 حُجَّتِكَ عَلَيَّ خَلْقِكَ، وَ خَلِيفَتِكَ فِي أَرْضِكَ،
 وَ شَاهِدِكَ عَلَيَّ عِبَادِكَ.
 اللَّهُمَّ أَعِزِّ نَصْرَهُ وَ مُدِّ فِي عُمُرِهِ،
 وَ زَيِّنِ الْأَرْضَ بِطَوْلِ بَقَائِهِ.
 اللَّهُمَّ اكْفِهِ بَغْيِ الْخَاسِدِينَ،
 وَ أَعِذْهُ مِنْ شَرِّ الْكَائِدِينَ،
 وَ ازْجُرْ عَنْهُ إِزَادَةَ الظَّالِمِينَ،

وَ خَلَّصَهُ مِنْ أَيْدِي الْجَبَّارِينَ.^۱

خداوندا! بر ولایت درود فرست، او که زنده کننده سنت تو و قیام کننده به امر تو می باشد.

دعوت کننده به سوی تو و دلالت کنند بر تو می باشد.

او حجت بر بندگان و جانشین تو در زمین تو می باشد،
او گواه تو بر بندگان توست.

خداوندا! یاری او را تقویت نما و عمرش را طولانی فرما،
و با طول بقایش زمین را زینت ببخش.

خداوندا! از ستم حسودان او را کفایت فرما،

و از شر مکر مکاران پناهِش ده،

و اراده ستمکاران را از او دور کن،

و او را از دست زورگویان رهایی ده،

یاد او

در این صلوات شریف - که از ناحیه مقدسه حضرت صاحب الامر ارواحنا فداه به سوی ابوالحسن ضراب اصفهانی در مکه صادر شده - حضرتش می فرماید:

خداوندا! بر ولی خود که احیا کننده دینت و قیام کننده به امر تو و ... می باشد، درود فرست.

سید و مولای ما، امام زمان صلوات الله علیه - که راهنما و هادی از طرف خداوند می باشد - با این بیانات همه را بیدار نموده و هوشیاری می دهد که

۱. صحیفه مهدیه: ۲۶۶، مفاتیح الجنان، در اعمال روز جمعه: ۸۳.

ما مردم، نسبت به امام زمان ارواحنا فداء خود چه رفتاری داشته باشیم. آن بزرگوار غفلت را از دل‌ها می‌زداید و نور ایمان و بندگی و طاعت خدا را به قلب‌ها می‌تاباند که ما به او توجه کنیم و از ضلالت و گمراهی و راه‌های مختلف و سرگردان کننده، نجات پیدا کنیم تا مورد عقاب و عذاب واقع نشویم.

همچنین ما را آگاه نموده که امام زمان ما یک قیام بسیار بزرگ در پیش دارد که حتماً خواهد بود و امری است که باید بر پا داشته شود و فرجش حتماً عملی خواهد شد و رد خور ندارد.

به ما می‌شناساند که حضرت ولی عصر، امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف ما او و پناهگاه است، و او دعوت کننده به سوی خداوند و راهنمای الهی در میان خلق می‌باشد و مردم باید به او توجه کنند تا از طوفان فتنه‌ها نجات پیدا کنند و از حضرتش روی نگردانند و سعی کنند که آینه قلب خود را روبه روی وجود خود امام زمان ارواحنا فداء نگهدارند. جمال الهی امام زمان صلوات الله علیه در آنها جلوه کند و بر آنان بتابد و قلب آنها را پراز عشق الهی او نماید، از انعکاس چیزهای غیر رضایت او رو گردانده و دست، پا، قدرت و قوت خود را در بیعت حضرتش قرار دهند.

همه مشاهده می‌کنیم که در فرازهای بلند و شیرین این صلوات شناخت نسبت به امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف ما بیان گردیده است، یعنی، دعوت کنندگی او، و راهنمایی او و حجّت الهی بر خلق و خلیفه الهی و شاهد بر بندگان بودن او مشاهده می‌شود.

موقعیت حضرتش که گرفتار مکارها، حيله گرها، حسودها، جبّارین و

ظالمین است، بیان شده و راه چاره و نجات از این گرفتاری را با انجام وظیفه خود و دست به درگاه الهی برداشتن و از او درخواست و التجا و التماس نمودن، و جدی گرفتن و بی تفاوت نبودن، می‌یابیم.

زیرا این امر نصرت الهی می‌خواهد، همچنان که حضرتش در این صلوات بسیار دعا می‌فرمایند و مسایلی که باید از آن‌ها خلاص شد، بیان فرموده و به ما راهنمایی می‌فرماید که موقعیت برای حضرتش چنین است، و برای رفع این مشکلات راه حل چنین است که همان دعا و پناهنده شدن به درگاه خداوند می‌باشد.

از آنچه خداوند به ما قدرت داده و توفیق داده نباید درباره حضرتش کوتاهی کنیم، نسبت به وظیفه خودمان احساس مسئولیت کنیم و سر طاعت به درگاه او داشته باشیم.

در ادامه بحث به فرازهای دیگر صلوات توجه نموده و از نور امام خود کسب معرفت می‌نماییم:

اللَّهُمَّ أَعْطِهِ فِي نَفْسِهِ وَ ذُرِّيَّتِهِ وَ شِيعَتِهِ وَ رَعِيَّتِهِ،
 وَ خَاصَّتِهِ وَ عَامَّتِهِ وَ عَدُوَّهُ،
 وَ جَمِيعِ أَهْلِ الدُّنْيَا مَا تُقَرُّ بِهِ عَيْنُهُ وَ تَسْرُّ بِهِ نَفْسُهُ،
 وَ بَلِّغُهُ أَفْضَلَ مَا أَمَّلَهُ فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ،
 إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.
 اللَّهُمَّ جَدِّدْ بِهِ مَا امْتَحَى (مُحَى) مِنْ دِينِكَ،
 وَ أَحْيِ بِهِ مَا بُدِّلَ مِنْ كِتَابِكَ،
 وَ أَظْهِرْ بِهِ مَا غُبِيَ مِنْ حُكْمِكَ حَتَّى يَعُودَ دِينُكَ بِهِ وَ عَلَى يَدَيْهِ،

غَضًّا جَدِيدًا خَالِصًا مُخْلِصًا لَا شَكَّ فِيهِ وَلَا شُبُهَةَ مَعَهُ،
وَلَا بَاطِلَ عِنْدَهُ وَلَا بِدْعَةَ لَدَيْهِ.^۱

خداوندا! درباره خودش، (یعنی امام زمان عج) ذریه، پیروان و رعیتش و یاران ویژه‌اش و عموم پیروانش و دشمنانش، و تمام اهل دنیا آنچه که موجب چشم روشنی و شادی جانش می‌شود به او عنایت فرما.

او را به بالاتر از آنچه آرزو دارد در دنیا و آخرت برسان.
زیرا تو بر هر چیزی توانایی داری.

خدایا! آنچه از دینت محو شده به وسیله او تازه کن،
و آنچه از کتاب تو عوض شد به واسطه او زنده کن،
و آنچه از احکامت دگرگون شده به وسیله او ظاهر گردان،
تا این که دینت به وسیله او و با دست او تازه گردد.
آن گونه که خالص و بی آرایش بوده که نه شکی و نه شبه‌ای در آن
باشد،

و نه باطل و نه بدعتی کنار آن و نزد آن باشد.

* * *

۱. صحیفه مهدیه: ۲۶۶، مفاتیح الجنان، در اعمال روز جمعه: ۸۳.

ظهور او عطای الهی

از فرمایشات سید و مولای ما، آشکار است که حضرتش منتظر مسایلی است که همراه با فرج مقدس امام زمان صلوات الله علیه حل می شود، و در انتظار روز موعود است.

به عبارت دیگر: منتظر است که درباره خودش و ذریه، پیرو و رعیت، یاران ویژه و دشمنانش برنامه ای اجرا گردد. حتی نسبت به تمام اهل دنیا انتظاری دارد که از فرازهای صلوات معلوم است.

آری، در آن روز موعود چشم مبارکش روشن شده و عزت او و شیعیان ظاهر می گردد. یعنی دشمنان هلاک و دوستان حضرتش به آن فیضی که چشم حضرتش را روشن می نماید نایل می گردند. حضرت به ما می آموزد که این توانایی و قدرت را خداوند داراست و باید باور داشته باشیم که او می تواند که این امر را اصلاح فرماید. التجاء لازم دارد و باید نسبت به فرمان حق انجام وظیفه بشود. و برای درخواست امام زمان عجل الله تعالی فرجه ناله و گریه لازم است که باید از سوز دل تمنا کنیم تا به مراد و مقصد خویشتن برسیم. بایستی در قدرت و حتمی بودن امر فرج شک در دل راه ندهیم. امام زمان ارواحنا فداء آماده محو باطل و برقراری حق می باشد و دوست دارد که آنچه از احکام دین دگرگون شده به اصل خود برگرداند. دین خدا خالص و بی آرایش برقرار باشد تا این که هیچ گونه بدعتی در آن نباشد. همچنان که در فرمایش صاحب شریعت و دین، پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله می فرماید:

... فعند ذلک خروج المهدي ، و هو رجل من ولد هذا و اشار

بیده إلى علی بن ابی طالب علیه السلام ، به یمحق الله الکذب و ینذهب الزمان الکلکلب ، به ینخرج ذلّ الرقّ من أعناکم ...^۱
 پس در این هنگام حضرت مهدی خروج می‌کند و او مردی از فرزندان این شخص - در حالی که اشاره می‌کند به امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب - است و خداوند به وسیله حضرت مهدی دروغ را نابود می‌کند و زمان درندگی را از بین می‌برد و به وسیله حضرت مهدی ریسمان ذلت را از گردن مؤمنین بر می‌دارد...

آری، در آن دوران باشکوه عزّت به مؤمنین و اسلام بر می‌گردد. پس همه عزّت و شکوه در فرج و ظهور امام زمان ارواحنا فداه نهفته است و عزّت و فضل شرافت ما در گرو ظهور آن بزرگوار است که:

أَيْنَ مُعِزِّ الْأَوْلِيَاءِ وَ مُذِلِّ الْأَعْدَاءِ؟^۲

آن عزّت دهنده دوستان و خوار کننده دشمنان کجاست؟

که همان دوران ظهور و فرج امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف می‌باشد.
 در فراز دیگری از صلوات می‌خوانیم:

اللَّهُمَّ نَوِّرْ بِنُورِهِ كُلَّ ظُلْمَةٍ،
 وَ هُدِّ بِرُكْنِهِ كُلَّ بِدْعَةٍ وَ اهْدِمْ بِعِزِّهِ كُلَّ ضَلَالَةٍ،
 وَ اقْصِمْ بِهِ كُلَّ جَبَّارٍ وَ أَحْمِدْ بِسَيْفِهِ كُلَّ نَارٍ،
 وَ أَهْلِكْ بِعَدْلِهِ جَوْرَ كُلِّ جَائِرٍ،

۱. بحار الأنوار: ۷۵/۵۱.

۲. مفاتیح الجنان، دعای ندبه.

وَ أَجْرٍ حُكْمَهُ عَلَىٰ كُلِّ حُكْمٍ وَ أَذِلَّ بِسُلْطَانِهِ كُلَّ سُلْطَانٍ ،
 اللَّهُمَّ أَذِلَّ كُلَّ مَنْ نَاوَاهُ وَ أَهْلَكَ كُلَّ مَنْ غَاذَاهُ ،
 وَ امْكُرْ بِمَنْ كَادَهُ وَ اسْتَأْصِلْ مَنْ جَحَدَهُ حَقَّهُ ،
 وَ اسْتَهَانَ بِأَمْرِهِ وَ سَعَىٰ فِي إِطْفَاءِ نُورِهِ ،
 وَ أَرَادَ إِخْمَادَ ذِكْرِهِ .^۱

خداوندا! هر تاریکی را به نور او روشن گردان ،
 و هر بدعتی را به وسیله قدرت و قوتش ویران نما و با عزت او هرگونه
 گمراهی را ویران کن ،
 و هر فرد زورگوی گردنکش را به واسطه او هلاک گردان و با شمشیرش
 هر آتشی را خاموش کن ،
 ظلم هر ستمگری را به واسطه عدلش نابود کن ،
 و دستور و حکمش را بر هر حکمی جاری ساز ،
 و با سلطنتش هر قدرتمندی را ذلیل و خوار ساز .
 خداوندا! هر که قصد بدی با او کند ، ذلیل و خوارش کن و هر که را با
 او دشمنی می نماید ، به هلاکت انداز و مجازاتش نما ،
 هر که با او نیرنگ کند ، مجازات نما و هر که منکر حقش باشد ، از
 ریشه بر کن ،
 و هر که امرش را سبک شمارد و در خاموشی نورش بکوشد ، ریشه کن
 نما ،
 و کسی که بخواهد نام و یادش را از میان بردارد ، ریشه اش را بکن .

* * *

۱. صحیفه مهدیه : ۲۶۶ ، مفاتیح الجنان ، در اعمال روز جمعه : ۸۳ .

به ظلمت راضی نباشیم

حضرتش در این دعا با این فرازهای درخشنده، ظلمت و نور را بیان فرموده و از کلام شریفش الهام می‌گیریم که باید ظلمت بر طرف گردد و با نور امام زمان ارواحنا فداء کُلِّ عالم روشن گردد.

پس نباید راضی به ظلمت باشیم و برای ما بود و نبود آن فرقی نداشته باشد، همان‌گونه که ظلمت باعث آزار و اذیت امام زمان صلوات الله علیه می‌شود باید در همه این حس باشد که ظلمت و جهل به کلی ریشه کن شود، بدعت‌هایی که در دین وارد شده برطرف گردد، ضلالت، گمراهی که بر سر راه دین است با نور هدایت و ظهور بر طرف گردد. و خاری مؤمنین با عزت و عظمت امام زمان ارواحنا فداء برطرف و مؤمنین عزیز گردند.

همچنان که در دعاهای دیگر این مطالب با اشاره و تصریح بیان شده است. باید حاکمیت احکام الهی بر تمام حکم‌ها ظاهر گردد، و هلاکت گمراهان محقق گردد. نیرنگ‌ها برداشته شود و آنان که سعیشان بر این بوده که نور الهی را خاموش کنند، نابود گردند.

مُسْلِمًا مُؤْمِنِينَ فِي جِوَارِ حَضْرَتِهِ خَوْشٍ وَ خَرَمٍ، وَ فِي آخِرَتِهِ نِزْزِيرٍ
سایه اهل بیت علیهم‌السلام محشور خواهند شد.

پس به وسیله فرازهای نورانی این صلوات بصیرت و بینایی، قدرت و نیروی ایمان و یقین زیاد می‌گردد که ان شاء الله به دست امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف هر گونه ظلمت، بدعت، ضلالت جبّاریت و آتش فتنه دشمنان و منکرین ولایت اهل بیت علیهم‌السلام و کسانی که سعی در خاموش کردن

این نور را دارند ریشه کن کردند.

همچنان که حضرتش در دعا بیان فرموده، بایستی به درگاه خداوند دعا کرد و برطرف شدن همه ستمها را خواست. و نباید از درخواست از خداوند خسته شویم، آن حضرت به ما بصیرت و آگاهی داده تا دعا کنیم که این مشکلات برطرف گردد. چون اینها منکراتی است که باید برطرف شود تا معروف جایگزین آن گردد و نباید غافل بود و با خواب و خیال زندگی را بگذرانیم.

بلکه باید با دید و روش امام معصوم علیه السلام زندگی را ادامه داد و با آنچه او خوش ندارد و نهی فرموده، ما هم با آن دشمن باشیم و آنچه او ما را امر نموده و تشویق می نماید با تمام نیرویی که خداوند به ما داده مطیع حضرتش باشیم.

دعای نیمه شعبان

در این بخش به فرازهای دعای نیمه شعبان - که درباره حضرتش آمده -

توجه می نماییم:

اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَى خَاتِمِهِمْ وَقَائِمِهِمْ،
 الْمَسْتُورِ عَنْ عَوَالِمِهِمْ (عَوَامِلِهِمْ)،
 وَ أَدْرِكْ بِنَا أَيَّامَهُ وَظُهُورَهُ وَقِيَامَهُ،
 وَ اجْعَلْنَا مِنْ أَنْصَارِهِ،
 وَ اقْرِنْ ثَارَنَا بِثَارِهِ،
 وَ اكْتُبْنَا فِي أَعْوَانِهِ وَخُلَصَائِهِ،

وَ أَخِينَا فِي دَوْلَتِهِ نَاعِمِينَ،
 وَ بِصُحْبَتِهِ غَانِمِينَ، وَ بِحَقِّهِ قَائِمِينَ،
 وَ مِنَ الشُّوْءِ سَالِمِينَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.^۱

بار الها! بر خاتم آنها و قائم ایشان (حضرت مهدی عج) درود فرست.
 که از عوالم آنها مستور است،

بارالها! ما را ، برای روزگار و ظهور و قیام حضرتش دریاب
 و ما را از یارانش قرار بده،

و خون خواهی ما را به خون خواهی حضرتش همراه کن ،
 و ما را از جمله یاران و مخلصانش بنویس،

و ما را در دولت او با برخورد داری از نعمت او زنده بدار،

و ما را به مصاحبت و همراهی او بهرمنند ساز و به حق، پا برجا و قیام
 کننده قرار بده،

و از هر بدی بر کنار بدار، ای مهربان‌ترین مهربانان!

درک ظهور و طاعت او سعادت و الاست

هنگامی که به فرازهای این دعای شریف توجه می‌نماییم، عجز خود را
 نسبت به یاری امام زمان ارواحنا فداء در می‌یابیم که جز به درگاه حضرت
 احدیت پناه بردن، چاره‌ای نمی‌یابیم.

بهترین امید، چاره و پناهگاه خداوند می‌باشد که در ضمن این پناهگاه
 باید تا حدّ توان کوشش نماییم. زیرا یاری نمودن و یار بودن برای حضرت
 ولیّ عصر صلوات الله علیه توفیق والایی می‌خواهد که باید بندگی کرد و این

۱. صحیفه مهدیه: ۲۹۷ به نقل از اقبال الأعمال: ۲۱۸، زادالمعاد: ۶۳ و المصباح: ۷۲۴.

اخلاص، قدرت و قوت را با ناله، التماس و تقوای الهی از خدا گرفت. آری، ما بندگان ضعیف خداوند هستیم و در همه امور به او احتیاج داریم و طاقت و توانایی یاری او را نداریم. از این رو بایستی دست از کوشش و بندگی خداوند برداریم و فعالیت نماییم.

خوشا به حال آنان که با حضرت حق، راز و نیازی دارند و توفیق درک فرج و ظهور را از خداوند بلند مرتبه می خواهند.

و خوشا به حال آنان که قبل از ظهور حضرتش انتظار مقدم او را دارند و در روزگار غیبت سید و مولای خود امام زمان، یار و یاور او بوده و هستند و چاره اصلاح جمیع امور را به دست با قدرت حضرت ولی عصر عجل الله تعالی فرجه الشریف دانسته و در حدّ توان فعالیت می کنند و خود را آماده جان نثاری در رکاب حضرتش نموده و می نمایند.

آنان می کوشند که تنها به طرف محبوب نروند، بلکه دیگران را هم به خداوند و مولایشان نزدیک نمایند و از مال جان خود مضایقه نمی کنند و به تمام جهات خود را برای یاری حضرت آماده کرده و به تقوای الهی و پرهیز از معصیت‌ها و انجام فرمان حضرت احدیت سر نهاده و آرزوی لقای مولای خود را دارند.

خداوند متعال ان شاء الله همه ما را به طاعت و فرمان برداری حضرتش موفق بدارد و لحظه‌ای از مولایمان جدا نگرداند و در دنیا و آخرت ما را از شیعیان حضرتش قرار دهد.

یکی از منتظران ظهور

اینک قضیه‌ای را بیان می‌کنیم. یکی از افراد مؤمن نقل می‌کرده که: در حوالی قزوین شخصی بود که چندی پیش آن بزرگوار مرحوم شد. او قطعه‌ای زمین کشاورزی، یک باغ و چند گوسفند داشت و در باغ زندگی می‌کرد. او می‌کوشید همسایه‌ها و دوستان خود را به یاد امام زمان ارواحنا فداء بیندازد و از امام زمانش تعریف و تمجید می‌نمود سعی و کوشش او این بود که از هر راهی شده مردم را عاشق دل‌باخته حضرت بقیة الله الأعظم صلوات الله علیه نماید. «مخفی نماند خود این شخص از عاشقان امام زمان عجل الله فرجه بود.»

نقل می‌کنند که او شیر، ماست و پنیر گوسفندانش را به در خانه همسایه‌ها می‌برد و مجانی به آنها می‌داد و می‌گفت: برای حضرت ولی عصر امام زمان عجل الله فرجه دعا کنید، به جای این که پول بگیرد به مردم ذکر و یاد امام زمان ارواحنا فداء می‌آموخت و آنان را به طرف دین خدا و صاحب دین دعوت می‌کرد.

آری، از آنچه خداوند به او داده بود استفاده می‌نمود که شاید شخصی به طرف بهشت محمد و آل محمد علیهم السلام و حضرت مهدی عجل الله فرجه الشریف وارد شود.

خلاصه، هرکس هر گونه می‌تواند کوشش نماید رضایت حضرت را کسب و عشق و محبت امام زمان صلوات الله علیه و ائمة اطهار علیهم السلام را در دل مردم زنده نماید و حضرتش را از خود خوشحال کند، و از تابش نور ظهور

غافل نبوده و همیشه در انتظار بوده و دیگران را برای انتظار حضرت متوجه نموده و مانند کسی که عزیزی را گم نموده به یاد عزیز عزیزان حضرت صاحب الزمان علیه السلام شوق وصال را ایجاد نماید و تا صبح ظهور از پای ننشیند تا اینکه هم مولای خود را شاد و خرم ببیند و هم خود شاد گردد.

اکنون به فرازهای قنوت حضرت ولی عصر علیه السلام درباره امر فرج توجه نموده و از مولای خود درباره این امر و اهمیت آن الهام گرفته و غبار قلبمان را با نور محبت به عشق او و انتظار فرجش بر طرف می‌گردانیم:

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ،
 وَأَكْرِمِ أَوْلِيَاءَكَ بِإِنْجَازِ وَعْدِكَ،
 وَبَلِّغْهُمْ دَرَكَ مَا يَأْمُلُونَهُ مِنْ نَصْرِكَ،
 وَاكْفُفْ عَنْهُمْ بِأَسْ مَنْ نَصَبَ الْخِلَافَ عَلَيْكَ، وَتَمَرَّدَ بِمَنْعِكَ
 عَلَى رُكُوبِ مُخَالَفَتِكَ...
 وَإِنَّا لِعَاضِبِكَ غَاضِبُونَ،
 وَإِنَّا عَلَى نَصْرِ الْحَقِّ مُتَّعَاضِبُونَ،
 وَإِلَى وُرُودِ أَمْرِكَ مُشْتَأِقُونَ،
 وَإِلَإِنْجَازِ وَعْدِكَ مُرْتَقِبُونَ،
 وَلِحُلُولِ وَعِيدِكَ بِأَعْدَائِكَ مُتَوَقِّعُونَ.^۱

۱. صحیفه مهدیه، قنوت حضرت ولی عصر ارواحنا فداء: ۱۷۱ به نقل از مهج الدعوات: ۹۰.

بارالها! بر محمد و آل محمد درود فرست ،
 اولیا و دوستانت را با عمل به وعده ات گرامی بدار ،
 و آنان را به دست یابی آنچه آرزو دارند که یاری توست برسان ،
 و باز بدار از اولیائت سختی و عذاب و شکنجه کسی را که بنای
 مخالفت با تو را دارد .

حضرت ولی عصر علیه السلام آنگاه در ادامه به خداوند عرض می کند:
 ما با خشم تو به خشم می آییم ،
 و برای یاری حق و حقیقت به هم پیوسته ایم ،
 و مشتاق رسیدن دستور هستیم ،
 و برای محقق شدن وعده ات انتظار می کشیم ،
 و از تو انجام تهدیدهایت را علیه دشمنان تو متوقع هستیم .

اوست عاشق ظهور و دعاکننده به دوستان

با توجه به فرازهای شریف قنوت امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف ، در
 می یابیم که حضرتش چگونه به دوستانش دعا می نماید و چگونه به درگاه
 الهی ناله می زند که شیعیان و دوستانش از سختی و شکنجه و عذاب
 مخالفان در امان باشند .

و چگونه یک پارچه بودن با دوستانش را بازگو می نماید و در عبارت ،
 خود را با دوستانش یکی می شمارد . و خود را در کنار دوستانش قرار داده
 و دل دوستانش را به لطف و کرمش التیام می بخشد و اظهار محبت و عشق
 به دوستان می نماید .

آیا انصاف است که ما به این بزرگوار بی تفاوت بوده و چنین امام

مهربانی را تنها بگذاریم و به یاد او نباشیم؟

پس شایسته است که ما هر چه بیشتر و بهتر اظهار محبت نماییم و ما هم برای او دعا کنیم که خداوند فرجش را عطا فرماید. و از هر جهت در میدان مسابقه حق از افرادی باشیم که در صف مقدم، پایدار و استوار برای حضرتش کوشش می کنند و خود و دیگران را به او امیدوار می نمایند.

چنان که در یک حدیث شریف، مولا امیرالمؤمنین علی علیه السلام می فرماید:

إِنَّ مَحَبَّتَنَا يَنْتَظِرُوا الرُّوحَ وَ الْفَرَجَ كُلَّ يَوْمٍ وَ لَيْلَةٍ.^۱

دوستان ما در هر شب و روز در انتظار فرا رسیدن روزگار فرج و آسایش و گشایش می باشند.

سید بزرگوار، علی بن طاووس گوید:

در شب ۱۳ ذی القعدة در سرداب مقدس امام زمان علیه السلام مشغول عبادت بودم. شنیدم که آن حضرت برای همه مؤمنان - چه آنهایی که از دنیا رفته و چه آنانی که در قید حیات بودند - دعا می نمود. فرازی از آن دعا این بود:

خدایا! مؤمنان را تا زمانی که ما به عزت و سلطنت و دولت می رسیم،
نگه بدار.^۲

بار دیگر به فرازهای قنوت مولایمان حضرت ولی عصر ارواحنا فداد از

۱. جلوه های نور از غدیر تا ظهور: ۱۱۶، به نقل از بحار الأنوار: ۱۲۱/۲۷.

۲. الصحیفة المبارکة المهدیة: ۲۵۶ به نقل از مهج الدعوات: ۳۵۳.

جان و دل توجه کنیم، حضرتش به خداوند عرضه می‌دارد:

اَللّٰهُمَّ فَاذَنْ بِذٰلِكَ، وَاَفْتَحْ طُرُقَاتِهِ،
 وَسَهِّلْ خُرُوجَهُ، وَوَسِّطْ مَسَالِكَهُ،
 وَاَسْرِعْ شَرَائِعَهُ،
 وَاَيِّدْ جُنُودَهُ وَاَعْوَانَهُ،
 وَبَادِرْ بِاَسْكَ الْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ،
 وَاَبْسُطْ سَيْفَ نَقِمَتِكَ عَلٰى اَعْدَائِكَ الْمُعَانِدِيْنَ،
 وَخُذْ بِالنَّارِ، اِنَّكَ جَوَادُّ مَكَّارٌ.^۱

بارالها! اجازه این کار را صادر کن و راه‌های رسیدن آن را بگشا،
 و قیام او را آسان گردان و محل عبورش را آماده کن،
 و راه‌های الهی او را آشکار ساز،
 و سپاهیان و یارانش را استوار گردان،
 و ستمکاران را به سرعت گرفتار انتقامت کن،
 و شمشیر انتقامات را بر علیه دشمنان مسلط گردان،
 و انتقام را بگیر راستی که تو بخشنده چارچو هستی.

انتقام از دشمنان

با توجه به فرازهای شریف دعا که حضرتش در قنوت شریفشان
 تلاوت و قرائت می‌فرمایند، نقش الحاح در دعا برای فرج و قیام امام

۱. صحیفه مهدیه، قنوت حضرت ولی عصر ارواحنا فداء: ۱۶۹ به نقل از مهیج الدعوات: ۹۰،

زمان علیه السلام معلوم می‌گردد که چگونه باید نسبت به امر فرج دعا نمود. از قنوت امام زمان ارواحنا فداء اهمیت محبت و عشق به حضرتش، بی‌زاری از دشمنان او فهمیده می‌شود که ما نسبت به دشمنان بی تفاوت نباشیم و میدان را در روزگاریها برای آنان خالی و راحت نگذاریم. به هر گونه که می‌شود باید بر دشمن عرصه را تنگ کرد و از خداوند متعال کمک طلبیده و امان را از دشمنان حضرت صاحب الزمان ارواحنا فداء بگیریم.

یعنی میدان را برای دشمنی با او به کسی ندهیم. بلکه به دوستانش کمک کنیم و آنها را تشویق نماییم، زیرا او ولی خداست و درحقیقت وقتی با دشمنانش دشمنی نماییم، با دشمنان خداوند دشمنی کرده‌ایم و وقتی با دوستانش دوستی کنیم، با دوستان خداوند دوستی کرده‌ایم. آری، حزب و دوستان او غالب و رستگار می‌باشند و دشمنان او زیانکاران هستند. چنان که در زیارت شریف حضرت ولی عصر علیه السلام می‌خوانیم:

... أَنْ حِزْبِكَ هُمُ الْغَالِبُونَ وَ أَوْلِيَاءِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ...^۱

به راستی که حزب تو همه غالب و پیروز و دوستان تو رستگار می‌باشند.

... وَ أَعْدَائِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ.^۲

۱. مفاتیح الجنان، زیارت حضرت صاحب الامر ارواحنا فداء: ۸۶۹.

۲. همان مدرک سابق.

و دشمنان تو، همه زیانکاران می‌باشند.

بنابراین بدبخت و شقی کسی است که با امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف دشمن باشد. و سعادت و خوشبختی در دنیا و آخرت از آن دوستان حضرت می‌باشد. زیرا او حق ثابت می‌باشد که عیب در او راه ندارد.

أَشْهَدُ أَنَّكَ الْحَقُّ الثَّابِتُ الَّذِي لَا عَيْبَ فِيهِ ...^۱

شهادت می‌دهم شما حق ثابتی هستی که عیبی در آن راه ندارد.

تشرّف محمد بن عیسی بحرینی

حال که سخن از دوستی امام زمان صلوات الله علیه و دشمنی با دشمنان حضرتش به میان آمد، مناسب است قضیه تشرّف محمد بن عیسی بحرینی را که در راستای همین مطلب است، ذکر نماییم و ببینیم که حضرتش چگونه با دشمنانش بر خورد می‌کند و دوستانش را نجات می‌دهد.

صاحب کتاب ارزشمند «دارالسلام» گوید:

بحرین، سرزمینی است که مردم آن از دیر زمان مذهب و اعتقاد شیعه را برگزیده و پیرو خاندان وحی و رسالت هستند.

در قرن هفتم هجری امیری بر آن حکومت می‌کرد که از دشمنان اهل بیت علیهم السلام و از کینه توزترین مخالفان شیعه به شمار می‌رفت. او وزیری داشت که از خودش پلید تر و نسبت به پیروان اهل بیت علیهم السلام کینه توزتر بود. در یکی از روزها وزیر به کاخ امیر وارد شد و اناری آورد که بر روی آن این عبارت نقش بسته بود: «لا اله الا الله، محمد رسول الله صلی الله علیه و آله ابوبکر و

۱. همان مدرک سابق.

عمر و عثمان و علی خلفا رسول الله (!!!)»

امیر انار را گرفت و به دقت به آن نگریست و پنداشت که این خطوط و عبارات‌ها به قلم و قدرت الهی روی آن نقش بسته و ساخته دست آن عنصر فریب کار نیست. وزیر با سوء استفاده از شگفت زدگی امیر، گفت: این نشانه محکم، روشنگر و دلیل نیرومندی بر بی اساس بودن مذهب شیعه است.

با نقشه کینه توزانه وزیر، مقرر شد که امیر، علما و شخصیت‌های برجسته شیعه را فراخواند و انار را به آنان نشان دهد. اگر آنان از راه و رسم خویش که پیروی از اهل بیت علیهم‌السلام است دست شستند و به اهل سنت پیوستند آنها را به حال خود واگذارد. اما در صورت پافشاری بر مذهب شیعه، آنان را میان سه کار مخیر سازد تا هر کدام را که می‌خواهند انجام دهند.

نخست این که: همان گونه که غیر مسلمانان همچون: یهود و نصاری جزیه می‌پردازند، عمل کنند و به دولت سالیانه جزیه بپردازند.
دوم این که: برای آنچه بر روی انار نگاشته شده است، توجیه قانع کننده و دلیل درستی بر علتش اقامه کنند.

آخرین راه این که: حکومت، مردان آنان را به طور دسته جمعی اعدام نموده و زنان آنان را به اسارت برده و اموال و ثروت‌هایشان را به غنیمت ببرد.

امیر، پیام رسانی را به سوی شخصیت‌های علمی و اجتماعی و مذهبی شیعه فرستاد و آنان را گرد آورد. آنان آمدند و امیر آن انار را به آنها نشان داد

و برای آنان سه راه انتخاب کرد و آنان را اختیار داد که یکی از این سه راه را اختیار کنند و به آنان سه روز مهلت داد.

شخصیت‌های بزرگ شیعه گرد آمدند و برای چاره اندیشی و یافتن راه نجات از دامی که سر راه آنها گسترده شده بود، به گفتگو نشستند و پس از گفتگوی طولانی، ده تن از شایستگان و پارسایان خویش را برگزیدند و آنگاه از میان این ده نفر، سه نفر را انتخاب کردند و مقرر شد که هر کدام به ترتیب یک شب به بیابان بروند و در تاریکی شب نیایش کنند و به درگاه خداوند التماس و التجا کنند و از او، حضرت مهدی ارواحنا فداء را برای نجات از این مشکل بخواهند.

شب اول، یکی از آنان با دلی لبریز از ایمان و محبت رو به صحرا آورد و عبادت خدا کرد و فریاد رس طلبید. اما نه به دیدار حضرت مهدی علیه السلام مفتخر گردید و نه برای حل مشکلات راهی آورد.

شب دوم، مانند شب اول دیگری رفت و با دست تهی برگشت.

شب سوم، آخرین شب، شخصی به نام محمد بن عیسی بحرینی بود که با سر و پای برهنه و چشمانی اشکبار روی به بیابان آورد. شروع به دعا و نیایش و توسل به امام عصر علیه السلام نمود. آن شخص اندیشمند ساعت‌ها در اوج نیایش و راز و نیاز بود. و با دیدگان اشکبار سالار خویش را به فریادرسی می‌خواند و از آن گرامی می‌خواست که تا شیعیان را از این خطر سهمگین و ورطه هولناک، نجات بخشد.

آخرین ساعت‌ها از راه می‌رسید و او در اوج سوز و گداز و شور و حال بود. به ناگاه مقصود کعبه آمد. و با صدای دلنواز خودش او را با نام و

نشان ندا داد، که:

ای محمد بن عیسی بحرینی! چرا تو را به این حال و این گونه می بینم؟
چرا سر به بیابان نهادی؟

محمد بن عیسی که حضرت مهدی عجل الله تعالی فرجه الشریف را نشناخته
بود. حاضر نشد خواسته اش را جز به سالار خویش بگوید.

در این حال حضرت ولی عصر ارواحنا فداد فرمود:

خواسته ات را بگو. من همانم که در پی او هستی.

عرض کرد: آیا شما صاحب الأمر، حضرت مهدی صلوات الله علیه هستی؟
فرمودند: بله.

محمد بن عیسی عرض کرد: اگر شما حضرت صاحب الأمر می باشی،
نیاز به بیان نیست و شما از قضیه ما با خبر هستید.

حضرت صاحب الزمان ارواحنا فداد فرمودند:

بله چنین می باشد. برای پاسخ به قضیه انار، نوشته روی آن و خشتی
ساختن آن به این جا آمدی؟!

محمد بن عیسی پس از شنیدن این جملات روح بخش روی به سوی
آن سرور گرامی نمود و گفت: آری سرورم! شما خوب می دانید چه
مشکلی برای ما پیش آمده است. شما امام راستین و پناه ما هستید و بر حل
این معما و بر طرف ساختن این نقشه شوم دشمنان توانا هستید و می توانید
به آسانی و به سرعت این بلا را از ما بر طرف سازید.

حضرت فرمودند:

محمد بن عیسی! این وزیر کینه توز - که لعنت خدا بر او باد - در

خانه‌اش درخت اناری دارد، او پس از شکوفه زدن درخت، هنگامی که انارهایش شروع به رشد نمودند، قالب مخصوصی از گل به صورت انار ساخت و آن را به دو نیم کرد و میان آن را تهی ساخت و در درون هر یک دو نیم قالب گلی واژه‌های مورد نظر خویش را تراشید و آن گاه آن قالب را به صورت محکم و حساب شده بر انار کوچک در حال رشد بست، هنگامی که انار کوچک بزرگ شد به تدریج پوست ظریف آن در درون کلمات آن جای گرفت و واژه‌های مورد نظر بر پوست انار نگاشته شد.

فردا هنگامی که به سوی امیر رفتی بگو: پاسخ آوردم! اما تنها در خانه وزیر به شما خواهم گفت. به همراه امیر، به خانه وزیر بروید. به مجرد ورود به خانه به سمت راست خود بنگر اتاقی در آنجاست. بگو! در درون این اتاق پاسخ خویش را خواهم گفت. وزیر از ورود به آن اتاق سرباز می‌زند.

اما تو باید اصرار کنی و مگذاری پیش از تو به طرف اطاق برود. و سعی کن همراه وزیر وارد اتاق گردی. هنگامی که وارد اتاق شدی بر دیوار آن اتاق روزنه‌ای است و در درون آن کیسه‌ای مخصوص قرار دارد به سوی کیسه برو و آن را بگشا که آن قالب مخصوص را در آن خواهی یافت. قالب را بیاور و انار را در آن بگذار حقیقت روشن خواهد شد.

حضرت مهدی علیه السلام ادامه داد که: محمد بن عیسی! پس با قوت و اعتماد به نفس، به امیر بگو: دلیل دیگر درستی و حقانیت راه ما، و معجزه دیگر امام عصر ارواحنا فدای این است که ما از درون آن انار خبر می‌دهیم و آن این است که اگر شکسته شود جز دود و خاکستر در آن نیست، اینک اگر

می خواهید درستی این خبر را بدانید به وزیر دستور بدهید آن را بشکند که اگر چنین کند دود و خاکستر آن بر چهره و ریش او خواهد نشست.

دیدار آن گرامی به پایان رسید. محمد بن عیسی غرق در شادمانی و سرور به سوی شیعیان باز گشت تا نوید حلّ معما و خنثی شدن نقشه شوم دشمن را به لطف امام عصر صلوات الله علیه به آنان بدهد.

بامداد موعود فرا رسید و شخصیت‌های سرشناس شیعه به سوی امیر رفتند و جناب محمد بن عیسی با جدیت تمام آن گونه که آن گرامی دستور فرموده بود، همه را مو به مو اجرا نمود و واقعیت برای همه روشن گردید. امیر پرسید: محمد بن عیسی! چه کسی تو را از واقعیت پشت پرده آگاه ساخت؟ او پاسخ داد: امام زمان ما که حجّت خدا بر مردم است.

امیر پرسید: امام شما کیست؟ محمد بن عیسی امامان دوازده گانه را یکی پس از دیگری برای او شمرد. و وقتی که به دوازدهمین آنان، یعنی حضرت مهدی عجل الله تعالی فرجه الشریف، رسید پادشاه که سخت تحت تأثیر قرار گرفته بود، گفت: اینک دستت را بده تا من نیز شهادت دهم که خدایی جز خدای یکتا نیست و محمد، بنده برگزیده و پیام آورنده اوست و گواهی می‌دهم که جانشین حقیقی و بلافصل او امیر مؤمنان علی علیه السلام است. و آن‌گاه به همه امامان پس از او اقرار و گواهی داد، همچنین دستور داد، وزیر کینه توز و خیانت کار را اعدام کنند و از مردم بحرین عذر خواهی کرد. آری، خواننده گرامی این داستان شنیدنی در میان مؤمنان به ویژه مردم بحرین مشهور است و آرامگاه محمد بن عیسی در آن جا زیارتگاه مردم است.^۱

۱. دارالسلام عراقی: ۴۹۲، منتهی الآمال: ۱۱۴۹.

بنابراین امام زمان ارواحنا فداء دوستان خود را دوست می‌دارد و آنها را در خطرات یاری می‌نماید و دشمنان را به خواری و ذلت می‌کشاند. خوشا به حال دوستان او که همه فائز و رستگار هستند. حال به فرازهای دیگر از قنوت حضرت بقیّة الله ارواحنا فداء توجه می‌نماییم:

يَا مَنْ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ، أَنْجِزْ لِي مَا وَعَدْتَنِي،
 وَاجْمَعْ لِي أَصْحَابِي وَصَبْرَهُمْ،
 وَأَنْصُرْنِي عَلَى أَعْدَائِكَ وَأَعْدَاءِ رَسُولِكَ،
 وَلَا تُخَيِّبْ دَعْوَتِي، فَإِنِّي عَبْدُكَ، ابْنُ أُمَّتِكَ،
 أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ،
 وَأَنْ تُنْجِزَ لِي مَا وَعَدْتَنِي، إِنَّكَ أَنْتَ الصَّادِقُ
 وَلَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ.^۱

ای کسی که خلف وعده نمی‌کند وعده‌ای را که به من دادی وفا کن، تمام یارانم را برایم گردآور و به آنان صبر و بردباری عطا کن، و بر دشمنان خودت و دشمنان پیامبرت یاری فرما، دعایم را بی‌بهره مگردان، زیرا من بنده تو و فرزند بنده و کنیز تو هستم.

بارالها! درخواست می‌کنم که بر محمد و آل او درود فرستی، و به وعده‌ای که به من داده‌ای وفا کنی، زیرا تو راستگو هستی و خلاف آنچه وعده فرمودی، نیست.

۱. صحیفه مهدیه. قنوت حضرت ولی عصر ارواحنا فداء: ۱۷۳ به نقل از مهج الدعوات: ۹۱،

درخواست فرج و دعا برای دوستان خود

وقتی به عبارات لذت بخش، شفا دهنده و صفا دهنده این قنوت حضرتش، توجه کنیم روح و جان به قوت و قدرت کلام شریف مولایمان قوی می‌گردد و به امر فرجش شوق پیدا می‌کند. کثرت دعای حضرت برای فرج و یاران خود، ما را وادار می‌کند که به این امر با دقت توجه کنیم که به یک یا دو بار و چند بار دعا کردن اکتفا نکنیم.

برای ما معلوم است که بالاترین فرد عالم هستی، حضرت بقیة الله الأعظم ارواحنا فداء، وقتی درباره فرج و ظهور و آن وعده الهی چنین الحاح و دعا می‌نماید، جایی برای بی اهمیتی و یا کم اهمیتی باقی نمی‌گذارد، بلکه جایی برای آنان که می‌گویند: لازم نیست این قدر اصرار کنیم، نمی‌گذارد و به ما معرفت اهمیّت امر فرج را مرحمت می‌فرماید و ما را تشویق به این امر مهم می‌نماید. تا دنبال این امر الهی - که عاقبت انجام می‌گیرد - باشیم و مانند خود حضرات ائمه علیهم السلام الحاح و اصرار داشته و به درگاه خداوند عجز و زاری داشته باشیم، درد دل امام زمانمان را درک کنیم و مصائبی را که حضرتش کشیده و می‌کشد، یاد کنیم.

همچنین وقایعی را که برای اجداد طاهرینش پیش آمده در قالب اندیشه خود بیاوریم. واقعه اذیت و آزارهایی که به پیامبر خدا صلی الله علیه و آله در طول عمرش، به خصوص از زمانی که مبعوث به رسالت گردیدند، روا داشتند وقایع جدّ اطهرش، امیرالمؤمنین علیه السلام، مادر بزرگوارش حضرت فاطمه زهرا علیها السلام قضیه امام حسن علیه السلام و واقعه کربلا که برای امام حسین علیه السلام

و اهل بیت و اولاد و اصحاب و انصارش پیش آوردند توجه نموده و این غصه‌ها و دردهای حضرتش را یاد نموده و لزوم تشریف فرمایش را کوچک نشماریم و برای از بیخ و بن کردن منکر و برقراری معروف و ظهور حق، انتظار مقدمش را داشته و فعالیت نماییم. تا ذکر مدح و ثنای حضرتش را بنماییم و از آنچه باعث دوری ما از خاندان محمد آل محمد ﷺ به خصوص حضرت بقیة الله الأعظم صلوات الله علیه می‌شود دوری نماییم، تا قلب مولایمان را راضی و خشنود سازیم.

آری، به وسیله ولایت او، اعمال ما قبول می‌شود، افعال ما پاک می‌گردد، حسنات ما مضاعف و گناهان ما محو می‌شود.

اگر کسی ولایت او را قبول نکند و از ولایت و دوستی امام زمان ارواحنا فداء برگردد، خداوند از او عملی را قبول نمی‌کند و روز قیامت اعمالش وزنی ندارد. چنان که در زیارت شریفه آن حضرت می‌فرماید:

أَشْهَدُ أَنَّ بِوِلَايَتِكَ تُقْبَلُ الْأَعْمَالُ وَ تُزَكَّى الْأَفْعَالُ وَ تُضَاعَفُ
الْحَسَنَاتُ وَ تُمَحَى السَّيِّئَاتُ^۱

شهادت می‌دهم که به وسیله ولایت شما اعمال من قبول می‌گردد و کردارها (ی بد من) پاک می‌شود و حسنات مضاعف می‌گردد و گناهان آمرزیده و محو می‌شود.

وَ مَنْ عَدَلَ عَنْ وِلَايَتِكَ وَ جَهِلَ مَعْرِفَتَكَ وَ اسْتَبَدَلَ بِكَ غَيْرَكَ
كَبَّهُ اللهُ عَلَى مَنْخَرِهِ فِي النَّارِ.^۲

۱. مفاتیح الجنان، زیارت حضرت صاحب الامر (ارواحنا فداء): ۸۶۹.

۲. همان مدرک.

هر کس از ولایت شما برگردد و حق شما را نشناسد و کس دیگر را به جای شما بگذارد، خداوند او را با رو در آتش می افکند.

پس از دقت در این فرازهای زیارت معلوم شد که موقعیت دوستی و دشمنی با حضرت مهدی ارواحنا فداه چگونه می باشد و وظیفه ما در راستای تولی نسبت به ائمه علیهم السلام و تبری نسبت به دشمنان معلوم می شود.

زیارت امام زمان علیه السلام

در ادامه فرازهایی از زیارت شریف حضرتش را زینت بخش بحث خود می نمایم:

اللَّهُمَّ بَلِّغْ مَوْلَايَ صَاحِبَ الزَّمَانِ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ.
عَنْ جَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ ،
فِي مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَ مَغَارِبِهَا ،
وَ بَرِّهَا وَ بَحْرِهَا وَ سَهْلِهَا وَ جَبَلِهَا ،
حَيْثُمْ وَ مَيْتِهِمْ وَ عَنْ وَالدِّيَّ وَ وُلْدِيَّ وَ عَنِّي مِنَ الصَّلَوَاتِ وَ
التَّحِيَّاتِ ،

زِنَةَ عَرْشِ اللَّهِ وَ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ ،
وَ مُنْتَهَى رِضَاةٍ وَ عَدَدَ مَا أَحْصَاهُ كِتَابُهُ وَ أَحَاطَ بِهِ عِلْمُهُ.^۱
بار پروردگارا! مولايم حضرت صاحب الزمان ارواحنا فداه را برسان که
درود خداوند بر او باد،

از طرف همه مؤمنين و مؤمنات،

۱. صحیفه مهدیه: ۱۸۱، مفاتیح الجنان، زیارت حضرت صاحب الامر ارواحنا فداه: ۸۹۱.

در مشرق و مغرب زمین،
و صحرا و دریاها و آن و در زمین‌های هموار و کوهها،
از زنده و مرده آنان و از جانب پدر و مادر و فرزندان و از طرف خودم
درودها و تحیاتی،
به وزن عرش خدا و شماره کلمات او، درود و صلوات (صلواتی که)
منتهی خشنودی او و به عدد آنچه در کتاب به شمار آمده و علم خدا
احاطه به او دارد.

صلوات و درود بی منتها برای او

توجه به این فرازهای بلند زیارت، می‌رساند که از طرف همه باید به
حضرتش درود برسد و بایستی همه با امام زمان خود بیعت نموده و از
دوری او نجات پیدا کنند. آنها باید در کوه، دشت، صحرا، دریا، خشکی و
در تمام سرزمین‌ها حضرت را یاد کرده و مشغول درود به او باشند.
فرازهای شیوای این زیارت این شناخت را به ما می‌دهد که باید همه به
این سعادت برسند و مشمول عنایات حضرت واقع گردند و صلوات و
درودی که می‌فرستند صلوات بالا و والایی باشد - که صلوات کم عدد،
کم قدرت و کم وزن نباشد - بلکه صلواتی که به وزن عرش الهی باشد و آن
صلواتی که همه حضرتش را یاد کنند و از بت و بت پرستی دست بردارند و
عاشقانه به سوی ولی خداوند بیایند، که این شاء الله به زودی با ظهور
حضرتش این امر تحقق گردد. زیرا زمان ظهور موقعی است که دیگر ظلم
و جور نیست و همه به دنبال امام زمان خود حرکت کنند و همه یک پارچه
دور او جمع شوند و بر او درود فرستند و حضرتش را اطاعت کنند و خدا

را پرستش نمایند، چنان که در یک حدیث شریف می فرماید:

... حَتَّى لَا يَبْقَى فِي الْمَشَارِقِ وَالْمَغَارِبِ أَحَدٌ إِلَّا وَحَدَّ اللَّهُ.^۱

(در زمان ظهور) در مشارق و مغارب زمین احدی باقی نمی ماند، مگر این که خداوند را اطاعت خواهند کرد.

سزاوار است در این قسمت که به فرازهای بلند و نورانی زیارت توجه نموده و باطن و ظاهر خود را مصفا نماییم:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَجِدُّ لَكَ فِي هَذَا الْيَوْمِ وَ فِي كُلِّ يَوْمٍ عَهْدًا وَ عَقْدًا وَ
بَيْعَةً لَكَ فِي رَقَبَتِي،

اللَّهُمَّ كَمَا شَرَّفْتَنِي بِهَذَا التَّشْرِيفِ،

وَ فَضَّلْتَنِي بِهَذِهِ الْفَضِيلَةِ،

وَ خَصَّصْتَنِي بِهَذِهِ النُّعْمَةِ،

فَصَلِّ عَلَيَّ مَوْلَايَ وَ سَيِّدِي صَاحِبِ الزَّمَانِ،

وَ اجْعَلْنِي مِنْ أَنْصَارِهِ وَ أَشْيَاعِهِ وَ الذَّاكِرِينَ عَنْهُ،

وَ اجْعَلْنِي مِنَ الْمُسْتَشْهِدِينَ بَيْنَ يَدَيْهِ،

طَائِعًا غَيْرَ مُكْرَهٍ فِي الصَّفِّ الَّذِي نَعَتَّ أَهْلَهُ فِي كِتَابِكَ.

فَقُلْتُ صَفًّا كَأَنَّهُمْ بُنْيَانُ مَرْصُوصٍ،

عَلَى طَاعَتِكَ وَ طَاعَةِ رَسُولِكَ وَ آلِهِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ.

اللَّهُمَّ هَذِهِ بَيْعَةٌ لَكَ فِي عُنُقِي إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ.^۲

۱. بحار الأنوار: ۳۴۰/۵۲.

۲. مفاتيح الجنان، زیارت حضرت صاحب الامر (ارواحنا فداء): ۸۹۱، صحیفه مهدیه ۱۸۱.

خدایا! من در این روز و در هر روز تجدید عهد (با امام زمانم) می‌کنم،
 عهد و پیمانی و بیعتی که آن حضرت برگردن من دارد.
 خدایا! همچنان که به این افتخار شرافتمندم کردی و برتریم دادی به
 این فضیلت،

و به این نعمت مخصوصم گردانیدی،

پس بر مولا و آقایم حضرت صاحب الزمان عجل الله فرست.

بارالها! مرا از یاران و شیعیان و مدافعان حضرتش قرار بده.

بارالها! مرا از شهادت طلبان در پیش حضرتش قرار بده.

در حالی که از روی میل و رغبت باشد، همان گونه که در قرآن
 مجیدت فرموده‌ای.

صفی چون بنیاد در هم پیوسته و استوار و گویی در استقامت مانند
 سد آهن ایستاده‌اند.

به روش طاعت تو و فرمان برداری تو و رسول تو و آل او که بر آنان
 درود باد.

خدایا! این بیعت او تا روز قیامت در گردن من می‌باشد.

بیعت با او

از این فرازهای شریف دعا در می‌یابیم که باید عهد و پیمان محکم و
 دایم و متصل نسبت به حضرتش داشته باشیم و سعی کنیم در صف یاران و
 مدافعان او بوده و از کسانی که وفای به عهد نموده‌اند باشیم. تجدید عهد را
 کوچک نشماریم، بلکه امری عظیم و با اهمیت بدانیم.

محکم، عهد و پیمان ببندیم و مواظب باشیم عهدمان را نشکنیم تا از رستگاران و سعادت‌مندان و یاران او باشیم و از روی میل و رغبت نه اکراه - همه از کسانی باشیم که خداوند متعال در کتاب کریم خود آنان را تعریف نموده است. همان گونه که معلوم شد دعا برای امام زمان علیه السلام از اهمیت به سزایی برخوردار است، و پیشوایان معصوم علیهم السلام در موارد متعددی به این امر مهم پرداخته‌اند.

حضرت امام صادق علیه السلام نیز در دعایی که درباره امام زمان ارواحنا فداه و دوستان او نموده و اهمیت مطلب را به ما رسانیده است، می‌فرمایند:

وَ أَنْجِزْ لَوْلِيِّكَ وَ ابْنِ نَبِيِّكَ الدَّاعِيَ إِلَيْكَ بِإِذْنِكَ،

وَ آمِنْكَ فِي خَلْقِكَ وَ عَيْنِكَ فِي عِبَادِكَ،

وَ حُجَّتِكَ عَلَى خَلْقِكَ،

عَلَيْهِ صَلَوَاتُكَ وَ بَرَكَاتُكَ وَ عِدَّةُ،

اللَّهُمَّ أَيِّدُهُ بِنَصْرِكَ وَ انصُرْ عَبْدَكَ،

وَ قَوِّ اصْحَابَهُ وَ صَبِّرْهُمْ،

وَ افْتَحْ لَهُمْ مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا،

وَ عَجِّلْ فَرَجَهُ وَ أَمْكِنْهُ مِنْ أَعْدَائِكَ وَ أَعْدَاءِ رَسُولِكَ.^۱

خداوندا! برای ولی خودت و فرزند پیامبر خودت که خواننده به سوی تو به اجازه خودت می‌باشد،

و امانت دار در میان خلق تو و چشم تو در میان بندگان،

و حجت خودت بر آفریدگان تو است،

۱. صحیفه مهدیه: ۱۸۰، به نقل از مکیال المکارم: ۱۱/۲.

- که درودها و برکات تو بر او باد - وعده‌ات را انجام بده،
 خداوندا! با یاری خود، او را تأیید فرما و بنده‌ات را یاری نما،
 و اصحابش را قوت و صبر عطا فرما.
 و برای ایشان از نزد خودت چیرگی یاری کننده بگشا،
 و در فرجش تعجیل فرما و او را بر دشمنانت و دشمنان رسولت مکن
 و قدرت ببخش.

حضرت امام صادق علیه السلام در این دعا ما را نسبت به آن وعده الهی - که
 حتمی و قطعی است - هوشیاری می‌بخشند و جدیت در امر فرج و ظهور
 او را با تابش کلام نورانیش به قلب‌ها می‌رسانند، از خداوند می‌خواهند که
 این وعده را - که مرحمت فرموده - وفا نماید.

زیرا امام زمان ارواحنا فداء چشم خدا در میان بندگان الهی است و هدایت
 گر بندگان خدا به سوی اوست و نجات دهنده همه می‌باشد.
 حضرتش در این دعا ارزش یاران او را به ما معرفی نموده تا نسبت به
 اصحاب و یارانش خیر خواه و دعاگو و برای آنان صبر بخواهیم. همچنین
 تسلط آنان را بر دشمنان از خداوند بخواهیم تا لشکرش پیروز و سربلند
 باشند.

بعد از شنیدن و توجه به فرمایش حضرت امام صادق علیه السلام حال به
 فرمایش امام موسی بن جعفر علیه السلام در باره فرج، گوش جان می‌دهیم. آن
 بزرگوار می‌فرماید:

أَسْأَلُكَ بِأَسْمِكَ الْمَكْنُونِ الْمَخْزُونِ، الْحَيِّ الْقَيُّومِ، الَّذِي
 لَا يَخِيبُ مَنْ سَأَلَكَ بِهِ، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ،

وَأَنْ تَعْجَلَ فَرَجَ الْمُنتَقِمِ لَكَ مِنْ أَعْدَائِكَ،
وَأَنْجِزْ لَهُ مَا وَعَدْتَهُ، يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ.^۱

بارالها! از تو می‌خواهم به اسم پنهان و ذخیره شده‌ات که زنده و پاینده است که هرکس تو را به این نام بخواند ناامید نمی‌شود. برمحمد و آل محمد درود فرستی و فرج و گشایش در کار انتقام گیرنده‌ات از دشمنانت را تعجیل فرمایی، و آنچه به او وعده داده‌ای به جای آوری، ای کسی که صاحب جلالت و کرامت می‌باشی.

جدیت در دعا

با مشاهده و توجه به فرازهای بلند این دعای شریف متوجه می‌شویم که امام موسی بن جعفر علیه السلام چگونه خداوند را قسم می‌دهد و برای محمد و آل محمد درود می‌طلبد و سرانجام برای فرج حضرتش دعا می‌نماید و انتقام گیرنده از دشمنان را از خداوند می‌خواهد.

همچنین انتظار فرج حضرتش را از این فرمایش می‌یابیم، دعا برای فرج و انتقام از دشمنان امری بسیار مهم می‌باشد. آن حضرت از خدا درخواست می‌کند که به این وعده حتمی وفا نماید و به راستی باید درس معرفت را نسبت به دعای فرج و انتقام دشمنان از حضرت امام موسی بن جعفر علیه السلام یاد بگیریم که چگونه این امر را مهم شمرده و از خداوند طلب می‌کند.

۱. صحیفه مهدیه: ۱۹۱، المصباح: ۵۱، البدالامین: ۳۵.

ما هم به امام خود اقتدا می‌نماییم و خداوند را قسم می‌دهیم و از او تقاضای تشریف فرمایی و ظهور حضرتش را می‌نماییم. نباید غفلت ورزید و دعای فرج را فراموش کرد. حضرت ولی عصر صلوات الله علیه را به هر صورت باید یاری کرد و نباید او را تنها گذاریم.

زیرا او خلیفه الله است. سعی کنیم بهترین یار و یاور در زمان غیبت و ظهور برای آن بزرگوار باشیم و نسبت به انتقامی که باید از دشمنان بگیرد جدیت داشته تا حضرتش با آن دست یداللهی خویش دشمنان را از کار انداخته و خط ضلالت و گمراهی آنان را که سال‌های سال در جامعه بوده برچیند و صراط مستقیم را به ما نشان داده و ما را به آن صراط نورانی هدایت نماید و پستی و بلندی‌ها را هموار نموده و جهل و جهالت را برطرف کند. جامعه را به روش و مقصدی که خواست حضرت پروردگار است برساند و عظمت دین مبین اسلام را ظاهر نماید. او امر الهی را انجام داده و مردم را از مورد خشم الهی بر حذر دارد و به دست او زمین پر از عدل گشته و ظلم ریشه کن گردد.

حال به فرازهای دعای مولایمان حضرت جواد علیه السلام توجه نموده و فرمایش شیرین او را به دل می‌سپاریم. آن بزرگوار در دعایی به سوی خدا این گونه عرضه می‌دارد:

اللَّهُمَّ وَلِيُّكَ الْحُجَّةُ،

فَاخْفِظْهُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ، وَمِنْ خَلْفِهِ،

وَعَنْ يَمِينِهِ، وَعَنْ شِمَالِهِ،

وَمِنْ فَوْقِهِ، وَمِنْ تَحْتِهِ،

وَأَمُدُّ لَهُ فِي عُمُرِهِ، وَاجْعَلُهُ الْقَائِمَ بِأَمْرِكَ،
 الْمُتَّصِرَ لِدِينِكَ، وَأَرِهِ مَا يُحِبُّ وَتَقَرُّ بِهِ عَيْنُهُ فِي نَفْسِهِ وَفِي
 ذُرِّيَّتِهِ، وَأَهْلِهِ وَمَالِهِ، وَفِي شَيْعَتِهِ وَفِي عَدُوِّهِ،
 وَأَرِهِمْ مِنْهُ مَا يَحْذَرُونَ،
 وَأَرِهِ فِيهِمْ مَا يُحِبُّ وَتَقَرُّ بِهِ عَيْنُهُ،
 وَأَشْفِ بِهِ صُدُورَنَا وَصُدُورَ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ.^۱

خداوندا! ولایت حضرت حجت عجل الله تعالی فرجه الشریف است،

پس او را از روبه رو و پشت سر و راست و چپ و از بالا و پایین حفظ
 فرما،

و عمرش را طولانی کن و او را قیام کننده به امرت قرار بده،
 یاریگر دینت باشد و آنچه دوست می‌دارد در مورد خودش و
 فرزندان، خانواده‌اش، مالش و پیروانش و دشمنانش آنچه باعث
 چشم روشنیش می‌شود به او نشان بده،
 و آنچه دشمنانش در مورد او پرهیز دارند به آنان نشان بده،
 و آنچه آن حضرت در مورد دشمنانش دوست دارد و چشم او به آن
 روشن می‌شود به او نشان بده،
 و سینه‌های ما را و سینه‌های مؤمنان را به وسیله او شفا ببخش.

۱. صحیفه مهدیه: ۱۹۵، به نقل از مکیال المکارم ۳/۲.

بی قراری برای او

مسلم است که خطراتی از جهت دشمنان در زمان غیبت متوجه حضرت مهدی علیه السلام می‌باشد، نگرانی‌ها و گرفتاری‌ها خطراتی نسبت به قرآن و اهل بیت علیهم السلام و دوستان حضرتش پیش می‌آورند.

و مولای ما حضرت مهدی علیه السلام مانند ائمه دیگر - که از دست دشمنان آزار دیدند - در زمان غیبت نگرانی و ناراحتی دارند.

وقتی احکام الهی را ضایع می‌بیند و دستور خداوند و پیامبر را مشاهده می‌کند که مردم کنار گذاشته‌اند، موجب ناراحتی آن حضرت می‌شود، آن بزرگوار می‌بیند که مردم نسبت به امام زمانشان بی‌اعتنایی می‌کنند و به چیزهای دیگر اهمیت قائل هستند. حریم دین را می‌شکنند و خلاف رضای خداوند عمل می‌نمایند.

در این دعای شریف به ما نور هدایت می‌رسد که نباید نسبت به این ناملایماتی که متوجه حضرتش می‌گردد، بی‌تفاوت باشیم. همچنان که حضرت امام جواد علیه السلام ما را راهنمایی نموده، بایستی دلسوز آن بزرگوار بوده و از درگاه خداوند راحتی و آسایش او را طلب نماییم و نسبت به او، فرزندان، خانواده و پیروانش اهمیت داده و کاری کنیم که باعث خشنودی او باشیم و سینه مبارکش شفا پیدا کند و در عافیت کامل قرار گیرد.

اللَّهُمَّ عَجِّلْ فَرَجَهُ وَ سَهِّلْ مَخْرَجَهُ.

در این جا به فرازهای دیگر دعای حضرت امام صادق علیه السلام که در ارتباط با دیدار حضرت مهدی علیه السلام فرموده توجه نموده و دیده دل را روشن و به

وسيلة آن باطن خود را مصفا می نمایم:

اللَّهُمَّ بَلِّغْ مَوْلَانَا صَاحِبَ الزَّمَانِ،
 أَيُّنَمَا كَانَ وَحَيْثُمَا كَانَ، مِنْ مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَمَغَارِبِهَا،
 سَهْلِهَا وَجَبَلِهَا، عَنِّي وَعَنْ وَالِدَيَّ، وَعَنْ وُلْدِي وَإِخْوَانِي
 التَّحِيَّةَ وَالسَّلَامَ،
 عَدَدَ خَلْقِ اللَّهِ، وَزِنَةَ عَرْشِ اللَّهِ،
 وَمَا أَحْصَاهُ كِتَابُهُ، وَأَخَاطَ عِلْمُهُ.
 اللَّهُمَّ إِنِّي أُجَدِّدُ لَهُ فِي صَبِيحَةِ هَذَا الْيَوْمِ،
 وَمَا عِشْتُ فِيهِ مِنْ أَيَّامِ حَيَاتِي،
 عَهْدًا وَعَقْدًا وَبَيْعَةً لَهُ فِي عُنُقِي، لَا أَحُولُ عَنْهَا وَلَا أُزُولُ.^۱
 خدایا! به مولایم صاحب الزمان برسان،

هر جا و هر گونه که باشد در مشارق زمین یا مغارب آن،
 در بیابان و کوه‌های آن از طرف من و از طرف پدر و مادر من و از
 طرف فرزندانم و برادرانم درود و سلام،
 به عدد آفریدگانت و سنگینی عرش خدا،
 و آنچه کتابش در بردارد و علم خدا به آن احاطه دارد.
 بارالها! همانا من در بامداد امروز و دیگر روزهای زندگی خود در زمان
 حیاتم،

با او پیمان و عهد و بیعتی که از او برگردنم است تجدید می‌کنم و هرگز
 از این بیعت کنار نمی‌روم و دست بر نمی‌دارم.

۱. صحیفه مهدیه: ۱۹۸، به نقل از بحار الأنوار ۶۱/۸۶.